

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

13 FEBRUARI 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	3 7 1
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	371
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	381
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	385
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	387
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	391
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	392
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	395
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	397
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	402
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	406
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	407
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	409
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	413
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	414
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	416
REGISTER	418

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 55
van 10 januari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Rijks Museum voor Schone Kunsten – Nederlandstalige vermeldingen

Naar verluidt heeft de minister de conservator van het Rijks Museum voor Schone Kunsten benaderd om ervoor te pleiten dat de vermeldingen in het museum ook in het Nederlands zouden worden aangebracht. Heel wat Vlamingen en Nederlanders bezoeken immers het museum van deze oude Vlaamse stad.

Kan de minister mij meedelen of er vanwege de conservator al enige reactie kon worden genoteerd ?

Antwoord

Ik heb geen contacten gehad met het Rijks Museum voor Schone Kunsten.

Ik laat de problematiek van het taalgebruik in dit museum onderzoeken door de administratie.

Vraag nr. 67
van 24 januari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vrijwaring Vlaams karakter van Rand rond Brussel – Omvang van vooropgestelde maatregelen

Onlangs kondigde de minister aan dat de Vlaamse regering zich extra inspanningen zou getroosten om het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel te vrijwaren.

Zo zouden er maatregelen worden getroffen die het Nederlandstalig onderwijs in deze gemeenten leefbaar moeten houden, onder meer omwille van het vrij belangrijke aandeel van kinderen van verfranse of Frans-talige gezinnen in die scholen.

Kan de minister mij meedelen of de vooropgestelde maatregelen uitsluitend zouden gelden voor het basis-onderwijs, of tevens voor het middelbaar onderwijs dat in Sint-Genesius-Rode en Wemmel aanwezig is en dat het ook niet altijd even gemakkelijk heeft ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermeide vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van onderwijs en Ambtenarenzaken.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 70
van 10 januari 1995
van de heer J. DE MEYER

Studie VMM over waterkwaliteit Denderbekken – Methodologie

De VMM-nota over de waterkwaliteit van het Denderbekken toont enkel aan dat de wetenschappelijke modellen nog onvolkomen zijn. Resultaten hangen ook af van de gebruikte methodologie en de mate waarin door deze methodologie de invloed van veronderstellingen op het resultaat wordt geëlimineerd. Aan mij wordt bijvoorbeeld door onderzoekers meegedeeld dat de depositie van stikstof afkomstig uit de lucht rechtstreeks en via de groeiende planten nu reeds 50 eenheden per ha bedraagt. Er zou ook heel wat stikstof afkomstig van uitlaatgassen in de waterlopen terecht komen.

1. Volgens welke methodologie werd de VMM-studie gevoerd ? Welke stikstofbronnen werden in rekening gebracht ? Werden de resultaten bekomen (of geverifieerd) met analyses van effluenten op het terrein ?
2. Werd er rekening gehouden met de stikstof-aanvoer afkomstig van gronden die niet door landbouwers worden gebruikt (woeste gronden, spoorwegbermen, private tuinen enzovoort) ? Kan de minister (eventueel op basis van andere studies) meedelen hoe groot de stikstofaanvoer is afkomstig van die gronden ?
3. Werd er rekening gehouden met de stikstofaanvoer via de afstroom van wegen en bebouwde terreinen ? Kan de minister (eventueel op basis van andere studies) meedelen hoe groot de stikstof-aanvoer is afkomstig van het afspoelen van wegen en bebouwde terreinen ?

Antwoord

1. Bij de kwantificering van de stikstofemissie in de ontwerp-AWP II's zijn door de VMM drie mogelijke stikstofbronnen in beschouwing genomen namelijk huishoudens, industrie en landbouw.

Wat de N-vracht (N = stikstof) van huishoudelijke herkomstig betreft is gerekend met een specifieke N-vracht per inwoner en per dag. Door deze N-vracht per inwoner te vermenigvuldigen met het aantal inwoners dat loost op oppervlaktewater, het-

zij rechtstreeks hetzij via riool en/of RWZI bekommt men de globale huishoudelijke N-vracht naar oppervlaktewater. Bij lozing op RWZI is steeds rekening gehouden met het verwijderingsrendement voor N van het betreffende RWZI. Uit de literatuur blijkt dat voor de specifieke N-vracht per inwoner en per dag verschillende waarden worden aangenomen gaande van 10 g/inwoner en per dag tot 15 g/inwoner en per dag. In de ontwerp-AWP II's is gerekend met een vracht van 10 g N/inwoner en per dag.

De N-vracht van industriële herkomst naar oppervlaktewater is bepaald op basis van de bemonsteringsresultaten van het emissiemeetnet van de VMM. Dit emissiemeetnet bevat de op het gebied van lozing belangrijkste bedrijven. De N-vracht van de kleinere bedrijven in het Denderbekken is niet meegerekend aangezien van deze bedrijven geen emissiegegevens beschikbaar zijn. Bij lozing op RWZI is steeds rekening gehouden met het zuiveringsrendement voor N van het betreffende RWZI.

Uitgangsbasis voor de berekeningen van de N-vracht van agrarische herkomst in het ontwerp-AWP II-Dender en Mark zijn de mestbankgegevens aanslagjaar 1992, situatie 1991 van de Vlaamse Landmaatschappij. Voor de berekening van de verliezen naar oppervlaktewater werd aangenomen dat 10 percent van de N-mestproduktie (dierlijke mest) in dit gebied zal uit- en afspoelen en in oppervlaktewater terecht komen. Dit cijfer is een gemiddelde waarde voor heel Vlaanderen gebaseerd op de vergelijking van de mestproduktie in 1991 en de kwantificering van de N en P (fosfor) verliezen naar oppervlaktewater in hetzelfde jaar door het instituut voor Scheikundig Onderzoek (ministerie van Landbouw).

Het hanteren van dit gemiddeld verliespercentage voor Vlaanderen in elk bekken is een vereenvoudiging gezien bij de nutriëntverliezen naar oppervlaktewater diverse complexe mechanismen optreden die verschillend kunnen zijn per AWP II-gebied.

Bij de herwerking en actualisatie van het ontwerp-AWP II-Dender en Mark in de loop van 1995 zal de N-vracht van agrarische herkomst worden herrekend en gebaseerd zijn op de meer geavanceerde berekeningsmethode van het ISO, die in het kader van de nutriëntenwerkgroep van het Verdrag van Parijs en van de Noordzeeconferentie in 1994 werd ontwikkeld (P. De Cooman, P. Nyssen, P. Scokart, (1994), "Kwantificering per hydrografisch bekken van de nutriëntverliezen naar oppervlaktewater door landbouwactiviteit in België" (actualisatie 1994), Instituut voor Scheikundig Onderzoek, Bestuur voor Landbouwkundig Onderzoek, Ministerie van Landbouw).

In deze studie, gebaseerd op een empirische methode die in Duitsland werd ontwikkeld en gemodificeerd door het ISO, wordt de nutriëntenstroom opgesplitst in een achttal deelstromen (bronnen van nutriëntverlies) :

- atmosferische verliezen inbreng van nutriënten via atmosferische afzetting ;
- directe verliezen (DVT) : inbreng van nutriënten zonder tussentransport, verder onderverdeeld in :

- directie verliezen van minerale meststoffen bij kunstmestgebruik ;
- directe verliezen van organische meststoffen bij het weiden van dieren ;
- directe verliezen van organische meststoffen bij het stallen van dieren ;
- directe verliezen van nutriënten uit mest- en silosappen ;
- drainage-verliezen (DRV) : inbreng van nutriënten via drainage-water bij normaal landbouwkundig gebruik ;
- grondwater-verliezen (GWV) : inbreng van nutriënten via overstroom van grondwater bij normaal landbouwkundig gebruik ;
- exces-verliezen (EXV) : inbreng van nutriënten via grondwater, drainagewater of run-off door overmatige (organische) bemesting ;
- erosie-verliezen (ERV) : inbreng van nutriënten via bodemdeeltjes en via afstromend erosief inwerkend grondwater ;
- run-off-verliezen (ROV) : inbreng van nutriënten via afstroming van landbouwwegen ;
- achtergrond-verliezen : inbreng van nutriënten als natuurlijke belasting, niet direct toe te schrijven aan landbouwactiviteiten.

Voor elk van deze deelstromen wordt in een eerste berekening een mogelijke belastingspotentiaal (= de theoretische maximale verliezen) bepaald, steunen op de beschikbare statistische gegevens van mestgebruik, bodemgebruik, veestapel,...

Vervolgens is, uitgaand van deze belastingspotentiaal, een berekening of schatting gemaakt van de werkelijke nutriëntverliezen waarbij zoveel mogelijk rekening is gehouden met de landbouwpraktijk, met de specifieke geografische en klimatologische omstandigheden (onder andere invloed van de neerslag) of met geëxtrapoleerde gegevens en parameters uit detailstudies.

Uitgangsbasis voor deze berekeningen zijn de gegevens afkomstig van het LEI (Landbouweconomisch Instituut) in verband met bodemgebruik, oppervlakte van de verschillende culturen, grootte en samenstelling van de veestapel per fusiegemeente en gebruik van minerale meststoffen per landbouwtreek.

Klimatologische gegevens en gegevens in verband met de verschillende rendementen per cultuur en per landbouwtreek zijn afkomstig van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS). De hoeveelheid N en P die per dier en per jaar wordt geproduceerd is berekend op basis van de coëfficiënten in het Mestdecreet.

Een vergelijking van de N-verliezen op basis van deze methodologie en de benadering zoals in het ontwerp-AWP II-Dender en Mark wijst op een onderschatting van de verliezen zoals berekend in het ontwerp-AWP II.

Door het ISO werden in 1994 (P. Nyssen, P. De Cooman & P. Scokart, (1994), "Estimation des pertes en azote et phosphore dans les eaux de surfaces de trois bassins hydrographiques belges provoquées par l'activité agricole" instituut voor Scheikundig Onderzoek, bestuur voor Landbouwkundig Onderzoek, ministerie van Landbouw) eveneens een aantal intensieve veldstudies uitgevoerd die tot doel hadden de resultaten van voornoemd theoretisch berekeningsmodel te verifiëren aan de hand van metingen op het terrein. Hiertoe werden in een drietal stroombekkens, namelijk het bekken van de Mark (Hoogstraten), het bekken van de Zwalm (Zottegem) en het bekken van de Zenne (Soignies) een reeks monsternames naar het stikstofgehalte in de waterloop uitgevoerd. Met behulp van het debiet werd de stikstof-vracht in de waterloop bepaald. Vervolgens werd deze totale stikstof-vracht opgedeeld in een vijftal deelstromen :

- natuurlijke N-verliezen ;
- N-verliezen door atmosferische depositie ;
- N-verliezen van huishoudelijke herkomst ;
- N-verliezen van industriële herkomst ;
- N-verliezen van agrarische herkomst.

Aangezien deze eerste vier deelstromen kunnen worden gekwantificeerd (of geschat) en ook de totale gemeten vracht is gekend kunnen hieruit de N-verliezen van agrarische herkomst worden bepaald.

Uit een vergelijking van deze N-vrachten van agrarische herkomst met de theoretisch berekende vrachten blijkt dat het model een betrouwbare kwantificering geeft van de N-verliezen naar oppervlaktewater vanuit de landbouw en dat deze bijgevolg ook bij de actualisatie van de ontwerp-AWP II's op een meer correcte manier kunnen worden gekwantificeerd.

2. In de ontwerpen van AWP II van de VMM werd geen rekening gehouden met de N-aanvoer afkomstig van gronden die geen landbouwcultuurgronden zijn (particuliere tuinen, bossen enzovoort). De reden hiervoor is dat deze verliezen niet meetbaar zijn en bovendien op verschillende complexe en terreinafhankelijke manieren in het oppervlaktewater terecht komen.

In hogervermelde studie (De Decker E., (1986) "Apports, transferts et transformations de l'azote dans les réseaux hydrographiques. Développement d'une méthodologie générale et applications au réseau belge." These de doctorat, Faculté des Sciences, Université Libre de Bruxelles) is een schatting gemaakt van natuurlijke N-verliezen om aldus de gemeten vracht te kunnen opdelen.

Deze natuurlijke verliezen, die worden aanzien als verliezen afkomstig van niet-bebouwde oppervlakten en niet expliciet te wijten zijn aan landbouwactiviteiten, worden als volgt berekend :

NV = niet bebouwde oppervlakte (ha) * coëff. voor natuurlijke nutriëntverliezen (kg/ha/jaar).

De coëfficiënt die een schatting geeft van de gemiddelde N-afspoeling van deze gronden, is afhankelijk van het bodemtype :

- voor leemgrond : 5 kg N/ha/jaar ;
- voor zand-leemgrond : 6,5 kg N/ha/jaar ;
- voor zandgrond 8 kg N/ha/jaar (De Decker E., id.)

Met deze gegevens zal eveneens rekening worden gehouden in de actualisatie van de ontwerp-AWP II's.

3. In de ontwerp-AWP II's werd geen rekening gehouden met de N-aanvoer via afstroming van wegen en verharde oppervlakten. Om deze aanvoer te kwantificeren dient met de N-aanvoer via atmosferische depositie te kennen op deze verharde oppervlakten (P. Nyssen, id.).

Stikstofaanvoer via atmosferische depositie kan gebeuren onder twee vormen namelijk onder de vorm van ammoniak uitgestoten door de landbouw en onder de vorm van NO, afkomstig van industrie, verkeer, huishoudens, . . . Voor 1990 is deze eerste vorm van depositie geschat op 26 kg N/ha/jaar, de tweede vorm op 31 kg N/ha/jaar (Oslo and Paris Commissions, Nutriënts in the Convention Area, 1993, p. 38).

De ammoniakemissies die te wijten zijn aan agrarische activiteiten zijn verrekend in de N-verliezen van agrarische herkomst. Het is dus enkel de depositie onder de vorm van NO, die van belang is bij het inschatten van de N-aanvoer afkomstig van bebouwde terreinen.

In hogervermelde studie (De Decker E., id.) wordt gesteld dat 50 percent van de depositie in oppervlaktewater zal terechtkomen. Aldus wordt geschat dat plusminus 15 kg N/ha verharde oppervlakte/jaar zal afspoelen. Rechtstreekse N-depositie in oppervlaktewater is gezien de geringe wateroppervlakte in België verwaarloosbaar.

Vraag nr. 71 van 10 januari 1995 van de heer M. SEGHERS

Zoniënwoud – Plukken van paddestoelen

Het Vlaamse bosdecreet van 13 juni 1990 bepaalt in artikel 97 paragraaf 1, punt 10 en paragraaf 2, punt 5 dat het verboden is "bomen te beschadigen, planten weg te nemen, uit te rukken of af te snijden".

Gelet op dit zeer algemeen karakter van deze maatregel is hierin eveneens het plukken en rapen van paddestoelen begrepen.

Het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest daarentegen heeft geen soortgelijk decreet uitgevaardigd waardoor er zich vooral in het Zoniënwoud problemen stellen omtrent de verschillende houding van het Vlaamse en het Brusselse Gewest ten opzichte van het plukken van planten.

De voorbije herfstperiode werd opnieuw vastgesteld dat heel wat paddestoelplukkers naar het Brusselse gedeelte van het Zoniënwoud afzakten om, bij wijze van spreken, alles wat maar op een paddestoel leek op te rapen met mogelijk negatieve gevolgen voor de natuur.

1. Dient, specifiek met betrekking tot het Zoniën-woud, het Vlaamse Bosdecreet zeer stringent te worden nageleefd wat het plukken van paddestoelen betreft ?
2. Werd met de Brusselse minister bevoegd voor natuurbehoud, overlegd om in afspraak gezamenlijke maatregelen in verband met natuurbehoud in het Zoniën-woud te treffen. Zo ja, welke afspraken werden gemaakt ? Zo niet, is een dergelijk overleg niet nodig gelet op de hoger aangehaalde problematiek ?
3. Op welke wijze kunnen wetenschappelijke verenigingen hun studiewerk inzake paddestoelen verderzetten op basis van de bepalingen van het bosdecreet ? Krijgen zij de toelating om paddestoelen te plukken ? Zo ja, op welke wijze gebeurt dit ?

Antwoord

1. In het Vlaamse Gewest wordt het bosdecreet toegepast.
2. Er is ter zake geen overleg geweest. Dergelijk overleg is nochtans wenselijk voor alle grensoverschrijdende materies.
3. Studiewerk door wetenschappelijke verenigingen kan verder blijven gebeuren indien ze bepalingen van het bosdecreet volgen, namelijk door een machtiging aan te vragen aan het Bosbeheer. In functie van de vraag wordt de machtiging al dan niet verleend.

Vraag nr. 72 van 10 januari 1995 van de heer E. BEYSEN

Sociale woningbouw – Overheidssteun infrastructuurwerken

Artikel 80 van de Huisvestingscode bepaalt op welke manier de infrastructuurwerken in sociale woonwijken ten laste genomen kunnen worden door de Vlaamse overheid. Op 16 november laatstleden kende de Vlaamse regering dit voordeel nogmaals toe aan een viertal projecten.

1. Wat is het totaal aantal projecten dat op deze wijze werd ondersteund en de kostprijs ervan, respectievelijk in 1993 en 1994 en zo mogelijk per provincie ?
2. Wat is voor dezelfde twee jaren het totaal aantal sociale woonegelegenheden dat zo gerealiseerd kon worden ?
3. Wat is de totale kostprijs ervan, ten laste genomen door de Vlaamse overheid, in 1993 en 1994 ?

Antwoord

Uit de vraagstelling meen ik te concluderen dat de interesse gaat over projecten van een andere initiatiefnemer waarop de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 80, § 4 van de huisvestingscode, de bepalingen van artikel 80, § 1, eerste lid en § 3 van hetzelfde artikel van toepassing heeft verklaard.

Hieronder een synoptisch overzicht, waar het lid alle gevraagde informatie op zijn vragen vindt.

Projecten goedgekeurd door de Vlaamse regering op 15 december 1993.

Initiatiefnemer	Provincie	Gemeente	Project
Cosimco	Antwerpen	Rumst	Putstraat
Cosimco	Antwerpen	Boom	Velodroomstraat
Kostprijs	aantal woningen	deel VI. Gewest	
12,5 m	77	11,1 m	
39,8 m	160	29,3 m	

Projecten goedgekeurd door de Vlaamse regering op 16 november 1994

Initiatiefnemer	Provincie	Gemeente	Project
Finspico	Antwerpen	Antwerpen	Linkeroever
Cosimco	Antwerpen	Willebroek	Hoogstraat
Bam	O.-Vlaand.	Lokeren	Groene Vlasdam
Kumpen	Limburg	Hasselt	Crutzen
Kostprijs	aantal woningen	deel VI. Gewest	
13,3 m	216	12,4 m	
6,0 m	47	6,0 m	
17,8 m	63	17,3 m	
23,0 m	80	7,3 m	

Vraag nr. 73 van 10 januari 1995 van de heer J. DE BREMAEKER

Kweek van struisvogels voor vleesproductie – Vlarem-situatie en maatregelen

De laatste jaren leggen meer en meer veehouders zich toe op de kweek van struisvogels. Ik wens niet in te gaan op de eventuele opportuniteit om deze vogels (die bijvoorbeeld weinig resistent zijn tegen vocht) als kweekdier in Vlaanderen te introduceren.

Graag had ik van de minister vernomen onder welke Vlarem 1-rubriek een dergelijke kwekerij ingedeeld moet worden. Thans vallen deze vogelkwekerijen zowat door de mazen van het juridische net. Nochtans hebben struisvogels een gewicht tot 200 kilo, wat dus zeer zeker een niet te verwaarlozen biomassa vormt.

Werd er onderzoek gedaan op de eventuele resistentie van deze exotische vogels inzake bacteriën, schimmels of virale infecties ? Zijn specifieke toezichtsmaatregelen nodig om het eventuele besmettingsgevaar voor ander pluimvee en voor de avifauna in het oog te houden ? Zijn er specifieke voorwaarden noodzakelijk inzake de veiligheid van deze krachtige loopvogels ?

Ten slotte wordt erop gewezen dat de kweek van exotische dieren voor de vleesproductie crescendo gaat, en dat er derhalve richtlijnen inzake vergunningsplicht en eventuele specifieke voorwaarden voor de gemeenten gewenst zijn. We verwijzen hier naar de struisvogels, acalpa's, lama's, hertachtigen enzovoort.

Worden zulke richtlijnen en/of voorwaarden uitgewerkt ?

Antwoord

Op dit ogenblik zijn kwekerijen voor struisvogels slechts ingedeeld als hinderlijke inrichtingen volgens titel 1 van het Vlarem onder de algemene indelingsrubriek 9.3 gevogelte. De vergunningsplichtige aantallen zijn daarbij echter van die aard dat in de praktijk de meeste kwekerijen van struisvogels niet als hinderlijke inrichting zijn ingedeeld. Indien zou blijken dat er inderdaad een grote toename komt van dergelijke inrichtingen, kan worden overwogen van deze in de toekomst specifiek op te nemen in de lijst van hinderlijke inrichtingen met meer aangepaste indelingscriteria.

Wat de andere aspecten betreft, inzonderheid de door de minister aangehaalde dierengeneeskundige, zijn andere bestuursorganen, i.c. het federale ministerie van Landbouw, bevoegd.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat, wanneer struisvogelkwekerijen op dit ogenblik niet vergunningsplichtig zijn volgens het Vlarem, zij wel onverminderd aan bepaalde verplichtingen moeten voldoen, met name de bepalingen van het burgerlijk wetboek.

Dit houdt in dat deze exploitanten alle nodige maatregelen moeten treffen om de omgeving niet abnormaal te hinderen en de veiligheid van omwonenden te garanderen.

Vraag nr. 74
van 10 januari 1995
van de heer J. DE BREMAEKER

Afvalwaterzuivering – Normen voor privbinstallaties

Dat niet elke woning in de toekomst zal kunnen worden aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (een conventionele of kleinschalige) ten gevolge van de ruimtelijke wanorde is wel duidelijk.

Sommige particulieren zullen op zeer korte termijn worden geconfronteerd met het feit dat zij hun effluent niet meer mogen lozen in waterlopen, grachten of in de bodem. Zeker in waterwinningsgebieden is dit probleem reeds actueel. Zij zullen derhalve worden verplicht om adequate mini-zuiveringsinfrastructuur aan te kopen.

De meeste burgers zijn geen milieudeskundigen. Zij lopen het risico om door bepaalde firma's benaderd te worden die hen dure en misschien wel minder effectieve zuiveringsapparatuur aanbieden. Om dit te voorkomen kunnen een aantal types van mogelijke rioolwaterzuiveringstanks en dergelijke als norm worden voorgesteld. Hierdoor zou de consument kunnen verwijzen naar een dergelijke installatie, de wetenschap hebben dat zijn investering zal renderen, terwijl anderzijds de overheid weet dat de gedane kosten zullen resulteren in een aanvaardbaar effluent.

Worden zulke normen reeds uitgewerkt ?

Kan het plaatsnemen van een dergelijke genormeerde installatie eventueel fiscaal worden beloofd ? Eventueel door kwijtschelding van een deel van de waterheffing of met een eenmalige subsidie (cfr. catalysator voor ontploffingsmotoren) ?

Antwoord

Vlarem II (besluit Vlaamse regering van 7 januari 1992) stelt in artikel 41 paragraaf 1 algemene emissievoorwaarden vast voor lozing van normaal huisafvalwater in de gewone oppervlaktewaters of in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater. In de tweede paragraaf van hetzelfde artikel wordt gesteld : "Voor wat de in I bedoelde lozingen afkomstig van uitsluitend voor bewoning dienende gebouwen betreft, wordt geacht aan de voorwaarden vermeld onder paragraaf 1, sub 3" en sub 5" te zijn voldaan indien de geloosde afvalwaters voorafgaandelijk worden behandeld in een zuiveringsinstallatie gebouwd, geïnstalleerd en geëxploiteerd overeenkomstig een code van goede praktijk goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline water."

Artikel 44 stelt de voorwaarden vast waaronder huisafvalwater, met inbegrip van dat afvalwater waarin "stoffen van faecalische oorsprong aanwezig zijn", mag worden geloosd in kunstmatige afvoerwegen voor regenwater. Ook hier worden een aantal eisen gesteld aan de kwaliteit van het (voor)gezuiverde afvalwater, maar inzake de zuiveringsinstallatie wordt enkel opgelegd dat deze gemakkelijk te bereiken moet zijn voor het onderzoek van alle onderdelen alsook voor de verwijdering van het slib en dat deze de bemonstering van het behandelde water gemakkelijk moet toelaten.

Specifieke, technische normen of voorschriften inzake de constructie van huishoudelijke zuiveringsinstallaties werden in Vlaanderen niet vastgesteld in de milieuwet- of regelgeving.

Ook de tweede versie van Vlarem II, welke principieel goedgekeurd werd door de Vlaamse regering op 21 december 1995, omvat geen technische normen voor de constructie van zuiveringsinstallaties.

Momenteel wordt in een ambtelijke werkgroep ad hoc de geactualiseerde rioleringsrichtlijn uitgewerkt.

Volgende uitgangspunten worden vooropgesteld.

De bewoners van woningen die niet aangesloten zijn op de openbare riolering die in verbinding staat met de waterzuiveringsinstallatie, zullen worden verplicht hun afvalwater te behandelen in een voorzuiveringsinstallatie. De rioleringsrichtlijn zal een beschrijving bevatten van de werking, de indeling, het benodigde volume en voorschriften inzake het goede onderhoud van de installatie.

Bij levering of bouw van een septische tank zal de constructeur aan de eigenaar een bewijs moeten leveren ter bevestiging dat de tank voldoet aan de voorschriften van de rioleringsrichtlijn.

Wat de fiscale beloning betreft, kan ik medelen dat decretaal niet voorzien wordt in de mogelijkheid van

vermindering van betaling van heffingen noch het uitkeren van een eenmalige subsidie is voor de burgers die instaan voor hun eigen zuivering.

Vraag nr. 75
van 10 januari 1995
van de heer J. DE BREMAEKER

Milieuvergunningvoorwaarden – Informatisering

Naar aanleiding van het arrest van Looveren (Raad van State 49.457) wordt het voor de vergunningverlenende overheden onmogelijk om als algemene en sectorale voorwaarde louter te verwijzen naar Vlare 2. Dit veroorzaakt een heleboel kopieerwerk voor de openbare besturen. Graag had ik van de minister vernomen of de diensten van Aminor geen diskette ter beschikking kunnen stellen waarop de zogenaamde V's (milieuvergunningvoorwaarden) zijn geïntialiseerd. Eventueel zou dit gekoppeld kunnen worden aan een programma waarbij elke ingedeelde Vlare 1-rubriek correspondeert met de van toepassing zijnde voorwaarden (VS). Zowel voor de administraties, als voor het bedrijfsleven en de handhavers zou een dergelijk makkelijk te maken uniform programma heel wat kostbare tijd en werk besparen. Bovendien zou de rechtszekerheid voor alle partijen ermee toenemen, uiteraard in acht genomen dat elk dossier per definitie in de juiste context moet worden bekeken.

Heeft de minister wellicht reeds initiatieven genomen om een dergelijk programma, liefst in samenwerking met de Vereniging van Steden en Gemeenten en met de provincies, in een project te laten opstarten ?

Antwoord

Het is zo dat van meet af aan bij de inwerkingtreding van titel 1 van het Vlare door het bevoegde bestuur Milieuvergunningen van de Aminor geadviseerd is geworden, de van toepassing zijnde milieuvoorwaarden telkens in extenso te voegen bij het vergunningsbesluit. Bedoelde milieuvoorwaarden zijn op een algemene wijze geïdentificeerd (Vlare V.) en als dusdanig uitwisselbaar tussen de onderscheiden diensten. Dergelijke werkwijze maakt het mogelijk het kopieerwerk tot een strikt minimum te beperken. Deze type-vergunningvoorwaarden kunnen op eenvoudige aanvraag bij de afdeling Milieuvergunningen van Aminor bekomen worden. Naar de toekomst toe heb ik aan de administratie reeds de opdracht gegeven om na de definitieve goedkeuring van Vlare II-bis een reeks gedifferentieerde publikaties te verzorgen, onder andere per indelingsrubriek. De mogelijkheid om deze publikaties eveneens op magnetische drager ter beschikking te stellen wordt overwogen.

Vraag nr. 76
van 11 januari 1995
van de heer G. CARDOEN

Uitbagging Markerivier – Methode en gevolgen

Op meerdere plaatsen werd de Markerivier (bijrivier van de Dender) terecht gebaggerd. Op sommige plaat-

sen bleef de Markerivier onaangeroerd, blijkbaar omdat deze stroken in natuurgebied gelegen zijn. Deze toestand zorgt bij zware regenval, meer precies in het natuurgebied voor wateroverlast, ontegensprekelijk schade aan de aangelanden (woningen en weilanden). De Markerivier slijt op die plaatsen aanzienlijk toe en is er vrij ondiep.

Vindt de minister het normaal dat deze waterloop voor bepaalde stroken niet wordt geruimd ? Zijn het geen verloren kosten om maar strooksgewijs te baggeren, terwijl het toeslibben op andere plaatsen toeneemt ? Kunnen de bewoners die ten gevolge van wateroverlast schade hebben geleden aanspraak maken op enige financiële tegemoetkoming ?

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om deze problematiek op korte termijn uit de wereld te helpen ?

Antwoord

De ruimingswerken die aan de Markerivier, onbevaarbare waterloop nr. 5.215 van eerste categorie, in het najaar van 1994 werden uitgevoerd, maken deel uit van een plan dat de volledige ruiming van deze waterloop tot doel heeft. Evenwel dient voor de gedeelten van de Markerivier die binnen een natuurgebied zijn gelegen, overeenkomstig het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van de op openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist, een bouwvergunning te worden aangevraagd en bekomen.

Gelet op de duur van deze procedure werden de ruimingswerken aan de gedeelten van de Markerivier die niet in natuurgebied zijn gelegen onmiddellijk uitgevoerd ; het ligt dus wel in de bedoeling, na het bekomen van de bouwvergunning, waarvoor de administratieve voorbereiding is gestart, de overige ruimingswerken in de loop van 1995 uit te voeren.

Vraag nr. 77
van 11 januari 1995
van de heer L. BARBE

Bronbossen van de Vlaamse Ardennen – Beleid

In opdracht van Aminor werd door Econnection een studie uitgevoerd : Bronbossen van de Vlaamse Ardennen. In dit uitgebreide en boeiende werk wordt erop gewezen dat er in de Vlaamse Ardennen nog heel wat bronbossen zijn, met tal van zeldzame dieren en planten. Namen als hangende zegge, heekkruid en vuursalamander zeggen genoeg.

Er blijken echter tal van bedreigingen te zijn : overbemesting, incidentele lozingen, recreatie, erosie, ruimen of inkapselen van beken, onzorgvuldig bosbeheer enzovoort.

Het rapport wijst erop dat door eerder kleine ingrepen deze bronbossen bewaard kunnen blijven (deels afsluiten, uitbreiden van het bos, afsluiten van beheersovereenkomsten, begeleiding van privé-eigenaars, gericht aankoopbeleid enzovoort). Zes deelbeken werden aangewezen als aandachtszone.

Hier ligt uiteraard niet enkel een opdracht voor de Vlaamse regering, maar zeker ook voor gemeenten, natuurverenigingen en privé-eigenaars.

Kan de minister mij meedelen in welke mate hij in zijn beleid rekening houdt met de besluiten van deze studie, onder meer wat het volgende betreft :

- het natuurbeleid, onder andere het aankoopbeleid ;
- de investeringsprogramma's en technische plannen voor de zuivering van het huishoudelijk afvalwater ?

Antwoord

1. Betreffende het aankoopbeleid

Het onderzoek waarvan sprake werd uitgevoerd op initiatief van de afdeling Natuur met als bedoeling een inventaris te bekomen en een beschrijving van de biologische waarde van een aantal kleine bosrestanten in het gebied. Ook grotere eenheden werden beschreven.

Het Vlaamse Gewest voert een gericht aankoopbeleid voor de verwerving van natuurgebieden. Momenteel worden in deze regio geen bossen aangeboden door particulieren. Vijftien jaar geleden was Waters en Bossen kandidaat-verwerver. Recent zijn er terug onderhandelingen geweest in verband met het Wallebos op verzoek van de Afdeling Natuur. De onderhandelingen zijn afgesprongen, wellicht ingevolge te hoge eisen van de eigenaar. Dit bos zou evenwel een interessante aanwinst betekenen op alle vlak.

Er zal worden getracht aan de kleinere eenheden de gepaste bescherming te geven door het bos- en natuurbeleid, met instrumenten als verwerving en huur- of beheersovereenkomsten. Voor volgende bronbossen in de Vlaamse Ardennen werd het statuut bosreservaat voorgesteld door het Bosbeheer : Beiaardbos, Parikebos en Bos ter Rijst. Deze dossiers zijn in behandeling en zullen mij eerlang ter goedkeuring worden voorgelegd.

2. Betreffende de investeringsprogramma's

In de studie Bronbossen van de Vlaamse Ardennen, uitgevoerd door Econnection in opdracht van Aminal, werden zes deelbekkens aangewezen als aandachtzone. Deze zes deelbekkens situeren zich binnen de bekkens van de Bovenschelde (hydrografische zones 450, 451, 460 en 461) en de Dender (hydrografische zones 410 en 411). Bij de opmaak van de investeringsprogramma's werd ruime aandacht besteed aan deze hydrografische zones aangezien de bekkens van de Dender en de Bovenschelde door mij als prioritair werden aangewezen voor de zuivering van het huishoudelijk afvalwater. Bij het opstellen van de investeringsprogramma's wordt bovendien rekening gehouden met de studies Onderzoek naar de verspreiding en typologie van ecologisch waardevolle waterlopen in het Vlaamse Gewest, met als doel de aangewezen ecologisch waardevolle waterlopen zoveel mogelijk te vrijwaren.

De zones 450 en 451 situeren zich binnen het bekken van de Bovenschelde. Het huishoudelijk afvalwater uit deze deelbekkens zal in de toekomst hoofdzakelijk worden gevoerd naar de bestaande zuiveringsinstallatie van Oudenaarde. Het investeringsprogramma van de VMM vermeldt voor het zuiveringsgebied Oudenaarde 5 projecten.

De zones 460 en 461 situeren zich eveneens in het bekken van de Bovenschelde en vormen samen het deelbekken van de Zwalm. Het deelbekken van de Zwalm werd ingedeeld in drie zuiveringsgebieden (Zwalm, Brakel en Nederzwalm). Bij de opmaak van de investeringsprogramma's werd in eerste instantie gewerkt aan de uitbouw van de infrastructuur binnen het zuiveringsgebied Zwalm. Het investeringsprogramma vermeldt voor de drie zuiveringsgebieden 30 projecten.

De deelbekkens 410 en 411 situeren zich binnen het Denderbekken. Het huishoudelijk afvalwater van deze deelbekkens zal gecollecteerd worden naar het bestaande zuiveringsstation van Geraardsbergen en de geplande zuiveringsinstallaties De Gavers, Zandbergen, Sint-Maria-Lierde en Parike. Het investeringsprogramma vermeldt voor deze zuiveringsgebieden 36 projecten. Met de uitbouw van de bovengemeentelijke infrastructuur wordt een aanzet gegeven naar de gemeenten toe tot de verdere uitbouw van het gemeentelijk rioleringsnet.

Binnen de zuiveringsgebieden wordt de waterzuiveringsinfrastructuur logisch uitgebouwd. Dit betekent dat de aanleg van de voorgestelde projecten zeker niet mag leiden tot het creëren van nieuwe lozingen of verzwaren van bestaande lozingen zonder dat hiervoor een oplossing wordt gevonden via de reeds geprogrammeerde of inherent aan dit programma voorziene zuiveringsinfrastructuur.

Hierop vormen een paar projecten een uitzondering. Het betreft de projecten die omwille van het ecologisch belang van de bovenlopen die ze saneren toch reeds op het investeringsprogramma werden opgenomen, ondanks het feit dat zij nog niet kunnen aansluiten op de stroomafwaarts gelegen infrastructuur.

Jaarlijks wordt een rollend vijfjaren-investeringsprogramma voorbereid en wordt van het eerste jaar van het rollend investeringsprogramma opgedragen aan de NV Aquafin. Aquafin moet dan binnen een periode van minimum zes maanden en maximum 15 maanden, afhankelijk van de aard van de projecten de technische plannen ter advisering voorleggen. Aansluitend hierbij dient melding te worden gemaakt van de aanvullende gewestbijdrage aan gemeentebesturen voor de aanleg of verbetering van rioleringen. De hiervoor beschikbare kredieten zullen gedeeltelijk worden aangewend voor de uitvoering van kleinschalige projecten waarbij de zuivering door middel van plantensystemen de voorkeur geniet.

Tot besluit kan ik u dus melden dat ik bij het opstellen van de investeringsprogramma's ruimschoots aandacht besteed aan de gebieden die als aandachtzone werden aangeduid in de studie Bronbossen van de Vlaamse Ardennen.

Vraag nr. 78
van 11 januari 1995
vau de heer L. BARBE

Hoge Gezondheidsraad – Aanpassing adviessysteem en de staatshervorming

Een aantal comités en adviesraden in dit land lijken nog steeds niet aangepast aan de staatshervorming. Zo moet, volgens artikel 3 van de wet betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, de Hoge Gezondheidsraad advies uitbrengen inzake de uitvoeringsbesluiten van deze wet. Die heeft betrekking op materies die tot de bevoegdheid van gewesten en gemeenschappen behoren, maar de Hoge Gezondheidsraad is een federale adviesraad. De gewesten en gemeenschappen dienen dus bij het nemen van uitvoeringsbesluiten advies te vragen aan een adviesraad, terwijl ze in het geheel niet betrokken zijn bij de samenstelling ervan. Anderzijds draait de federale overheid op voor de kosten van een adviesraad die dus gedeeltelijk werkt voor de gewesten en gemeenschappen.

Een adviesraad op zich staat weliswaar niet per definitie gelijk met een meerwaarde inzake democratie en kwaliteit van het politieke werk. Maar men moet toch vaststellen dat de Vlaamse gemeenschap bevoegd is inzake preventieve gezondheidszorg, terwijl er inzake deze materie op Vlaams niveau blijkbaar geen adviesraad is.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om aan deze ongerijmdheid een einde te maken ?
2. Op welke adviesraden doet de Vlaamse regering een beroep inzake preventieve gezondheidszorg ? In welke mate werkt de minister aan een aanpassing van de situatie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 79
van 11 januari 1995
vau de heer M. VAN DER POORTEN

Tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in het departement – Gegevens

Bij de verschillende diensten van het departement van de minister, evenals in de instellingen van openbaar nut die onder zijn gezag, zijn controle of zijn toezicht staan, zijn heel wat personen tewerkgesteld die niet in vast dienstverband zijn benoemd, met name contractuelen en gesubsidieerde contractuelen.

1. Wat is het huidige aantal tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in de verschillende diensten van het departement van de minister, evenals in de instellingen van openbaar nut die onder zijn gezag, zijn controle of zijn toezicht staan ?

2. Hoeveel werden er daarvan aangeworven in 1994 ?
3. Wat is het aandeel van laureaten van examens en selectieproeven van het VWS zowel in a) als in b) ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer Luc Van Den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 80
van 11 januari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Afbraak oude melkerij in Asse – Overtreding milieuwetgeving

In de gemeente Asse werd onlangs een oude melkerij afgebroken. Het puin werd afgevoerd naar een nabijgelegen akker, Ganzenbos genaamd. Zo werd er over een lengte van ruim 100 meter en een breedte van 4 meter afbraakmateriaal gestort. Noch voor het afbreken van de melkerij, noch voor het storten van het bouwafval was een vergunning verleend. Het is overduidelijk dat de milieuwetgeving hiermee overtreden werd. Het is eveneens duidelijk dat men op deze manier een milieuheffing heeft willen vermijden.

Heeft de minister weet van dit voorval ? Wordt hiertegen opgetreden ? Zal de eigenaar het terrein in de oorspronkelijke toestand herstellen ? Wanneer kan hierover duidelijkheid worden verstrekt ?

Antwoord

1. Wat het afbreken van de melkerij betreft, op 12 oktober 1994 werd door het college van burgemeester en schepenen van Asse aan de vennootschap brouwerij De Keersmaeker schriftelijk bevel gegeven het gebouw genaamd Oude Melkerij gelegen Broekstraat in Asse te slopen.
2. Het afbraakmateriaal werd afgevoerd naar een landbouwterrein gelegen Ganzebos in Asse dat eigendom is van de heer De Keersmaeker André. Het afbraakmateriaal werd gebruikt om een doorgang van ongeveer 3 meter te verharderen met een maximum diepte van ongeveer 30 centimeter.

Door de politie van Asse werd omtrent deze feiten op 22 oktober 1994 een proces-verbaal opgesteld en voor verder gevolg overgemaakt aan de procureur des Konings in Brussel.

Eventuele bouwovertradingen behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 81
van 11 januari 1995
van de heer H. SUYKERBUYK

Premie voor aanpassingswerken aan woning – Veiligheidsaanpassingen

Als het erom gaat voor het uitvoeren van werken aan zijn woning een verbeterings- en aanpassingspremie te krijgen, zijn volgens de onderrichtingen zekere voorwaarden te respecteren.

Voor bejaarden kan de aanpassingspremie slechts worden verkregen als de werken gebeuren overeenkomstig de fysieke toestand van de bejaarde.

Steeds meer komt het voor dat bejaarden hun woning van rolluiken wensen te voorzien. Dit heeft alles te maken met veiligheid, hetgeen zowel kan betekenen dat men zich psychisch meer beschermd voelt, als dat men zich fysiek wil beschermen.

Men signaleert me gevallen van personen van meer dan 80 jaar oud die de aanpassings-, zeg maar beschermingswerken laten uitvoeren uit angst. Dat heeft dan uiteraard ook met hun fysieke toestand te maken.

Hoeveel gevallen zoals hierboven beschreven, zijn de minister bekend ?

Welke beslissingen neemt hij ter zake en hoe worden deze beslissingen gemotiveerd ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992, zoals later gewijzigd, werd ingesteld in uitvoering van het decreet van 23 oktober 1991, houdende wijziging van artikel 96 van de huisvestingscode.

Dit artikel 96 is opgenomen onder hoofdstuk IX van de huisvestingscode, onder de titel De Strijd voor Aangepaste Woonkernen.

Onder artikel, § 1 wordt omschreven dat binnen de perken van de begrotingskredieten, de Vlaamse regering, onder door haar te stellen voorwaarden, premies of andere tegemoetkomingen kan verlenen :

”b) aan zelfstandig gehuisveste personen vanaf 60 jaar, verder in dit artikel aangeduid als bejaarden en aan zelfstandig gehuisveste personen met een fysieke handicap, verder in dit artikel aangeduid als gehandicapten of gehandicapte personen die een bescheiden inkomen en een bescheiden woning hebben en die een functioneel onangepaste woning verbeteren, uitrusten en/of aanpassen, rekening houdend met hun fysieke gesteldheid ;

“c) ten behoeve van bejaarden en gehandicapten met bescheiden inkomen, aan bloed- of aanverwanten tot de tweede graad bij wie ze inwonen en die, rekening houdend met de fysieke gesteldheid van de inwonende bejaarde of gehandicapte, een functioneel onangepaste woning verbeteren, uitrusten of aanpassen”.

Uit de tekst van het decreet kan dus duidelijk worden opgemaakt dat de aanpassingswerken die voor subsidiëring in aanmerking kunnen komen, betrekking moe-

ten hebben op werken die worden uitgevoerd, in functie van de fysieke gesteldheid van de bejaarde of gehandicapte.

In de geest van dit decreet is het dan ook onmogelijk andere werken te subsidiëren, zoals aangehaald door het lid, meer bepaald werken omdat een bejaarde zich psychisch niet meer beschermd voelt. Dergelijke werken zijn bovendien voor de regelgever ook niet definieerbaar of controleerbaar, aangezien het zich psychisch bedreigd voelen een subjectief gegeven is.

In de mate van het mogelijke werden in het betreffende besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992 en in de ministeriële omzendbrief **HV93/4** de aanpassingswerken zo gediversifieerd mogelijk bepaald om aan quasi alle vormen van aanpassingswerken met het oog op de fysieke gesteldheid van de bejaarde of gehandicapte tegemoet te komen.

De aanpassingswerken moeten betrekking hebben op de aanpassing van, hetzij de uitrusting (technisch of sanitair), hetzij de constructieonderdelen van de woning aan de lichamelijke gesteldheid van een inwonende of zelfstandig wonende bejaarde of minder-valide.

Inzonderheid moet er sprake zijn van :

- werken aan bouwonderdelen of voorzieningen die niet tot de normale uitrusting van een woning behoren, maar die uitsluitend inspelen op de specifieke behoeften van de bejaarde of minder-valide ;
- een duidelijk verband tussen enerzijds de aard van de werken en anderzijds de graad van validiteit van de bejaarde of minder-valide .

De gesubsidieerde werken worden expliciet opgesomd :

- de verbetering van de toegang tot de woning en van de interne verplaatsing in de woning zelf door het aanbrengen van hellende vlakken, het verbreden van de (toegangs)deuren (al dan niet met automatische bediening) en gangen, het elimineren van hinderlijke drempels en niveauverschillen, de vergroting en functionele herschikking van ruimten, het voorzien van electra-mechanische hulpmiddelen voor zover deze elementen vast verankerd zijn aan het gebouw, de vloerverhoging of verlaging, de installatie van liften (stoellift, traplift, rolstoelplateaulift) ;
- de werken voor de noodzakelijke basisuitrusting, geschikt voor rolstoelgebruik en aangepast aan de specifieke handicap, zoals de installatie van de hierna volgende sanitaire toestellen, met inbegrip van de leidingen, de aansluitingen en het toebehoren : toilet, douche, bad, wastafel en een aangepaste gootsteen in de keuken ;
- de werken tot installatie van centrale verwarming ;
- de installatie van specifieke hulpmiddelen, zoals steunhulpmiddelen, communicatie- en alarmsystemen ;
- de verbouwingswerken met het oog op het zelfstandig wonen of laten inwonen van bejaarden of gehandicapten.

De voorlegging van een medisch attest is hoe dan ook verplicht. Dit attest moet worden opgesteld door de huisarts met opgave van de noodzaak en de aard van de gevraagde en de in de woning te integreren aanpassingen.

Tot mijn spijt moet ik meedelen dat het plaatsen van rolluiken, geen werk is dat past in de bepalingen van het decreet van 23 oktober 1991 houdende wijziging van artikel 96 van de huisvestingscode.

Vraag nr. 82
van 13 januari 1995
van de heer H. BROUNS

Controle Maaswater – Meetstations

Op 8 maart 1993 stelde ik een schriftelijke vraag aan de minister in verband met de permanente controle van het Maaswater. In zijn antwoord stelde hij toen dat de lokatie Kinrooi/Stevensweert in aanmerking blijft als mogelijke vestigingsplaats voor een permanent meetstation. Nu, bijna twee jaren later is dit meetstation er bij mijn weten nog altijd niet.

1. Zal er in Kinrooi een permanent meetstation komen ter controle van het Maaswater en wanneer zal het operationeel zijn ?
2. Op welke lokaties langs de Maas zijn er nog dergelijke meetstations gepland ?

Antwoord

De volgende permanente meetstations zijn operationeel langs de Maas in de omgeving van het Vlaamse Gewest :

- in Lixhe : even stroomopwaarts gelegen van de taalgrens : permanent meetstation beheerd door het Waalse Gewest ;
- in Eijsden : op Nederlands grondgebied : permanent meetstation beheerd door Rijkswaterstaat.

Zowel meer stroomopwaarts (Wallonië) als stroomafwaarts (Nederland) bevinden zich nog enkele permanente meetstations, zoals bijvoorbeeld het belangrijke meetstation Keizersveer (omgeving Gorinchem).

Tussen het station Eijsden en Keizersveer bevond zich vroeger het meetstation Stevensweert (Nederland). Dit station is sinds enkele jaren niet meer operationeel, mede als gevolg van de uitbreiding van de plaatselijke jachthaven. Door het Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat (RIZA & Directie Limburg) werd een evaluatiestudie Risico-analyse Nederlands Stroomgebied van de Maas (eindrapport augustus 1994), uitgevoerd. De doelstellingen van deze studie waren :

1. het inventariseren van de risico's in het Nederlandse stroomgebied van de Maas ;
2. het bepalen van een optimale lokatie voor een meetstation ;
3. het bepalen van de door dit meetstation te meten stoffen.

Uit de studie bleek dat het station Stevensweert geen bijkomende informatie bood ten opzichte van het station van Eijsden. De zware kost om het station Stevensweert om te bouwen en te exploiteren weegt niet op tegen de geringe kans van accidentele waterverontreiniging. Overschrijding van de Nederlandse alarmeringswaarde als gevolg van een calamiteuze lozing benedenstrooms van Eijsden zou bij **stevensweert-Kinrooi** slechts éénmaal om de 500 jaar zijn. Dit zou onder meer te wijten zijn aan het feit dat de bedrijven op Nederlands grondgebied vooral werken met vluchtige stoffen, (opslag en vooral overslag), die ter hoogte van Stevensweert niet meer gedetecteerd kunnen worden. Langs Nederlandse zijde zijn er aldus momenteel geen plannen om het meetstation Stevensweert opnieuw in bedrijf te nemen en voort uit te bouwen.

Gezien het resultaat van de Nederlandse evaluatiestudie zijn er ook aan Vlaamse zijde geen verdere voorstellen gedaan om een bijkomend meetstation op te richten ter hoogte van Kinrooi op Vlaams grondgebied. Ook andere lokaties op de Vlaamse oever van de Maas voor dergelijke meetstations zijn dus niet opportuun.

Wel zullen stappen worden gedaan om, in het kader van het recent ondertekend verdrag inzake de bescherming van de Maas, tot een nieuwe samenwerking te komen tussen verschillende nationale of regionale waarschuwings- en alarmnetten en eveneens om de uitwisseling van informatie te bevorderen met het oog op het voorkomen en het bestrijden van calamiteuze verontreiniging.

Vraag nr. 83
van 13 januari 1995
van de heer J. GEYSELS

NV Aquajin – Overeenkomst met Europese Investeringsbank

Enige tijd geleden heeft de NV Aquafin een overeenkomst afgesloten met de Europese Investeringsbank (EIB) waarin deze bereid is 80 percent van de investeringen van Aquafin te financieren voor een periode van 17 jaar en een maximum van 11 miljard frank.

1. Heeft het Vlaamse Gewest een rol gespeeld in het tot stand komen van deze overeenkomst ? Zo ja, welke rol ?
2. Welk is de precieze inhoud van deze overeenkomst én welke zijn de (eventuele) financiële én andere gevolgen voor het Vlaamse Gewest ?
3. Op welke manier biedt deze overeenkomst een oplossing voor het probleem van de hoge kost van de investeringen van Aquafin enerzijds én de gelimiteerde bijdrage van het Vlaamse Gewest hierin (6 miljard frank per jaar) anderzijds ?

Antwoord

De EIB is bereid om de projecten van de NV Aquafin voor 50 percent te financieren.

1. Gezien haar statuten is EIB verplicht een voldoende zekerheid te eisen. Om aan deze eis te kunnen vol-

doen heeft het Vlaamse Gewest in overleg met Aquafin de zogenaamde affectatieovereenkomst genocieerd met de EIB. In deze affectatieovereenkomst worden in essentie de betalingsverplichtingen die reeds in de overeenkomst van 10 november 1993 tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin werden opgenomen, herhaald waarbij deze vergoedingen in alle gevallen van voortijdige beëindiging, zoals opgenomen in artikel 53 van de overeenkomst, worden geaffecteerd.

De affectatieovereenkomst brengt geen extra verplichtingen mee voor het Vlaamse Gewest, zij vormt een inherent onderdeel van de overeenkomst van 10 november 1993.

De Vlaamse regering heeft de ondertekening van de affectatieovereenkomst principieel goedgekeurd op 13 juli 1993. Gelet op de formele vraag van de vertegenwoordiger van het Rekenhof op het budgetoverleg Vlaams Gewest-NV Aquafin werd een kopie van deze overeenkomst overgemaakt aan de Vlaamse Raad op 9 december 1994. De overeenkomst werd ondertekend op 29 november 1994 door het Vlaamse Gewest, de EIB, de NV Gemeentekrediet en de NV Aquafin.

2. Voor de precieze inhoud van de overeenkomst wordt verwezen naar het afschrift dat aan het lid werd overgemaakt.
3. Door de zeer concurrentiële prijszetting van de EIB kan Aquafin haar financieringsopdracht voor het Vlaamse Gewest op de meest voordelige wijze waarmaken. Op 29 november 1994 werd de eerste overeenkomst tussen de NV Aquafin en de EIB ondertekend waardoor een eerste termijnlening van 6 miljard frank werd toegekend. Ook voor de verdere financieringsbehoeften zal maximaal op de EIB een beroep worden gedaan ten einde de uitvoering van de opeenvolgende investeringsprogramma's (geplafonneerd investeringsbudget van 6 miljard frank per jaar, exclusief BTW en algemene kosten) te realiseren.

Vraag nr. 94
van 2 februari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Motorbrandstof en milieu – Gebruik LPG

LPG is als brandstof voor personenwagens een goed alternatief voor traditionele benzine en diesel. Onder meer qua uitstoot van verbrandingsgassen scoort dit alternatief beter dan benzine, en beduidend beter dan diesel. In de zoektocht naar middelen om de uitputting van de eindige natuurlijke hulpstoffen te vermijden, zijn diversificatie van de grondstoffen en optimalisatie van het gebruik ervan essentieel. LPG kan hiertoe bijdragen.

Onder meer ten gevolge van de strenge veiligheidsmaatregelen betreffende LPG-transport, -opslag en -gebruik, zijn lekkage en andere verliezen van LPG als energiedrager bijzonder laag. Qua efficiëntie van gebruik en minimale verspilling staat LPG op een hoger niveau dan de andere brandstoffen.

Ten slotte kan de LPG-techniek bijdragen tot het verkleinen van de drempels die dienen te worden genomen voor de introductie van andere alternatieve brandstoffen (waterstof, aardgas, methanol, ethanol, . . .).

LPG blijft voor personenwagens bovendien de goedkoopste brandstof, zelfs wanneer men rekening houdt met de fiscale bestraffing ervan door de aanvullende verkeersbelasting en de meerkosten voor plaatsing en onderhoud van de installatie.

Uit de beschikbare gegevens valt echter af te leiden dat het aantal ingeschreven voertuigen dat voorzien is van een LPG-installatie, daalt, evenals de globale verkoop van LPG als motorbrandstof.

1. Zijn er verklaringen voor het dalende verbruik van LPG als motorbrandstof terwijl deze brandstof als milieuvriendelijk alternatief een stijgend succes zou moeten kennen ?
2. Welke initiatieven worden genomen om deze trend om te buigen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 119
van 10 januari 1994
van de heer H. OLAERTS

Gemeenteraad Voeren – Franstalige tussenkomsten

Meermaals was ik aanwezig bij openbare vergaderingen van de gemeenteraad in Voeren. Op 10 december 1994 jongstleden stelde ik andermaal vast dat de besluitvorming niet geheel in het Nederlands verloopt.

Zo gebruikten meerdere leden het Frans tijdens hun tussenkomsten in de debatten van de gemeenteraad in Voeren. Daarenboven verliep hun stemgedrag tweetalig, middels de woorden "ja, oui", en "neen, non".

1. Meent de minister dat deze feiten en de besluitvorming overtredingen van de taalwetten betreffen ?
2. Wat heeft hij hieraan gedaan of wat zal hij hieraan doen ?

Antwoord

Het gebruik van een andere taal dan het Nederlands tijdens de debatten van de gemeenteraad van een gemeente, die, zoals Voeren, behoort tot het Nederlandse taalgebied, kan aanleiding geven tot vernietiging van het daaruit ontstane gemeenteraadsbesluit wanneer de overtreding betrekking heeft op een substantieel onderdeel van de besluitvorming.

Op mijn verzoek heeft de gouverneur van de provincie Limburg de adjunct-arrondissementscommissaris voor Voeren opdracht gegeven aanwezig te zijn op elke vergadering van de gemeenteraad waarvan hij telkens verslag opmaakt. Als uit dit verslag duidelijk blijkt dat het gebruik van een andere taal "ten gronde" gebeurde zowel bij de bespreking voorbereidend aan de stemming als bij de stemming zelf kan de provinciegouverneur het betrokken besluit hetzij schorsen, hetzij vernietigen nadat hij aan het college van provinciegouverneurs het niet bindend advies erover heeft gevraagd.

Naar aanleiding van het aantreden van de nieuwe gemeenteraad heb ik trouwens het gemeentebestuur door middel van een omzendbrief gewezen op de correcte naleving van de wettelijke bepalingen inzake het gebruik der talen in bestuurszaken.

Vraag nr. 120
van 10 januari 1995
van de heer J. DE BREMAEKER

Gemeentelijke milieuambtenaren – Personeelssterkte

Thans zijn de gemeenten bezig met de invulling van het nieuwe personeelsstatuut en hun personeelsbehoefteplannen. Een vrij recent – en daardoor wellicht stiefmoederlijk behandeld – beleidsdomein wordt gevormd door de milieuzorg. Dat heeft zich vertaald in het MINA-plan, de responsabilisering van de gemeenten binnen het Vlarem, het gemeentelijk milieuconvenant en de bijzondere overeenkomst inzake afvalstoffen. De politieke agenda, de techniciteit van milieuproblemen en de uitbouw van de eerstelijnsmilieuzorg nopen derhalve tot het aantrekken van gekwalificeerd personeel op gemeentelijke milieudiensten. Bevolking, middenstand, milieubeweging en KMO's juichen overigens toe dat sommige gemeenten belangrijke inspanningen doen voor de uitbouw van een milieudienst.

Is de minister niet van oordeel dat het aantrekken van een milieu-ambtenaar niveau A (vroeger niveau 1) aangevuld met één enkele administratieve kracht niveau C (vroeger niveau 2, opsteller) een te beperkte invulling is voor een middelgrote gemeente? Nochtans zou de administratie van Binnenlandse Zaken een dergelijke norm tijdens besprekingen over personeelsbehoefteplannen aanhouden.

Is de minister niet van oordeel dat een grote of middelgrote gemeente ook, indien zij dit uiteraard wenst, één of twee milieudeskundigen niveau 2+ (gegradueerden) bijkomend in het kader moet kunnen opnemen? Is de minister niet van oordeel dat een goede beleidsadviezing en toezichtsfunctie, met bovendien alle mogelijke vereisten inzake inventarisatie en dergelijke, ook een inhoudelijke ondersteuning van de milieu-ambtenaar niveau A noodzakelijk maken?

Ik zou van de minister graag willen vernemen of hij zijn diensten heeft opgedragen om, naar aanleiding van besprekingen inzake het personeelsbehoefteplan, voor middelgrote gemeenten (> 25.000 inwoners en veel KMO's/industrie) enkel akkoord te gaan met één milieu-ambtenaar bijgestaan door één administratieve kracht. Zo neen, kan de minister dan instemmen – mits de noodzaak uit de besprekingen van de gemeenteraad blijkt en de begroting dit mogelijk maakt –

met een eventuele uitbreiding van het kader waarbij, naast de milieu-ambtenaar niveau A, ook ruimte is voor één of meerdere inhoudelijke medewerker(s) van niveau 2+?

Antwoord

Ik heb de administratie geen enkele opdracht gegeven in verband met de personeelsbezetting van een milieudienst of van enige andere dienst. Bij het onderzoek van personeelsbehoefteplannen hanteert de administratie trouwens geen vooropgestelde normen. De Gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid gaan uit van de verplichting iedere formatieplaats afdoende te motiveren, onder andere aan de hand van prestatiegegevens. Deze verplichting is trouwens een weerspiegeling van de algemene motiveringsplichting, die op ieder besluit van een overheid rust. Ze is ook een gevolg van de toepassing van de beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsplicht en de zuinigheidsplicht. De administratie kan dan ook niet instemmen met een formatieuitbreiding die onvoldoende gemotiveerd is.

Het lid verwijst blijkbaar naar een concreet geval. De betrokken overheid kan natuurlijk de informatie die zij de administratie verstrekt heeft, aanvullen.

Vraag nr. 127
van 11 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Nieuwe structuurplanning – Planbaten en -schade

Het concept van de nieuwe structuurplanning in Vlaanderen is feitelijk en op Vlaams regeringsniveau aanvaard. De toepassing ervan zal leiden tot voorwaardelijke planschade, respectievelijk tot planbaten, bijvoorbeeld in woonuitbreidingsgebieden waar totnogtoe in de regel veelal in principe en zonder veel problemen kon worden gebouwd.

1. Indien in geval van bestemmingswijziging niet meer of juist wel gebouwd mag worden in een woonuitbreidingszone, op welke basis zullen de schade dan wel de planbaten worden berekend?
2. Hoeveel planschade heeft het Vlaams Gewest totnogtoe betaald, in welke zones (naar gewestplan-classificatie)?
3. Heeft het Vlaams Gewest totnogtoe ooit planbaten geïnd; zo ja, hoeveel?

Antwoord

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het een verkeerde opvatting is dat "tot nog toe in de regel veelal in principe en zonder veel problemen in woonuitbreidingsgebieden kan worden gebouwd". De essentie van het voorschrift van artikel 5.1.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen is dat woonuitbreidingsgebieden reservegebieden zijn. Die kunnen slechts voor woningbouw worden aangesneden op basis van een woonbehoeftestudie. Zij zijn verder vooreerst bedoeld voor groepswooningbouw – sociale woning-

bouw – tenzij de overheid over de ordening anders beslist heeft in het kader van een goedgekeurd BPA. In dit kader verwijs ik naar mijn richtlijn van 22 september 1992 aan het bestuur ruimtelijke ordening.

1. Het concept structuurplanning is opgenomen in het voorontwerp decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw. Doordat dit ontwerp nog ter bespreking aan de Vlaamse Raad voorgelegd moet worden is het voorbarig hier thans reeds verder op in te gaan. Toch kan reeds worden aangegeven dat het structuurplan geen basis is voor het toestaan of verlenen van een bouw-aanvraag. Hiervoor dienen de uitvoeringsplannen. Het structuurplan is dan ook niet de basis voor het toekennen van een planschade of een planbate.

In de bestaande wetgeving heeft een loutere bestemmingswijziging ook niet automatisch een planschadevergoeding tot gevolg. Indien een planschade-eis ingediend wordt, moet geval per geval onderzocht worden of een bouw- of verkavelingsverbod voortvloeit uit een plan van aanleg dat bindende kracht heeft verkregen. Tevens dient te worden nagegaan of er een eind wordt gemaakt aan het gebruik waarvoor het goed dient of normaal bestemd is de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van het plan. Bovendien worden er verschillende gevallen van vergoeding uitgesloten zoals bij voorbeeld het verbod om een grond te verkavelen of te bebouwen die gelegen is aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust.

De waardevermindering die voor schadeloosstelling in aanmerking komt, dient te worden geraamd door het verschil te maken tussen enerzijds de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, geactualiseerd tot op de dag van het ontstaan van het recht op schadevergoeding en verhoogd met de lasten en kosten, voor de inwerkingtreding van het plan en anderzijds de waarde van dat goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding na de inwerkingtreding van het plan.

2. Er worden geen statistieken bijgehouden voor uitbetalingen naar gewestplanclassificatie. Er kan wel worden gesteld dat voor het jaar 1992 voor een bedrag van 19.048.937 frank effectief vereffend werd en voor het jaar 1993 werd in totaal voor 2.994.863 frank schadevergoeding uitbetaald. Voor het jaar 1994 ging het om 7841.025 frank.
3. Planbaten zijn opgenomen in het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening omdat de ratio die aan de basis ligt van de planschade omgekeerd toepasbaar moet zijn voor de planbaten. Deze planbaten waren niet voorzien in de stedenbouwwet.

Vraag nr. 128
van 11 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Fluisterasfalt – IJzelvorming

Tijdens het kerstweekeinde deed zich gevaarlijke ijzelvorming voor. In de media werd gezegd dat die vooral veel voorkwam bij fluisterasfalt. Tussen de uitgespoelde keitjes zou bij dit soort asfalt water blijven staan, met ijzelvorming als gevolg.

1. Klopt het dat bij fluisterasfalt ijzelvorming gevaarlijkere vormen kan aannemen ?
2. Hoe kan dit eventueel negatief gevolg van fluisterasfalt worden voorkomen ?
3. Welke maatregelen heeft de minister ter zake genomen ?

Antwoord

Vooraf wens ik de definitie op te geven van open asfalt en de klassieke gesloten asfaltverharding.

Een klassieke asfaltverharding is een verharding waarvan de holle ruimte in de bovenlaag maximum 5 procent bedraagt (de onderlagen gaan zelfs tot 7 procent).

Een open asfaltverharding is een asfaltverharding met de klassieke onderlagen van een normale asfaltverharding, maar waarvan de bovenste top- of rijlaag, met een dikte van 4 cm, een percentage holle ruimte heeft van plusminus 20 procent. De bovenste laag heeft omwille van de aanwezigheid van deze holle ruimten als het ware een isolerend effect tussen de ondergelegen verharding en de omgeving. Hierdoor zal de volledige toplaag van de open asfaltverharding vlugger de luchttemperatuur aannemen dan de toplaag van een klassieke gesloten verharding. Uiteraard is dit temperatuurverschil van tijdelijk aard.

Een analoog fenomeen doet zich trouwens ook voor bij het rijwegoppervlak boven een brug of viaduct (omdat hier de klassieke ondergrond onder de wegverharding niet aanwezig is). Deze thermische omstandigheden geven dan ook aanleiding tot een vlugger reageren op klimatologisch wijzigende weersomstandigheden. Dit verschijnsel doet zich dus niet alleen voor bij open asfaltverhardingen maar evenzeer bij ondergelegen bruggen of viaducten en op bepaalde singuliere punten, waar omwille van de ruimtelijke omstandigheden of ligging (bosrijke omgeving, valleien, hellingen . .) dit ook vlugger optreedt. Dergelijke singuliere plaatsen zijn bekend bij de betrokken diensten en krijgen derhalve bijzondere aandacht bij de winterdienst.

Welke zijn nu de effecten (desgevallend verschillend) bij de bestrooiingen op de verschillende verhardingstypes.

1. Preventief strooien
 - a. Gebruik van droog zout

Deze behandeling heeft in het verleden aangetoond niet voldoende effectief te zijn. Dit omwille van het wegwaaien van het zout over de weg of door het weggrijden ervan door het verkeer. Bij open asfalt zou het effect achteraf normaliter gunstiger moeten zijn, gezien een deel van het zout in de vrije holle ruimten achterblijft. Aangezien het echter in de diepte verdwijnt, kan het oppervlak niet ontdoeien

- b. Strooien met bevochtigd zout (pekkel)

Omwille van genoemde ervaring werd reeds van preventief strooien overgeschakeld op het bevochtigd strooien (pekkel). De laatste strooima-

chines werden daarvoor reeds met dergelijke installaties uitgerust. Bij preventief strooien blijft een deel van het bevochtigd zout aan het oppervlak kleven. Dankzij het kleefvermogen zal er bij een open asfalt slechts een klein deel van het bevochtigd zout in de vrije open poriën verdwijnen.

2. Aanvrievende mist

Door het feit dat het oppervlak van de open asfalt (evenals aan het oppervlak op bruggen en viaducten), vlugger de temperatuur gaat aannemen van de lucht, zal bij een plotse daling van de luchttemperatuur, de mist op deze plaatsen ook vlugger aanvriezen. Gezien deze punten gekend zijn zal hier dus vlugger moeten worden opgetreden. De administratie kreeg hiertoe de nodige instructies.

3. IJzelvorming

Bij deze situatie heeft men een bevroren ondergrond en rijwegverharding waarop regen valt. Op beide rijwegverhardingen (gesloten of open) krijgt men ijzel op het ogenblik dat de regen op de bevroren rijwegverharding valt of een ondergrond waarop onderkoelde regen valt. Zowel het tijdstip waarop ijzelvorming voordoet als de gladheid zelf zijn onafhankelijk van de aard van de verharding.

Effect bij strooien

Zoals bij het preventief strooien zal hier ook een deel van het zout of de pekkel verdwijnen in de poriën van het open asfalt. Dit ingekapseld zout kan op dat ogenblik niet worden benut voor de ontdooiing bovenaan het oppervlak. Evenwel zal bij stijging van de luchttemperatuur het bovenoppervlak bij het open asfalt vlugger de positieve temperatuur hebben van de luchtomgeving dan bij het gesloten asfalt. Dit omwille van het isolerend effect van de open asfaltlaag. Op dat ogenblik heeft dus het open asfalt zelfs een gunstiger effect. Omdat de temperatuurstijging gering is, is het verschil tussen de verschillende oppervlakken weinig merkbaar. Om het ijs uit de poriën te verwijderen is er echter meer zout nodig.

Sneeuw

Dunne sneeuwlaag

Bij weinig sneeuw en vooral bij het begin van de sneeuwval wordt een deel van de sneeuw ingereden in het open asfalt. Gezien deze mogelijkheid er niet is bij het gesloten asfalt, zal op dit laatste wegdek de gladdere toestand vlugger optreden dan bij open asfalt. Hierna krijgt men eenzelfde toestand bij de beide verhardingen.

Overvloedige sneeuw

Eerst ruimen met sneeuwplougen, zodat men een toestand krijgt met een dunne sneeuwlaag. Die dient dan te worden bestrooid zodat pekkel en sneeuwwater bekomen wordt. Een hoeveelheid zout is nodig om de aanwezige sneeuw te doen smelten. De situatie is hier in beide gevallen dezelfde. Om de poriën vrij te krijgen is er bij open asfalt een nabehandeling nodig.

Besluit

1. Doordat, zoals bij andere singuliere plaatsen, het open asfalt vlugger de luchttemperatuur van de omgeving aanneemt kan hierdoor op deze plaatsen eerder aanvrievende mist voorkomen. Bijzondere aandacht dient hieraan te worden gegeven. Zowel bij het preventief als bij het curatief strooien dient een extra hoeveelheid te worden gestrooid of beter nog dient de rijweg een tweede maal te worden behandeld. Doordat de strooiroondes op het gewestwegenet per strooier maximum 20 à 25 km bedragen, is een bijkomende behandeling zeker mogelijk. Momenteel heeft men 320 strooiroondes in Vlaanderen en dat aantal is hiertoe ruim voldoende.
2. Ik wijs erop dat sinds meer dan 10 jaar open asfaltverharding wordt aangelegd. In het district van Gent is er sedert 10 jaar open asfalt. Tot op heden heeft deze verharding, dankzij een vakkundige behandeling, nooit voor extra problemen gezorgd. Te grote sneeuw- of ijzelmassa's geven echter op alle wegdekken problemen. Enkel tijdens de huidige legislatuur werd, vooral omwille van de leefbaarheidsvoordelen, de toepassing ervan sterk opgedreven. De problematiek van de gladheid van open asfalt werd voorgaande jaren niet als zodanig gesteld.
3. Met zand wordt in het Vlaamse Gewest niet gestrooid, zodat de effecten hiervan op open asfalt niet aan de orde zijn.

Vraag nr. 129
van 11 januari 1995
van de heer L. BARBE

Koninklijk Gesticht van Mesen – Vordering wegens planschade

Het Koninklijk Gesticht van Mesen is een instelling van openbaar nut die onder meer eigenaar is van een park met belangrijke historische gebouwen in Lede. Op het gewestplan is dit gebied aangegeven als parkgebied. Het Gesticht wil haar eigendommen op maximale wijze valoriseren en betwist daarom blijkbaar de bestemming als planschade. Ze heeft een vordering inzake planschade ingediend. Maar enkele elementen van de procedure zijn me bekend. Bij vonnis van 16 november 1990 werd een deskundige aangesteld. Bij vonnis van 10 januari 1992 werden er op verzoek van het Vlaamse Gewest 2 deskundigen aangesteld. Op 15 juli 1993 diende het Vlaamse Gewest een beroepsverzoekschrift in bij het Hof van Beroep. De zaak zou op 26 oktober 1994 voorgekomen zijn.

1. Wat is de essentie van de vordering van het Gesticht ?
2. Wat zijn de belangrijkste elementen van de uitspraak in eerste aanleg ? Van wanneer dateert die ?
3. Wat is het standpunt van de minister inzake de bestemming van deze gronden ?

Antwoord

1. De vordering van het Koninklijk Gesticht van Mesen (KGM) beoogt in essentie het verkrijgen van een

schadevergoeding van 278.178.001 fr., te verhogen met intresten, op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek en op grond van de beginselen van de quasi-onteigening (dagvaarding van 10 juni 1988). Het KGM meent dat de overheid de normale schadevergoeding voor het domein, gelegen in Lede, onmogelijk maakt, nu het verkavelingsontwerp met 144 kavels niet aanvaard werd in een negatief stedenbouwkundig attest van 6 april 1988, verwijzende naar de bestemming parkgebied in het betrokken gewestplan (Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem). Het KGM beweert dat dit gewestplan foutief tot stand kwam en dat het gevolg ervan gelijk te stellen is met een quasi-onteigening.

Daarnaast maakt het KGM ook aanspraak op *een* planschadevergoeding van 19.589.019 frank, te verhogen met intresten, en dit op basis van artikel 37 van de Stedenbouwwet van 29 maart 1962.

2. Op 16 oktober 1989 verwijst de arrondissementsrechtbank de zaak naar de rechtbank van eerste aanleg in Brussel.

In een tussenvonnis van 16 november 1990 werd de vordering van het KGM door de rechtbank van eerste aanleg in Brussel ontvankelijk verklaard en werd, onder voorbehoud van alle rechten van partijen ten gronde, een gerechtskundige aangesteld, ten einde de rechtbank een advies te verstrekken. Voorts werd in het genoemde vonnis overwogen dat het KGM rechtspersoonlijkheid bezit, dat de rechtbank van eerste aanleg van Brussel *ratione loci* bevoegd is, dat de kwestie van de rechtsopvolging de grond van de zaak raakt en dat de vordering van het KGM niet verjaard was.

Bij vonnis van 10 januari 1992 van dezelfde rechtbank werd ingegaan op het verzoek van het Vlaamse Gewest tot aanstelling van twee bijkomende deskundigen.

Het voormelde vonnis van 16 november 1990 werd bij exploit van 30 juni 1993 aan het Vlaamse Gewest betekend, waarop laatstgenoemde op 15 juli 1993 hoger beroep aantekende, en dit op drie punten : de uitspraak van de rechtbank omtrent de territoriale bevoegdheid, de afwijzing van de verjaring van de vordering en de bevolen onderzoeksmaatregel.

Bij uitbreiding van haar eis vordert het KGM een bijkomende som van 150.000 frank tegen het Vlaamse Gewest wegens tergend en roekeloos verweer.

Intussen werd de zaak in graad van beroep vastgesteld op de zitting van de eerste kamer van het Hof van Beroep van Brussel op 26 oktober 1994 op basis van artikel 751 Gerechdelijk Wetboek, waarna de zaak gesteld werd op de zitting van 23 november 1994. Een arrest van het Hof van Beroep van Brussel is op dit ogenblik nog niet gekend (stand op 24 januari 1995).

3. Gelet op het in artikel 2 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 vastgestelde bindende en verordenende karakter van de plannen van aanleg zijn zowel burgers als overheid gehouden vastgestelde bestemmingen te respecteren. De vraag of een gewestplan-

wijziging aangewezen is om de beweerde schade te vergoeden middels een herstel in natura zal pas aan de orde zijn nadat de definitieve rechterlijke uitspraak over de grond van de zaak hierover gekend is.

Vraag nr. 166
van 27 januari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Fluisterasfalt – Gevaar bij ijzel

De voorbije weken is gebleken dat bij ijzel het strooizout geen of een verminderd effect zou hebben op het zogenaamde fluisterasfalt.

Kan de minister mij meedelen of de bevoegde diensten vooraf op de hoogte waren van het feit dat fluisterasfalt in dergelijke omstandigheden erg gevaarlijk is ?

Zo ja, uit welke overwegingen werd dan beslist om dit produkt toch aan te wenden ?

Zo niet, is het dan geen grove fout dat niet vooraf het effect van verschillende weersomstandigheden op het wegdek werd uitgetest, alvorens het fluisterasfalt op grote schaal aan te wenden ?

Antwoord

Zie :
 Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
 Antwoord op vraag nr. 128
 van 11 januari 1995
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 383.

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 65
van 10 januari 1995
van de heer M. BOURGOIS

Gemeentelijke openbare bibliotheken – Subsidiëring

Wat is de huidige situatie inzake de subsidiëring van de gemeentelijke openbare bibliotheken ?

Hoeveel gemeentelijke openbare bibliotheken werden er reeds opgericht en gesubsidieerd sedert de goedkeuring van het bibliotheekdecreet ?

Wat is de evolutie van de toegekende subsidies sedertdien ?

Antwoord

Op 31 december 1994 waren 274 gemeentelijke openbare bibliotheken erkend.

Momenteel zijn mij erkenningsaanvragen met een positief advies voorgelegd, zodat het aantal erkende gemeentelijke openbare bibliotheken kan oplopen tot 285.

Naast de gemeentelijke openbare bibliotheken zijn op 1 januari 1995 ook nog 26 privaatrechtelijke plaatselijke of speciale openbare bibliotheken erkend.

Wat de subsidiëring betreft werd in 1994 1.416,9 miljoen frank aan weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel besteed. Voor 1995 werd hiervoor 1.493,6 miljoen frank uitgetrokken, hetgeen een stijging betekent van 5,4 procent ten opzichte van 1994.

Vraag nr. 66
van 11 januari 1995
van de heer L. BARBE

Fietsroutes – Normen inzake bewegwijzering

In Vlaanderen zijn er heel wat fietsroutes. Het gaat zowel om initiatieven van gemeenten, plaatselijke of regionale toeristische verenigingen als van provincies en van het Vlaams commissariaat-generaal voor Toerisme. De enen hebben het over een waaier van mogelijkheden voor fietsers, anderen spreken van wildgroei. Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme zou nu normen ontwikkelen waaraan fietsroutes moeten voldoen.

Voorts zouden sommige routes, bijvoorbeeld de recente Vlaanderenroute, niet erg nauwkeurig bewegwijzerd zijn. Het volgen van deze route zonder begeleidende kaart zou moeilijk of zelfs onmogelijk zijn.

1. Worden er inderdaad normen **inzake bewegwijzering** van fietsroutes ontwikkeld? Wat is de stand van zaken en de vooropgestelde timing?
2. Wordt de bewegwijzering van de Vlaanderenroute verbeterd?

Antwoord

1. Er worden inderdaad normen inzake bewegwijzering van toeristische fietsroutes ontwikkeld. De raad van bestuur van het Vlaams commissariaat-generaal voor Toerisme keurde de normen reeds goed op 14 december 1994. Hierbij wordt een systeem van erkenning ingevoerd voor auto en fietsroutes. De organisaties beschikken nu over 2 jaar om een erkenningsaanvraag ter regularisatie in te dienen. Het lid zal het informatieblad van het VCGT toegestuurd krijgen waarin de normen meer gespecificeerd in zijn opgenomen.
2. De Vlaanderenroute wordt jaarlijks verbeterd. Er is een onderhoudsbeurt voor het toeristisch seizoen en één erna. Bij het nazicht wordt rekening gehouden met de bemerkingen die het VCGT ontving alsmede met de rapporten van vrijwilligers die de route nazien. Het grote onderhoud van de route (bijzetten, verbeteren, vernieuwen van bordjes) wordt dit jaar gepland in de maand april. Elke toeristische federatie beschikt over een voorraad bordjes om kleine herstellingswerken gedurende het seizoen te verwezenlijken.

Vraag nr. 72
van 16 januari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Geert Hoste Koning – Censuur

Op 1 januari 1995 bracht TV 1 om 22.05 uur het programma van Geert Hoste, Geert Hoste Koning, waarin hij op zijn bekende manier terugblijkt op 1994. Volgens Het Nieuwsblad van 31 december zou de BRTN de grapjes over het koningshuis die in deze uitzending waren gepland censureren. Dat zou vroeger ook reeds gebeurd zijn.

Kan de minister een en ander bevestigen? Zo ja, hoe kan de openbare omroep deze censuur verantwoorden?

Antwoord

De meer dan twee uren durende opname werd; zoals met de auteur vooraf afgesproken, ingekort tot een uitzending van ongeveer 60 minuten. De passussen werden in overleg met de auteur gekozen. Van censuur was er geen sprake.

Vraag nr. 73
van 16 januari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzendingen – Gebruik epitheta

Tijdens het kerstweekend van 1994 werd een Frans lijnvluchtig gekaapt door leden van de fundamentalistische beweging GIA (Groupe Islamique Arme). Verschillende passagiers werden meedogenloos vermoord alvorens het vliegtuig door Franse veiligheidsstroepen bevrijd werd. Op 27 december vermoordden leden van dezelfde GIA vier Witte Paters in Algerije, waaronder één Vlaming. In de nieuwsuitzendingen van Radio 1 en TV 1 van 28 december 1994 bestempelde de BRTN deze GIA als radicaal Islamitisch. "Radicaal" en niet "extreem". Ik vestigde reeds in vroegere vragen de aandacht van de minister op het feit dat de BRTN geregeld het Vlaams Blok (een democratische politieke partij die op democratische wijze in Vlaanderen aan de verkiezingen deelneemt) als extreem bestempelt.

Vindt de minister het verantwoord dat de openbare omroep een terroristische organisatie zoals de GIA radicaal noemt, terwijl hij een democratische partij, die in de Vlaamse Raad vertegenwoordigd is, met het epitheton extreem opzadelt?

Is de minister van mening dat het vanwege de BRTN getuigt van een objectieve benadering van het Vlaams Blok?

Antwoord

Ik verwijst het lid naar mijn antwoord op vorige parlementaire vragen. Het epitheton extreem houdt geen uitspraak in over de vraag of een partij al dan niet democratisch is. Het Vlaams Blok vertegenwoordigt een ideeënstroming die in heel de democratische wereld gemeenzaam met extreem rechts of uiterst rechts wordt omschreven.

Vraag nr. 74
van 19 januari 1995
van de heer J. VALKENIERS

“Vlaamse Beweging” in Frans- Vlaanderen – Relatie met Franse overheid

In Frans-Vlaanderen bestaat er een vereniging die zich bezighoudt met de instandhouding en de verspreiding van de Vlaamse cultuur in Noord-Frankrijk. Ze draagt de naam Vlaamse Beweging en is gevestigd Zeedijk 23 in Duinkerken.

De verantwoordelijke beklaagt er zich over :

1. dat er geen post meer wordt besteld op de zetel van de beweging ;
2. dat hij door de politiediensten wordt lastig gevallen ;
3. dat de correspondentie wordt geopend vooraleer ze wordt bezorgd enzovoort.

Kan de minister vernemen wat deze vereniging wordt ten laste gelegd ?

Graag had ik vernomen wat de houding van de minister is tegenover verenigingen die zich ten dienste stellen van de Vlaamse cultuur bij de Frans-Vlamingen in Noord-Frankrijk.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

- 1 De vereniging Vlaamse Beweging, Zeedijk 23 in Duinkerken, is bij mijn diensten niet gekend of gesubsidieerd. Via het ministerie van Buitenlandse Zaken zijn inlichtingen opgevraagd bij onze diplomatieke vertegenwoordiging in Rijsel, maar vooralsnog hebben wij geen antwoord ontvangen. Zo vlug een antwoord hieromtrent beschikbaar is, zal dit aan het lid worden meegedeeld door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering en bevoegd voor Externe Betrekkingen. Mijn diensten hebben dan voorlopig ook geen verklaring voor de door het lid aangegeven houding van de Franse overheid jegens voormelde groepering.
2. Wat het tweede aspect van de vraag betreft, kan ik het lid meedelen dat de grensoverschrijdende samenwerking met Noord-Frankrijk een belangrijke prioriteit is voor de Vlaamse regering. In mijn sector ondersteun ik specifiek en op structurele wijze de activiteiten van de stichting Ons Erfdeel, die de Vlaamse Cultuur in Frans-Vlaanderen mee uitdraagt, en waarvan de werking in deze streek bijzonder gewaardeerd wordt.

Vraag nr. 75
van 20 januari 1995
van de heer W. VERREYCKEN

VTM – Reclame voor geneesmiddelen

Mij werd gesignaleerd dat, alvast op 5 januari 1995, via VTM reclame voor het produkt Nerofen werd uitgezonden. Het zou hier gaan om een geneesmiddel uitsluitend verkrijgbaar via de apotheek.

Meent de minister niet dat deze publiciteit strijdig is met de richtlijnen inzake reclame voor geneesmiddelen ?

Antwoord

Artikel 4, 3°, b van het decreet van 12 juni 1991 bepaalt dat de reclame op radio en televisie geen betrekking mag hebben op geneesmiddelen die alleen op doktersvoorschrift verkrijgbaar zijn.

Het decreet voorziet niet in een verbod op reclame voor geneesmiddelen die zonder doktersvoorschrift te verkrijgen zijn.

Deze bepaling is in overeenstemming met de EU-richtlijn Televisie zonder Grenzen.

Vraag nr. 77
van 24 januari 1995
vau de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

Jeugdherberg Voeren – Ontslag uitbaters

In de zomer van 1993 organiseerden de Vlaams Blok Jongeren hun jaarlijkse zomeruniversiteit in de jeugdherberg van Voeren. Naar verluidt werden kort nadien de uitbaters van de jeugdherberg voor hun diensten bedankt. Kan de minister mij meedelen of het een met het ander heeft te maken ?

Antwoord

De jeugdherberg van Voeren wordt geëxploiteerd door de Vlaamse Jeugdherbergcentrale, een autonome V.Z.W. met zetel in de Van Stralenstraat 40 in 2000 Antwerpen. Het lid dient zijn vraag aan deze organisatie te stellen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 64
van 10 januari 1995
van de heer L. MARTENS

Pedagogische begeleidingsdiensten ARGO – Vervroegd uitreden personeel

Personeelsleden werkzaam in het onderwijs kunnen op basis van de bepalingen van hoofdstuk II van het ko-

ninklijk besluit nummer 297 vervroegd uittreden. Naar ik verneem worden de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten van de ARGO uitgesloten uit het toepassingsveld van dit koninklijk besluit.

Mag ik van de minister vernemen of dit ook het geval is voor de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten van het gesubsidieerd onderwijs en zo ja, welke de wettelijke basis van deze uitsluiting is ?

Antwoord

Het opgeworpen probleem, ontstaan ingevolge de oprichting van de pedagogische begeleidingsdiensten bij het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, is mij bekend.

Ik heb overigens mijn administratie reeds opdracht gegeven om een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering op te stellen waarbij het probleem op een eenvormige wijze wordt opgelost voor al de personeelsleden van de pedagogische begeleidingsdiensten, zowel van het gemeenschapsonderwijs als van het gesubsidieerd onderwijs.

Vraag nr. 65 van 11 januari 1995 van de heer G. CARDOEN

Pensioen leerkrachten – Laattijdige vaststelling definitief bedrag

In de meeste gevallen wordt door de leerkrachten die met pensioen gaan, één jaar voor de gerechtigde leeftijd, de aanvraagprocedure ingeleid.

In haast alle gevallen raken de betrokken dossiers op de pensioenleeftijd niet afgewerkt, wordt door de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven een uitkering gedaan ten belope van 90 percent van het rechthebbend pensioen. Wat nog erger te noemen is, is het feit dat de definitieve vaststelling van het pensioenbedrag dikwijls tot stand komt, maanden na de bereikte pensioenleeftijd.

Deze toestand verwekt terecht heel wat frustraties bij de rechthebbenden, aangezien zij tot ongeveer twee jaar lang een pensioenverlies lijden van ongeveer 10 percent.

Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken ? Waar liggen de oorzaken en hoe kan dit worden verholpen ?

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord dat ik verstrekt heb op schriftelijke vraag nr. 144 van 25 mei 1994 van de heer L. Martens (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad 1993-1994, nr. 16 van 27 juni 1994).

Volledigheidshalve wens ik nog de nadruk te leggen op het feit dat de beslissing inzake de uitbetaling van pensioenvoorschotten ten belope van 100 percent van het vermoedelijke pensioenbedrag (toepassing van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 februari 1935 inzake de toepassing van het koninklijk besluit nr. 16 van 15 oktober

1934 betreffende de betaling der pensioenen door tussenkomst van de postcheck- en girodienst) alsook de vaststelling van het definitieve pensioenbedrag, integraal tot de bevoegdheid behoren van de administratie der Pensioenen.

Voor nadere inlichtingen ter zake verwijs ik het lid naar de minister van Pensioenen.

Vraag nr. 66 van 11 januari 1995 van de heer M. VAN DER POORTEN

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 79
van 11 januari 1995
van de heer M. Van der Poorten
Blz. 378.

Antwoord

1. Uit gegevens beschikbaar in het personeelsgegevenssysteem van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap blijkt dat op 25 januari 1995 in het totaal 1.689 contractuele personeelsleden in dienst zijn bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De hiernavolgende tabel geeft een overzicht per categorie.

Categorie	Aantal	
	Gesubsidi- eerd (met premie)	Niet gesubsidi- eerd
Tijdelijke en uitzonderlijke behoefden	127	144
Vervanging van afwezige ambtenaren	360	449
Bijkomende of specifieke opdrachten (inclusief het schoonmaak- en restaurant- personeel	31	578
Subtotaal	518	1.171
Algemeen totaal		1.689

2. In 1994 werden in totaal 316 contractuele personeelsleden (waaronder de uitvoering van het jeugdwerkgarantieplan) en 127 werkstudenten in de maanden juli, augustus en september, aangeworven. De hiernavolgende tabel – met uitzondering van de werkstudenten – geeft eveneens een overzicht per categorie :

Categorie	Aantal	
	Gesubsidi- eerd (met premie)	Niet gesubsidi- eerd
Tijdelijke en uitzonderlijke behoeften	114	68
Vervanging van afwezige ambtenaren	7	108
Bijkomende of specifieke opdrachten (inclusief het schoonmaak- en restaurant-personeel)	0	19
Subtotaal	121	195
Algemeen totaal		316

3. Wat het aandeel van de laureaten van examens en selectieproeven van het VWS betreft, kan ik het volgende meedelen : op basis van een rondvraag in 1991 beschikt de administratie Ambtenarenzaken van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap over de volgende gegevens :

- in totaal werden 798 formulieren ingestuurd door 554 contractuele personeelsleden, met de melding van het examen waarvoor de betrokkene geslaagd was ;
- 190 personeelsleden (211 formulieren, wat erop wijst dat bepaalde personeelsleden voor meerdere examens geslaagd waren) voldeden aan de voorwaarden om in overeenstemming met de wet van 20 februari 1990 betreffende het personeel van de overheidsbesturen en sommige instellingen van openbaar nut voor een vaste betrekking eventueel aangeworven te worden ; dit betekent dat ze slaagden voor een examen waarvan ze op hetzelfde ogenblik de graad bekleedden in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Er kan geen juist aandeel van het aantal geslaagden voor aanwervingsexamens bij het VWS in het globaal aantal contractuele personeelsleden worden opgegeven, omdat niet alle contractuele personeelsleden een formulier hebben ingezonden.

In 1994 werden van het contingent van geslaagden voor een vergelijkend wervingsexamen bij het VWS, er 18 in vast verband aangeworven.

Vraag nr. 69
van 20 januari 1995
van de heer G. ANNEMANS

Lessen godsdienst en moraal – Mogelijkheid tot vrijstelling

Gelet op de escalerende houding van een aantal instellingen, onder andere vakbonden, tegenover het Vlaams Blok, worden de laatste tijd ook heel wat men-

sen die zich ooit voor het Vlaams Blok hebben geëngageerd, verwijderd uit humanistische en vrijzinnige verenigingen.

Dit heeft tot gevolg dat niet-confessionele militanten, leden of sympathisanten van het Vlaams Blok ook in de georganiseerde vrijzinnigheid geen waarborg meer zien voor hun vrije meningsuiting en hun overtuiging.

Daarom besluiten sommige ouders in gevallen als deze dat hun kinderen niet alleen geen godsdienstlessen, maar evenmin de lessen moraal kunnen volgen.

Hebben mensen in dit geval en in de geest van het arrest van de Raad van State van 10 juli 1990 (inzake een getuige van Jehova) recht om hun kinderen vrij te stellen van enige levensbeschouwelijke leergang ?

Antwoord

Het bedoelde arrest nr. 35.442 van 10 juli 1990 (arrest Vermeersch) heeft overwogen dat de verplichting in het officieel onderwijs te kiezen tussen één van de cursussen godsdienst of niet-confessionele zedenleer, ten aanzien van bepaalde levensbeschouwelijke overtuigingen strijdig kan zijn met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met artikel 2 van het eerste aanvullend protocol bij het EVRM.

De Raad van State heeft in die zaak zijn uitspraak afgestemd op de rechtspraak van het Europees Hof en de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens.

Aldus heeft de Raad aan het bekomen van vrijstelling voor het volgen van één van de cursussen godsdienst of niet-confessionele zedenleer volgende voorwaarden verbonden.

Vooreerst dienen “*de bescherming verdienende overtuigingen*” conform te zijn aan het begrip “*overtuigingen*” in de zin van, artikel 2 van het protocol namelijk overtuigingen die een zekere graad van kracht, ernst, coherentie en belang vertonen, het moet gaan om overtuigingen die in een democratische samenleving respect afdwingen, niet onverenigbaar zijn met de waardigheid van de persoon en, bovenal, niet in strijd zijn met het fundamenteel recht van het kind op onderwijs.

Bovendien kan de overheid slechts een gebrek aan eerbied voor zulke overtuigingen verweten worden indien de belanghebbende zijn opvattingen ook heeft veropenbaard (cfr. arrest Sluijs nr. 35.441 van 10 juli 1990, zaak waarin het beroep werd verworpen omdat verzoeker van oordeel was dat hij zijn overtuigingen niet hoefde kenbaar te maken en die ook niet kenbaar had gemaakt aan de overheid met het oog op het bekomen van vrijstelling).

Samenvattend : blijkens het arrest Vermeersch kan, gesteund op vermeld artikel 2 van het protocol en de desbetreffende Europese rechtspraak, elkeen die een ernstige en aanvaarde overtuiging belijdt, die overtuiging bij zijn aanvraag om vrijstelling ook kenbaar maakt en aan de overheid zijn aan zijn overtuiging ontleende redelijke bezwaren tegen de verplichte keuze doet kennen, vrijstelling bekomen.

Vraag nr. 70
van 20 januari 1995
van de heer M. DIDDEN

Leerplicht – Kinderen van zigeuners en woonwagenbewoners

Inzake het voldoen aan de leerplicht zijn er problemen bij een specifieke groep : de kinderen van zigeuners en woonwagenbewoners.

Via de Vlaamse Onderwijsraad en het Vlaams Overleg Woonwagenwerk is het de minister ongetwijfeld bekend dat er, binnen de groep woonwagenbewoners, de zogenaamde Roms zijn, waarvan het aantal in Vlaanderen op 400 wordt geschat. Uit gegevens blijkt dat van de leerplichtige Rom-kinderen slechts 18 percent naar school gaat. Een andere groep, de zogenaamde Manoesjen, bestaat uit 1.200 gezinnen. Bij deze gezinnen gaat slechts 67,8 percent van de kinderen naar het middelbaar onderwijs. Bij de leerplichtige Rom-kinderen is er bovendien het probleem dat de eerste taal als vanzelfsprekend de taal van de zigeuners is, met name het Romanes. Bij de Manoesjen is het de Manoesh-taal. Zij hebben ofwel het Frans, ofwel het Nederlands als tweede taal.

Is dit probleem bij de onderwijsverantwoordelijken in Vlaanderen voldoende bekend ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om ook kinderen van zigeuners en woonwagenbewoners in staat te stellen aan de leerplicht te voldoen ?

Bestaat er ter zake een specifieke aanpak bij de Vlaamse onderwijsinstanties ?

Antwoord

Met het opstarten van het onderwijsvoorrangsbeleid voor migranten is de aandacht voor de situatie van kansarme minderheidsgroepen in het onderwijs gevoelig toegenomen. Sedert 1992 worden projecten opgezet gericht op de scholing van kinderen van trekkende bevolking : dit zijn zowel kinderen van zigeuners, woonwagenbewoners en schippers als kermiskinderen.

Wat de situatie betreft van de kinderen van zigeuners en woonwagenbewoners, werden :

- drie modelprojecten opgezet rond socialisatie en alfabetisering : één in Mortsel, één in Holsbeek en één in As ;
- een samenwerking opgezet tussen het departement onderwijs en het Vlaams Overleg Woonwagenwerk voor de begeleiding van de projecten in de scholen en de werking op de woonwagenterreinen ;
- een onderzoek opgezet om een globaal beeld te krijgen over de aanwezigheid van deze groepen in de Vlaamse Gemeenschap, de onderwijssituatie en de belangrijkste knelpunten ;
- een studiedag georganiseerd om de projecten en het beleid breder bekend te maken.

Het onderzoek wijst op een hoge nood en toegenomen vraag van de trekkende bevolking naar scholing. De

uitdaging bestaat erin vraag en aanbod op elkaar af te stemmen. De klassieke schoolorganisatie sluit te weinig aan op de gewoonten en behoeften van deze bevolkingsgroepen die niet alleen zeer mobiel maar ook zeer pragmatisch zijn ingesteld. Het succes van de lopende projecten toont aan dat dit mogelijk is. Momenteel wordt nagegaan hoe de projectwerking in een breder kader van het onderwijsbeleid kan worden ingepast en de initiatieven een meer permanent karakter kunnen krijgen.

Vraag nr. 88
van 24 januari 1995
van de heer M. OLIVIER

Reorganisatie ministerie Vlaamse Gemeenschap – Aanwijzing afdelingshoofden en stafleden

In het kader van de reorganisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden de besturen vervangen door Afdelingen en worden er afdelingshoofden en stafleden aangewezen. Voor de aanwijzing van deze afdelingshoofden en stafleden werd geopteerd voor de methode van het assessment-center.

De kandidaten werden vooraf geïnformeerd over de gehele assessment-operatie en na het assessment werden de resultaten aan de betrokkenen meegedeeld.

Er werd van uitgegaan dat de lijst van potentiële afdelingshoofden voor 1 juni 1994 bekend zou zijn. De finale voordracht van de afdelingshoofden werd dan verwacht in de loop van de maand juni. De afbakening van de afdelingen moest gebeuren voor 1 juli 1994.

Over de methode van het assessment-center en over het verloop ervan is bij de betrokken ambtenaren ongerustheid en een zeker ongenoegen te merken.

1. Welk budget werd uitgetrokken voor het assessment center bij de herstructurering van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Waarom werden alleen de toekomstige afdelingshoofden en stafleden aan de assessment-center-methode onderworpen en andere ambtenaren niet ?
3. Hoeveel mensen werden onderworpen aan deze methode en wat waren de resultaten ervan ?
4. Welke andere criteria dan de assessment-test spelen mee bij de uiteindelijke aanwijzing van de afdelingshoofden en de stafleden ?

Antwoord

1. De aanstelling van de nieuwe afdelingshoofden in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is slechts een klein onderdeel in het geheel van veranderingsprocessen die voor de Vlaamse administratie opgezet zijn. Ik ben hier in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken van 19 mei 1994 naar aanleiding van de interpellaties van de heren M. Van der Poorten en V. Vautmans, uitvoerig op ingegaan.

Niettemin is de aanstelling van goede afdelingshoofden een erg belangrijke randvoorwaarde voor het succesvol doorvoeren van deze veranderingen.

Het is daarom goed om hier te wijzen op de ruimere objectieven die door de assessment-operatie van bij de aanvang werden nagestreefd. Ofschoon het assessment werd aangewend als aanvullend middel om de potentieelinschatting door de betrokken ambtenaren-generaal van de kandidaten voor de functies van afdelingshoofd en staflid te ondersteunen met het oog op de toewijzing van deze functies, vormt een minstens even belangrijke finaliteit van dit assessment het geven van inzicht in het huidig leidend potentieel op het niveau A2 met het oog op de verdere individuele management- en loopbaanontwikkeling. Dit impliceert dat de belangrijke investering die met het assessment gepaard ging, niet beschouwd mag worden als een investering in een eenmalige selectieoperatie, maar als een investering op langere termijn, gericht op de verdere ontwikkeling van de managementvaardigheden in het licht van de nieuwe visie op leidinggeven en leiding krijgen binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

2. De assessment-operatie omvatte 3 luiken : een assessment-center, een aanvullend onderzoek afdelingshoofd en een aanvullend onderzoek staflid.

In onderstaande tabel worden het aantal deelnemers aan en het resultaat van deze onderzoeken weergegeven.

	Aantal deelnemers	Aantal positieve adviezen
assessment-center	2%	173
aanvullend onderzoek afdelingshoofd	54	22
aanvullend onderzoek staflid	163	92

Alle ambtenaren van rang A2 (dus de vroegere rangen 13,14 en 15) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die statutair in **aanmerking kwamen** voor de functie van afdelingshoofd of staflid, werden uitgenodigd om zich voor deze functies, die zich bevinden op het hiërarchisch niveau A2, beschikbaar te stellen.

De totale kostprijs van de assessment-operatie voor de ambtenaren van rang A2 (inclusief logistiek, aanvullende onderzoeken, individuele rapportering en nagesprekken) bedroeg 27.080844 frank.

3. Zowel afdelingshoofden als stafleden dienen te beschikken over de generieke competenties voor deze functies. Deze generieke competenties werden voor beide functies door het college van secretarissen-generaal vastgesteld op de vergadering van 14 december 1994. Bij de aanwijzing van de afdelingshoofden werd naast de generieke competenties rekening gehouden met afdelings specifieke competenties. Deze

competenties werden voor elke afdeling van het ministerie bekrachtigd door het college van secretarissen-generaal op voorstel van de betrokken directeur-generaal (vergadering van 14 december 1994). Deze competenties omvatten :

- kennis en kunde,
- generieke competenties die in een bepaalde afdeling in hoge mate aanwezig moeten zijn,
- competenties die nodig zijn voor het leiden van een bepaalde afdeling,
- andere bijzondere competenties.

Bij de aanwijzing van de stafleden werd naast de generieke competenties met betrekking tot deze functie, rekening gehouden met de specifieke verwachtingen van de betrokken directeur-generaal ten aanzien van zijn staflidfunctie.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 23
van 11 januari 1995
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Aanleg woonwagenterreinen – Subsidies voor Aalst

Naar verluidt ontving de stad Aalst in 1992 een bedrag van 184.429 frank voor de aanleg, de inrichting en/of de uitbreiding van woonwagenterreinen (vraag nr. 131 van 14 oktober 1994 van de heer L. Steenwegen, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1994-1995, nr. 3, blz. 94).

Graag had ik hieromtrent van de minister vernomen :

1. op welke basis dit bedrag werd toegekend ;
2. waarom dat slechts eenmalig gebeurde ;
3. voor de aanleg, inrichting en/of uitbreiding van welk(e) **terrein(en)** het was bestemd.

Antwoord

Het bedrag van 184.329 frank dat de gemeente Aalst ontving in 1992 is deel van een ruimere subsidiëring voor de inrichting van het woonwagenterrein aan de Zijpstraat in Hofstade-Aalst. De werken bestonden uit drie delen : de oprichting van twee sanitaire gebouwen, de uitbreiding van de openbare verlichting en de uitbreiding van het watervoorzieningsnet.

In oktober 1991 werd door de Vlaamse Gemeenschap, op basis van het ontwerp dossier, 3,9 mio vastgelegd voor de uitvoering van de drie werken.

Daar de offertes de oorspronkelijke begroting overstegen, werd in september 1992 een bijkomend bedrag van 194.329 fr. vastgelegd om tegemoet te komen aan het verschil tussen het ontwerp dossier en de definitieve aanbestedingen.

Op 25 juni 1993 werd het dossier afgerond. Uiteindelijk vielen de werken goedkoper uit dan gepland in het ontwerpdossier van 1991 en de offerte van 1992. Er werd een definitief bedrag van 3,8 miljoen frank uitbetaald aan de stad Aalst.

De subsidiëring van de aanleg, de inrichting en/of de uitbreiding van woonwagenterreinen gebeurt op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1983 houdende de vaststelling van het bedrag en van de voorwaarden inzake subsidiëring van verwerving, inrichting en uitbreiding van woonwagenterreinen (BS 23 augustus 1983) gewijzigd door het BVR van 28 februari 1990 (BS 24 april 1990), het BVR van 23 oktober 1991 (BS 18 december 1991) en het BVR van 30 maart 1994 (BS 5 juli 1994). De procedure werd vastgesteld in het ministerieel besluit van 12 december 1983 houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van de verwerving, inrichting en uitbreiding van woonwagenterreinen (BS 28 januari 1984).

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 20
van 13 januari 1995
van de heer F. DE MAN

HIV-besmetting – Brochure voor prostituées

HIV-besmettingen worden voor een deel veroorzaakt door besmette prostituées. Naar verluidt bestaat er een speciale brochure voor deze doelgroep.

Welk is de oplage? Hoeveel exemplaren werden verspreid en op welke wijze? Wat is de inhoud? Wordt gewezen op de risico's en mogelijke preventiewijzen, maar ook op het feit dat een seropositieve prostituée in bepaalde gevallen zou kunnen vervolgd worden wegens poging tot doodslag, zoals dat reeds het geval is geweest in de Verenigde Staten of Duitsland?

Antwoord

Er werd effectief een brochure opgesteld voor de doelgroep prostituées. Deze brochure in verband met "veilig vrijen" wordt dan ook enkel verspreid naar deze doelgroep. De brochure wordt verdeeld sinds 1992.

Deze speciale brochure is opgesteld en uitgegeven door de privaatrechtelijke organisaties Pasop (Gent) en Payoke (Antwerpen) in samenwerking met andere prostitutiewerkingen en de prostituées. Ze is bedoeld om prostituées te informeren en te ondersteunen met gezondheidsinformatie aangepast aan hun werksituatie. Daarbij werd gebruik gemaakt van bestaande voorlichtingsmaterialen; de Nederlandse Safe Sex-brochure van de SOA Stichting in Utrecht, de Condoombrochure van het centrum voor Geboortenregeling en Seksuele Opvoeding en het Aidsvademecum van het Vlaams Aidscoördinaat.

De brochure werd gedrukt in een oplage van 6.500 exemplaren, waarvan 2.800 in het Nederlands, 2.500 in het Frans en 1.200 in het Engels, de 3 spreektaalen van prostituées in Vlaanderen. Ze werd en wordt voornamelijk verspreid onder de doelgroep prostituées, tijdens persoonlijke contacten op de werkplaats of op het centrum door Pasop en Payoke (2.900 exemplaren). In tweede instantie zijn er brochures verspreid aan meewerkende organisaties zoals de Nederlandse SOA Stichting en Espace in Brussel, en aan intermediairen (hulpverleners, andere aidsorganisaties) in Vlaanderen (1.200 in aantal). Ten slotte zijn een aantal exemplaren verspreid in het kader van internationale contacten met Europese prostitutie-organisaties (300 exemplaren).

De inhoud van de brochure :

- Hoe word je besmet? Veilige en onveilige seks, andere manieren van besmetting (veilig drugs spuiten bijvoorbeeld), met verduidelijking van terminologie (bijvoorbeeld seropositief).
- Seksueel overdraagbare aandoeningen (SOA) zijn iets om ernstig te nemen. (SOA's) en welke gevolgen zij kunnen hebben.
- Als je denkt dat je besmet bent, wat dan? De kans op besmetting met HIV is groter als je al een andere SOA hebt. Het belang van medische raadpleging, ook hoe de opvang aldaar gebeurt.
- Voorkomen is altijd beter. De verschillende manieren om besmetting te voorkomen. Gouden regels voor goed condoomgebruik.
- Is veilige sex altijd nodig? Tips van collega's prostituées over de verantwoordelijkheid van de prostituée inzake veilig vrijen.
- Extra info: een overzicht van de meest voorkomende SOA, geïllustreerd met fotomateriaal, raadgevingen rond zwangerschap en anticonceptie, telefoons en adressen van organisaties waar prostituées terecht kunnen met verdere vragen of om op raadpleging te gaan.

Er wordt dus gewezen op de beroepsrisico's en de mogelijke preventiewijzen, ook op de grote verantwoordelijkheid van de prostituée inzake veilig vrijen. Bovendien wordt in de brochure uitvoerig informatie verstrekt over andere SOA's.

De brochure is opgesteld in een open, positief ondersteunend klimaat, dat gestoeld is op volgende 3 principes, op grond van internationale ervaring en in overeenstemming met de principes van de Wereldgezondheidsorganisatie: emancipatie (tegenover ondersteuning), integratie (tegenover uitsluiting) en motivatie (tegenover dwangmaatregelen). Deze principes zijn ook de grondslag van het Strategisch Plan De strijd tegen aids in Vlaanderen, het kader waarbinnen de bestaande acties voor preventie en zorg geplaatst zijn.

Vanuit die positieve benadering worden geen dwangmaatregelen vermeld inzake opzettelijke besmetting. Verwijzend naar het boek Aids en Recht: een aansprakelijkheids- en verzekeringsrechtelijke studie van de heer T. Vanswevelt, kan elke seropositieve persoon

in welbepaalde gevallen (zie blz. 104) vervolgd worden voor poging tot doodslag. Er is geen grondslag om de situatie van de prostituee te onderscheiden van die van anderen.

Als er een schadevergoeding wordt geëist, is het in het geval van besmetting via een prostituee mogelijk dat de schadelijder eigen schuld wordt verweten, aangezien hij behoort te weten dat zijn partner een redelijke kans had seropositief te zijn en toch geen adequate voorzorgsmaatregelen heeft genomen. Strafrechtelijk heeft dit geen invloed (we blijven spreken van poging tot doodslag), maar de rechter kan beslissen tot aansprakelijkheidsverdeling.

Het huidige beleid kadert binnen een Europese aanpak en de strategieën aanbevolen door de Wereldgezondheidsorganisatie. Zoals u begrijpt, zullen wij dit beleid en de acties ter voorkoming van HIV-besmetting voortzetten. Eveneens zullen in de toekomst acties gericht naar de klant van de prostituees en zijn verantwoordelijkheid, worden voortgezet.

Vraag nr. 21
van 13 januari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

VFIK – Steun aan steden en gemeenten

Graag vernam ik welke bedragen aan welke steden en gemeenten werden toegekend door het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen in 1993 en 1994, en dit verdeeld per provincie.

Antwoord

Per provincie behoorden volgende steden en gemeenten in 1993 en 1994 tot het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen.

	1993	1994
Provincie Antwerpen		
Antwerpen	426.428.548	426.428.548
Lier	14.821.178	14.821.178
Mechelen	63.422.329	63.422.329
Willebroek	15.116.481	15.116.481
Provincie Limburg		
Beringen	39.437.614	39.437.614
Genk	64.833.953	64.833.953
Hasselt	35.356.035	35.356.035
Maasmechelen	39.712.634	39.712.634
Provincie Oost-Vlaanderen		
Gent	220.577.209	220.577.209
Hamme	14.500.327	14.500.327
Lokeren	25.431.658	25.431.658
St.-Niklaas	42.532.742	42.532.742
Temse	15.768.354	15.768.354
Provincie (Vlaams)-Brabant		
Leuven	53.366.012	53.366.012
Vilvoorde	17.194.925	17.194.925

Vraag nr. 22
van 13 januari 1995
van de heer F. DE MAN

Drugverslaafden – Behandeling en begeleiding

Harddrugverslaafden zijn zieke mensen die niet in de gevangenis thuishoren, maar integendeel alle recht hebben op psyche-medische begeleiding. Mijn partij stelt voor dat zij verplicht afkicken in gesloten instellingen en daarna de kans krijgen om opnieuw hun plaats in de samenleving in te nemen. Het heeft geen zin om iemand na een ontwenningsskuur aan zijn lot over te laten, men moet hem/haar alle sociaal-economische kansen bieden (opleiding en dergelijke).

Het gratis uitdelen van injectiespuiten, zoals dat volgend jaar zal gebeuren op voorstel van de minister, lijkt daarentegen geen goede oplossing en wel om verschillende redenen.

Het is ten eerste onverdedigbaar dat de overheid meehelpt aan een onwettelijke praktijk ; ten tweede laat men door gratis verstrekking als het ware uitschijnen dat spuiten maatschappelijk aanvaard wordt en ten derde helpt men op die manier zelfs de drugplag in stand houden.

Tenslotte is het ritueel van het doorgeven van de naald onder drugspuiters niet zelden een belangrijk aspect van het hele gebeuren. Ook een door de overheid uitgedeelde propere naald verwordt aldus onmiddellijk tot een haard van besmetting.

Wat is het antwoord van de minister op deze kritieken ?

Wanneer zullen de eerste gratis injectienaalden worden verdeeld ? Waar ?

Zal de minister er bij de Vlaamse regering op aandringen dat De Sleutel en gelijkaardige initiatieven meer werkmiddelen krijgen ?

Antwoord

Bij de behandeling en begeleiding van drugsverslaafden is spuitenruil een wijd verspreide methode om moeilijk bereikbare druggebruikers te bereiken met een preventieboodschap rond HIV-besmetting en om hen tevens te stimuleren om daadwerkelijk deze richtlijnen op te volgen. Door hen te voorzien van steriele injectiebehoeften (spuiten, maar ook alcoholdepers, watjes, en steriel water), vermindert het risico dat druggebruikers spuiten met anderen delen of zelf hergebruiken. Dit heeft niet alleen een invloed op het risico op HIV-besmetting, maar ook op het risico op besmetting met hepatitis B of C, en op het risico op andere complicaties ten gevolge van onhygiënisch spuiten (abscessen, ontstekingen, . . .). Door vuile spuiten in te zamelen, verdwijnen deze bovendien uit het straatbeeld, waardoor de kans op prikaccidenten sterk vermindert.) Het biedt ook de gelegenheid om met druggebruikers een gesprek te beginnen over seksueel risicogedrag, en om condooms uit te delen.

Ervaringen in de landen waar men reeds jaren aan spuitenruil doet, wijzen uit dat druggebruikers wel dege-

lijk in staat zijn om hun gedrag aan te passen en dat zij hiertoe ook bereid zijn. Terwijl het gemeenschappelijk gebruik van spuiten en naalden ("sharing") vroeger algemeen verspreid was, is dit de laatste jaren zeer sterk afgenomen. Druggebruikers, die zich bewust zijn van de gevaren die dat meebrengt, houden hiermee rekening in hun gedrag. Echter, wanneer een druggebruiker ziek is van ontwenningverschijnselen, zal hij/zij van ellende toch een vuile spuit gebruiken wanneer er geen schone voorhanden is. Om dit te vermijden, moet de beschikbaarheid van spuiten zo groot mogelijk zijn. Dit betekent dat, naast de verkoop in apotheken, er nood is aan een alternatief bevoorradingscircuit, dat vooral operatief is tijdens de sluitingsuren van de apotheken.

Sputtenruil past in de harm reduction-filosofie, een realistische en pragmatische benadering van drugproblemen. Deze filosofie stelt dat, aangezien het gebruik van drugs op dit moment nog steeds tot de realiteit behoort en dat het er niet naar uitziet dat druggebruik binnen zeer korte termijn uit het maatschappijbeeld zal verdwijnen, het noodzakelijk is om – naast de preventie van drugproblemen – te proberen de schadelijke gevolgen van het druggebruik, waaronder het risico op HIV-infectie, zoveel mogelijk te beperken. De WGO (Wereld Gezondheidsorganisatie) benadrukt het belang om aan dit denkkader de hoogste prioriteit te geven, omdat men merkt dat de verspreiding van het HIV in die landen waar het virus het eerst opdook, zeer vlug is gegaan en nu al een hallucinant aantal mensen heeft getroffen.

Door talrijke wetenschappelijke onderzoeken in het buitenland en recent ook in Vlaanderen (Kinable, Casselman, Todts en Van Deun, 1994) werd herhaaldelijk aangetoond dat sputtenruil het druggebruik niet doet toenemen. In tegendeel, door op deze wijze met druggebruikers in contact te treden, kan men deze mensen, waarvan een groot deel anders nooit in contact komen met enige hulpverleningsdiensten, begeleiden in hun streven om hun levensomstandigheden te verbeteren en om zich te reïntegreren in de maatschappij.

Sputtenruil is niet zozeer het maatschappelijk aanvaarden van drugsputten, maar wel het onder ogen zien van een bepaalde realiteit die gevolgen heeft voor de gezondheid van de hele bevolking. Het is dan ook belangrijk dat men dit duidelijk stelt. De bevolking moet gesensibiliseerd worden voor het probleem, zodat ze begrijpt dat het geen kwestie is het drugsputten aan te moedigen, maar wel een preventiemaatregel om haar te beschermen.

Of sputtenruil er nu komt of niet, druggebruikers zullen hun gebruik hiervan zeker niet laten afhangen. Tot nu toe is er in België geen veralgemeende sputtenruil, en toch worden drugs gespoten, vaak in erg onhygiënische omstandigheden. Deze omstandigheden kunnen door sputtenruil worden verbeterd, en tegelijk heeft men dan ook een toegangspoort om onbereikbare druggebruikers te contacteren en hen te motiveren om hun problemen aan te pakken.

De vorige minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, mevrouw Leona **Detiège**, maakte in de

begroting van 1995 8 miljoen vrij voor spuitenruil. Op dit moment zijn besprekingen aan de gang tussen de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) en de Koninklijke Apothekersvereniging Antwerpen (KAVA) over de concrete invullingen van dit budget. Het staat bovendien nog niet vast of de spuiten gratis zullen worden verdeeld.

Wat de ondersteuning van de curatieve activiteiten van de Sleutel betreft verwijs ik het lid naar mijn collega mevrouw Wivina Demeester, minister van Financiën en Begroting, Welzijn en Gezin en mijn federale collega, mevrouw De Galan, minister van Sociale Zaken.

Vraag nr. 23
van 13 januari 1995
van de heer L. BARBE

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 78
van 11 januari 1995
van de heer L. Barbé
Blz. 378.

Antwoord

Op 21 september 1994 besliste de Vlaamse regering om een herstructurering van de adviesorganen, -raden en -commissies door te voeren die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Raad vallen. In het kader hiervan zal tevens worden onderzocht of en op welke manier de advisering over aspecten van preventieve gezondheidszorg geïntegreerd kan worden in een overkoepelende Vlaamse gezondheidsraad. Hierbij is het uiteraard van groot belang dat de gespecialiseerde deskundigheid die voor bepaalde materies onontbeerlijk is, behouden blijft. Ook de actuele taken van de Hoge Gezondheidsraad zullen in deze context worden besproken.

Momenteel zijn er voor een aantal specifieke materies binnen de Vlaamse Gemeenschap de volgende adviesraden werkzaam :

- Vlaamse Adviescommissie voor Kankerpreventie ;
- Raad voor medisch verantwoorde sportbeoefening met als subcommissies :
 - commissie voor sportmedische keuring ;
 - commissie voor topsport en topsportatleten ;
 - antidopingcommissie ;
- Erkeningscommissie van de arbeidsgeneeskundige diensten ;
- Vlaamse Adviescommissie voor Perinatale Zorg ;
- Stuurgroep GVO in het onderwijs ;
- Wetenschappelijke stuurgroep voor aidspreventie en -voorlichting.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 25
van 18 november 1994
van de heer H. OLAERTS**

KS-enveloppe – Afwikkeling

Volgens berichten heeft de afwikkeling van de KS-enveloppe geleid tot het ter beschikking stellen van een renteloze en achtergestelde lening van 10,03 miljard frank.

Ten einde een juist beeld te krijgen van de situatie, is het nodig de precieze cijfers en elementen te bekomen inzake de respectievelijk beschikbare middelen, aanwendingen, mutaties, verliezen, opbrengsten, verplichtingen, voorzieningen en uitvoeringen.

Mag ik de minister vragen :

1. om een duidelijke verklaring van deze afwikkeling ?
2. naar opgave van de stand van zaken ;
3. naar het scenario van de vernieuwde aanpak ?

Antwoord

Tijdens haar vergadering van 21 september 1994 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan de bedragen en de modaliteiten van de verliesfinanciering en de diversificatie-investeringen van de LRM en Mijnen. De uitstaande verplichtingen van Gimvindus aan LRM/Mijnen werd vastgesteld op 24,6 miljard frank, zijnde 14,570 miljard verliesfinanciering en 10,030 miljard investeringen. De Vlaamse ministers bevoegd voor het economisch beleid en financiën werden in dit verband belast met het opstellen van een nieuw gedetailleerd financieringsprotocol tussen het Vlaamse Gewest, Gimvindus, Mijnen en LRM.

Op 21 december 1994 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan het nieuwe financieringsprotocol.

De bedragen en modaliteiten van de verliesfinanciering en de diversificatie-investeringen van LRM en Mijnen werden vastgesteld na grondig overleg tussen LRM, LPM, Mijnen, Gimvindus, de administratie Economie en mijn kabinet. Deze werkgroep werd tevens bijgestaan door een revisorenkantoor.

Het nieuwe financieringsprotocol is reeds vanaf 1 januari 1995 operationeel.

In uitvoering van artikel 13 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de Gimv, Gimvindus, VMH, Mijnen en Lim en tot oprichting van het Limburgfonds en de Permanente Werkgroep Limburg (PWL), heeft de Vlaamse regering op 21 december 1994 een protocol met het Rekenhof afgesloten dat het Rekenhof toelaat het nazicht van de rekeningen van de investeringsmaatschappijen en hun gespecialiseerde dochterondernemingen uit te voeren. Het Rekenhof zal hierover jaarlijks, vóór 30 september, verslag uitbrengen aan de Vlaamse Raad.

Er werd mij meegedeeld dat eerste gesprekken tussen het Rekenhof en de openbare investeringsmaatschappijen in dit verband reeds hebben plaatsgevonden.

Het nieuwe financieringsprotocol en het protocol met het Rekenhof werden ondertussen via het secretariaat van de Commissie Economie van de Vlaamse Raad aan alle commissieleden toegezonden.

Als bijlage bezorg ik een synthesenota inzake de herstructurering van de Limburgse reconversiestructuren, maar gelet op de omvang van de gegevens wordt die rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

**Vraag nr. 28
van 24 november 1994
van de heer J. VAN EETVELT**

Scheepsbouw in Vlaanderen – Reconversieplannen Vlaamse regering

De problemen rond de Boelwerf in Temse en de bijgestuurde toekomstvisie voor de scheepsbouw in Vlaanderen zouden voor de Vlaamse overheid belangrijke aanzetten zijn om werk te maken van de reconversieplannen voor de getroffen sector en regio.

1. Wordt de invulling van een dergelijk reconversieplan alsnog bestudeerd ? Zo ja, met welke partners ? En wanneer kan een begin worden gemaakt met de realisatie van dit project ?
2. Hoeveel kredieten heeft de Vlaamse regering uitgetrokken voor de reconversie in/van de getroffen streek ? En op welke wijze zullen deze kredieten worden aangewend teneinde de werkgelegenheid maximaal ten goede te komen ?
3. Welke gemeenten omvat de regio die voor de geplande reconversie in aanmerking komt ? Worden deze gemeenten betrokken bij het bepalen van de definitieve modaliteiten van een mogelijk reconversieplan ? En zo ja, hoe ?
4. De teloorgang van de Boelwerf treft niet alleen Temse, maar ook de werknemers en onderaannemers/leveranciers uit de buurgemeenten. Zullen er ook reconversiekansen zijn voor de gemeenten die aan Temse grenzen (de rest van het Waasland en Klein-Brabant-Vaartland) ?
5. Zullen de gemeentebesturen bijkomende mogelijkheden krijgen om het investeringsklimaat te verbeteren en/of nieuwe kansen te creëren voor de tewerkstelling in de getroffen regio('s) en zo ja, hoe ?

6. Zal een eventueel reconversieplan ook bijkomende mogelijkheden voor herscholing en/of herkwalificering van de getroffen – meestal specialistisch geschoolde – werknemers bevatten ? En zo ja, hoe en met welke partners zal dit herscholingsprogramma praktisch worden opgezet ?

Antwoord

Het lid informeert naar de intenties van de Vlaamse regering aangaande de reconversie in de streek van Temse, dit naar aanleiding van de problemen rond Boelwerf.

Op 17 november 1994 heb ik in de Vlaamse Raad, in antwoord op actuele interpellaties van de heren Denys en Wymeersch en de actuele vragen van mevrouw De Meyer en de heer Ulburghs, gesteld dat het “in de gegeven omstandigheden en gelet op alle elementen die voorliggen een beter perspectief biedt om de middelen die voorzien waren voor de grote scheepsbouw te investeren in de economische versteviging van de streek rond Temse en er aldus mee bij te dragen tot duurzame werkgelegenheid.”

Ik heb tevens verklaard dat de Vlaamse regering bereid is met deze financiële middelen, maar ook met andere middelen in de streek van de grote scheepsbouw nieuwe werkgelegenheid op te bouwen.

Over de inhoud en de vorm van de reconversie-aanpak heb ik nog geen uitspraak gedaan. Het is duidelijk dat de klemtoon in de eerste plaats moet liggen op de kwaliteit van de projecten die voorgesteld worden, en niet zozeer op de vraag hoeveel geld er ter beschikking is.

De hoegrootheid van de middelen staat trouwens niet vast. De middelen die bij de n.v. Gimvindus beschikbaar zijn voor subsidiëring van de scheepsbouw worden verder aangesproken door de kleine en middelgrote scheepsbouw. Diezelfde middelen kunnen dienen – liquiditeitsmatig – voor de verdere afwerking van de twee liggende orders bij Boelwerf Vlaanderen. De mate waarin deze middelen aangesproken zullen worden wordt bepaald door allerlei parameters die nu nog niet bekend zijn.

In die zin ligt de eerste verantwoordelijkheid voor reconversie in de private sector en in de streek zelf. Er is bijgevolg grote behoefte aan overleg – binnen de streek zelf – over de aanvaardbaarheid van de projecten met economische finaliteit. Goede en aanvaarde projecten, met een sterke en duidelijke economische weerslag zullen aan bod komen en de aandacht krijgen die ze verdienen, ook vanwege de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering zal haar verantwoordelijkheid nemen binnen de lijnen van het besluit van 20 juli 1994 aangaande het vernieuwd regionaal beleid. Dit is het kader voor de communicatie en het afsprakenbeleid met de Vlaamse regering. Ik wens volledig af te stappen van de reconversie-aanpak die in de zogenaamde impulsgebieden werd gevolgd. Er zal zoveel als mogelijk gewerkt worden met de bestaande instellingen en instrumenten voor sociaal-economisch beleid en volgens de gangbare voorwaarden.

Vraag nr. 33 van 28 november 1994 van de heer J. VALKENIERS

Vrijstellingen aan universiteiten – Evaluatie

Er bestaat heel wat kritiek op het systeem van de vrijstellingen aan de universiteiten, onder meer over de 50 percent-regeling en over de 12/20-regeling.

Werd binnen de VLIR en op het kabinet van de minister reeds een evaluatie gedaan omtrent dit systeem dat nu toch reeds vele jaren van toepassing is ?

Antwoord

I.v.m. zijn vraag naar een evaluatie binnen de Vlir en op mijn kabinet omtrent het systeem van de vrijstellingen aan de universiteiten, kan ik het lid het volgende antwoorden.

Het wekt enigszins mijn verwondering dat de vraag aan mij wordt gesteld en niet aan de bevoegde minister van Onderwijs.

Navraag bij de Vlir leert dat tot dusver noch in de Vlir werkgroep Onderwijs, noch in de Vlir zelf enige kritiek is gesignaleerd op het systeem, dat bij besluit van de regering van 3 juni 1992 is vastgelegd, na advies van de Vlir dat op zijn beurt tot stand kwam na grondige voorbereiding en besprekingen.

Vraag nr. 38 van 8 december 1994 van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

Werkgelegenheid in Voeren – Catering service

In het kader van de stimulering van de werkgelegenheid in de streek van Voeren zou de Vlaamse regering deelnemen aan de realisatie van een zgn. catering service op de autoweg.

Kan de minister enige toelichting verschaffen bij dit project ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het niet gaat om een project, maar dat de zgn. catering service op de autoweg in Voeren reeds enige jaren geleden gerealiseerd werd, met medewerking van de diensten van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 51 van 30 december 1994 van de heer H. SUYKERBUYK

Interministerieel Comité voor beroep tegen grote winkelprojecten – Aanpassing aan regionalisering

De samenstelling van het Interministerieel Comité, dat het beroep tegen grote winkelprojecten behandelt, zoals voorzien in de wet van 29 juni 1975, is nog steeds niet aangepast aan de regionalisering.

De distributie-problematiek is overigens een economische aangelegenheid, waarvoor de gewesten bevoegd zijn. Men kan stellen dat de materie van de wet op de groothandelsvestigingen tot de bevoegdheid van de gewesten behoort.

De minister-president heeft enkele maanden geleden gezegd deze zaak in het overlegcomité bij de federale regering aanhangig te maken.

Kan worden meegedeeld wat het gegeven gevolg is, meer bepaald waarover een akkoord en waarover onenigheid blijft bestaan. Is er een eindbestemming, zo ja, dewelke ?

Antwoord

Tijdens mijn ontmoeting met de minister-president van het Waalse Gewest, G. Spitaels, de minister-voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, C. Picqué, vergezeld van minister J. Chabert, op 5 juli 1993 werd onder andere ook het dossier van de handelsvestigingen (wet van 29 juni 1975) ter sprake gebracht in verband met een betere samenwerking en/of coördinatie tussen de belangen van de federale staat en de respectieve gewesten.

Er werd hierbij gesteld dat zowel het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie als het Interministerieel Comité voor de Distributie samen paritair moeten worden beheerd door de federale staat en het betrokken Gewest.

Bovendien werd de wens uitgedrukt dat in geval van staking van stemmen de stemmen van de gewesten worden beschouwd als doorslaggevend.

In navolging van deze afspraak heb ik reeds aan de heer M. Wathelet, vice-eerste minister, minister van Justitie en van Economische Zaken op 25 oktober 1993 een voorstel geformuleerd wat de samenstelling van de betrokken comités betreft.

De voorgestelde wijziging ziet eruit als volgt :

1. Het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie

Op dit ogenblik is dit comité samengesteld uit 1 vertegenwoordiger van het gewest in functie van het behandeld dossier en 11 vertegenwoordigers van de federale staat. Er wordt voorgesteld om de samenstelling van dit comité te wijzigen in 6 vertegenwoordigers van de gewesten en 6 vertegenwoordigers van de federale staat. Bovendien zouden de vertegenwoordigers van een bepaald gewest enkel zetelen voor die dossiers die betrekking hebben op een inplanting in bedoeld gewest.

2. Het Interministerieel Comité voor de Distributie

Dit comité is op dit ogenblik samengesteld uit de minister van Economische Zaken, de minister van KMO's (middenstand) en de bevoegde gewestminister voor het gewest waar de inplanting wordt gepland. Er wordt voorgesteld om de samenstelling van dit comité als volgt te wijzigen : de minister van Economische Zaken, de minister van KMO's (middenstand) en 2 ministers bevoegd in het Gewest waar de inplanting wordt gepland.

Bovendien werd hierbij voorgesteld dat in geval van staking van stemmen, de stemmen van de Gewesten worden beschouwd als doorslaggevend.

Op dit voorstel, dat eveneens werd ondersteund door het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, werd totnogtoe geen reactie ontvangen.

Ik zal dan ook nogmaals aandringen bij de heer M. Wathelet, vice-eerste minister, minister van Justitie en van Economische Zaken om een oplossing te verkrijgen. Bovendien zal ik deze problematiek ook aanhangig maken in het overlegcomité bij de federale regering.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 21

van 9 november 1994

van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N70 in Beveren

In het fysisch programma 1995 wordt onder de rubriek 'doortochten' (Leefbaarheidsprojecten) pas in 1996 30 miljoen voorzien voor het doortochtenproject aan de N70 in Beveren. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. waar en over welke afstand de werken precies worden uitgevoerd ;
3. welke timing voor deze werken is voorzien ?

Antwoord

1. Welke werken zullen worden uitgevoerd kan nog niet nader bepaald worden, aangezien de stuurgroep voor dit doortochtenproject nog maar eenmaal is samengekomen voor een installatievergadering. Een tweede vergadering was gepland voor 27 januari 1995.

Het project zal wel vallen binnen het verkeerscirculatieplan dat door de gemeente Beveren werd aangenomen. Het is de bedoeling om op de N70 ter hoogte van Korte Wal een rotonde aan te leggen om bij het binnenrijden van Beveren de snelheid van het verkeer af te remmen.

2. Deze werken uitgevoerd van km 42.000 km 43.000 – Oude Zandstraat en Vestes.
3. De opgerichte stuurgroep streeft ernaar het bundel aanbestedingsklaar te maken tegen begin 1996.

Vraag nr. 90

van 12 december 1994

van de heer P. DESMET

Waregemse ring – Afwerking

Wat is de stand van zaken in het dossier van de afwerking van de ring rond Waregem vanaf de Zultseweg tot aan de Noorderlaan ? Is het dossier volledig klaar voor uitvoering ? Indien dit niet het geval zou zijn, wat zijn thans nog de knelpunten ? Wanneer wordt er overgegaan tot de concrete realisering van dit deel van de ring ? Wat zal de kostprijs van deze werken zijn ?

Antwoord

Stand van het dossier

Voor de afwerking van de Ring rond Waregem vanaf de Zultseweg tot aan de Noorderlaan zijn de aanbestedingsplannen en de onteigeningsplannen klaar. De onteigeningsprocedure moet nog worden ingezet.

Voorafgaand aan de uitvoering dienen nog de volgende fasen te worden doorlopen :

- a. de onteigeningen,
- b. de aanbesteding der werken,
- c. de goedkeuring van de aanneming en vastlegging van de nodige kredieten.

Knelpunten

Ten einde de beschikbare kredieten optimaal te gebruiken, worden de kredieten voor de onteigeningen maar vastgelegd voor de werken van het 3-jarenprogramma en dit bij voorkeur in het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de werken geprogrammeerd zijn. De aanbesteding voor de uitvoering van de werken mag ten vroegste gebeuren op het einde van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de werken geprogrammeerd zijn of in de loop van dit jaar. De onteigeningen dienen te zijn verwezenlijkt of alleszins moeten er concrete vooruitzichten zijn opgegeven door het betrokken Aankoopcomité.

Concrete realisatie

Het 3-jarenprogramma 1995-1997 voorziet op het programma 1996 een bedrag van 50 miljoen frank voor de R35 : omleiding Waregem tussen de Oude Vijverstraat en de Zultse Weg. Gelet op punt 3 kan de volgende planning worden vooropgesteld.

- a. Onteigening : 2e helft 1995 – 1e helft 1996,
- b. aanbesteding : eind 1995 – 1e helft 1996,
- c. aanvang der werken : eind 1996 (na het bouwverlof) – begin 1997 (maart/april na de winterstop).

De kostprijs van deze werken bedraagt 50 miljoen frank (cfr. punt 4).

Vraag nr. 91
van 12 december 1994
van de heer P. DESMET

Gewestweg N382 in Waregem kruispunt Vredestraat-Bieststraat – Problemen

Tot voor kort stonden er aan het bovenvermelde kruispunt oranje waarschuwingslichten, doch enkel op het rijvak richting Wielsbeke. Deze oranje lichten sprongen op regelmatige ogenblikken plots op rood. Het gaat dus om "onvolledige lichten". Deze lichten kwamen er nadat de Waregemse bevolking daar hard (en lang) op had aangedrongen. De situatie is er immers levensgevaarlijk, gezien de nabijheid van een school en aangezien er aan weerszijden van de gewestweg een woonwijk is.

Plots stelden de bewoners vast dat die signalisatie van de ene dag op de andere verdwenen was. De signalisatie

was verre van ideaal, doch liever nog die er stond, dan helemaal geen. Thans is alles weer bij het oude, namelijk een levensgevaarlijke situatie, die zo vlug als mogelijk weggewerkt moet worden.

Heeft de minister informatie over het aantal ongevallen op dat kruispunt, voor en na de plaatsing van die onvolledige signalisatie ?

Waarom is die signalisatie plots verwijderd ? Is het correct dat het Vlaams Gewest dienaangaande een veroordeling heeft opgelopen ? Wat was de motivering voor die (eventuele) veroordeling ? Liep het Vlaams Gewest ter zake nog andere veroordelingen op, en zijn er nog vorderingen hangende ?

Is het juist dat op die plaats in de bestaande planning in een rotonde is voorzien ? Wanneer wordt hij aangelegd en wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

1. Voor het plaatsen van de lichten (in 1989) werden er in 1988 : 3 ongevallen geregistreerd.
 Na het plaatsen werden er :
 - in 1991 : 5 ongevallen,
 - in 1992 : 1 ongeval,
 - in 1993 : 8 ongevallen geregistreerd.
2. Het probleem op dit kruispunt werd besproken op de vergaderingen van de AVVG op 28 maart 1994 en op 5 maart 1994. Op deze laatste vergadering werd beslist de lichten te verwijderen omdat ze een onveilige verkeerssituatie creëren (cfr. de ongevalgegevens). Het Vlaams Gewest heeft dienaangaande geen veroordeling opgelopen. Het Vlaamse Gewest liep ter zake evenmin andere veroordelingen op en voor zover bekend is, zijn er geen vorderingen hangende.
3. Ik heb de administratie opdracht gegeven in het voorjaar van 1995 bij wijze van proefopstelling een rondpunt aan te leggen. Een definitieve aanleg is afhankelijk van de resultaten van de proefopstelling. De definitieve aanleg kan worden geraamd op 10 miljoen frank.

Vraag nr. 92
van 12 december 1994
van de heer P. DESMET

N382 – Afwerking traject Sint-Eloois-Vijve Wielsbeke

Nu de brug over de Leie een feit is, rijst de vraag naar de verdere afwerking en fasering van de gewestweg N 382 naar Wielsbeke toe.

Kan de minister enig inzicht geven in de bestaande planning ter zake. Komt er, bijvoorbeeld, een brug over de Schoenstraat, zo ja, wanneer ? Wat is er in de plannen opgenomen met betrekking tot de doortocht langs de Kortrijkseweg (weg Gent-Kortrijk) in Sint-Eloois-Vijve : komt daar ook een brug of komen er, in een eerste fase, verkeerslichten ?

Hoever staat het met de onteigeningen van gronden

gelegen vanaf de Leie (kant Wielsbeke) ? Zijn ze al aangevat ?

Heeft de minister al enig inzicht in de totale kostprijs van alle geplande werken ?

Wat is, in grote lijnen, de timing voor de verschillende werken die in de plannen zijn opgenomen ?

Arltwoord

Op het programma 1995, rubriek verkeersafwikkeling, is er 130 miljoen fr. voorzien voor de afwerking van het vak N43, Ridder de Ghellinckstraat. Het bouwen van de brug over de Schoendalestraat is hierin begrepen. De studie en de plannen voor de brug zijn klaar.

In dit programma is de brug over de Kortrijkseweg niet gepland. Voorlopig zal er worden gewerkt met open afritten met verkeerslichten. De onteigeningsplannen vanaf de Leie tot de Stationsstraat-Ooigemstraat in Wielsbeke zijn zo goeds als af. De onteigeningsplannen tussen de Stationsstraat-Ooigemstraat en de Ridder de Ghellinckstraat zijn in opmaak. Het grootste deel van de te verwerven gronden betreft de verlaten spoorwegzate.

De kostprijs voor de afwerking van het vak Ridder de Ghellinckstraat-omleiding Ingelmunster wordt geraamd op 140 miljoen frank. De werken zijn gepland voor na 1997. Het is de bedoeling het vak N43, Ridder de Ghellinckstraat (grond- en verhardingswerken) inbegrepen de brug over de Schoendalestraat in het 3e kwartaal van 1995 aan te besteden. De aanvang van de uitvoering is dan verwacht na de winter (\pm maart 1996).

Vraag nr. 100
van 14 december 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

N437 Nazareth-Leerne – Verkeersoverlast

Het verkeer en vervoer langs de N437 is bijzonder belastend, zowel in de Klapstraat als in de Pontstraat (grondgebied Sint-Martens-Latem), deels door de E 17 en de E 40.

Allerlei ingrepen zijn noodzakelijk.

1. Heeft de minister informatie over het aantal voertuigen dat dagelijks van de N 437, Klapstraat en Pontstraat, gebruik maakt, zo mogelijk voor 1992 en 1993, eventueel ook volgens voertuigtype (zware vrachtwagens, lichtere vrachtwagens en personenwagens) ?
2. Wat is de "wettelijke" minimumbreedte voor de rijweg, respectievelijk de twee rijvakken ?
3. Onder welke voorwaarden zou gebeurlijk eenrichtingsverkeer kunnen georganiseerd worden en wat is de daarbij nodige absolute minimumbreedte van de rijweg ?

Antwoord

1. Volgens tellingen uitgevoerd in de loop van de

maand september 1991 zijn er gemiddeld tussen 6 en 22 uur op werkdagen, 5.149 wagens in beide richtingen samen geregistreerd op de N437 ter hoogte van het kruispunt met de N43.

Tot op heden beschikt mijn administratie niet over automatische telapparatuur die onderscheid maakt tussen zware vrachtwagens, lichtere vrachtwagens en personenwagens.

2. Er is geen wettelijke minimumbreedte uitgetrokken voor de rijweg. Het enige wat in dit verband is gereguleerd betreft de maximumbreedte van voertuigen.
3. Gebeurlijk eenrichtingsverkeer wordt slechts ingesteld na overleg met de betrokken gemeente. Bij consensus kan pas tot uitvoering ervan worden overgegaan na uitvaardiging van het desbetreffende ministerieel besluit. De absolute maximumbreedte van de rijweg bij éénrichtingsverkeer bedraagt 2,75 m voor de nominale rijstrookbreedte.

Vraag nr. 104
van 16 december 1994
van de heer H. COVELIERS

Beroep op publiciteitsbureaus – "Slangen en Partners"

In het kader van het moderne beleid wordt vaak een beroep gedaan op publiciteitsbureaus.

Mag ik van de minister vernemen hoe vaak in 1993 en 1994 een beroep op een reclamebureau werd gedaan voor acties van het kabinet, de administratie en van instellingen die onder het toezicht of de voogdij van de minister staan.

Op welke manier werd de keuze van het publiciteitsbureau gemaakt ?

Voor welke activiteiten werd het bureau Slangen en Partners aangesteld

Antwoord

In 1993 werd er via een algemene offerteaanvraag een beroep gedaan op een reclamebureau voor het uitvoeren van een sensibiliseringscampagne Veilige Wegen in Vlaanderen (bijzonder bestek nr. 37/1149). Het uitvoeren van deze campagne werd toegewezen aan het bureau Slangen en Partners uit Hasselt. De notificatie werd gedaan op 4 januari 1994.

Deze campagne omvatte 5 onderwerpen : De Vlaamse Wegentelefoon, Hou de wegen net, Wagengebruik, Wegenwerken en Alternatieve routes. Er werden affiches geplakt op het bestaande affichagenet op de gewestwegen ; een 3-maandelijkse wegenwerkenkrant werd gepubliceerd en verspreid en regeringsmededelingen en TV-spots op BRTN werden uitgezonden. Het vastgelegde bedrag bedraagt 33.964.734 frank.

In 1994 werd eveneens een algemene offerte-aanvraag uitgeschreven voor het uitvoeren van een sensibiliseringscampagne Veilige wegen in Vlaanderen 1995. (bijzonder bestek nr. DWB Z7/1155). Het aantal onderwerpen werd ditmaal tot 3 beperkt : De Vlaamse We-

gentelefoon, Hou de wegen net en Wegenwerken. Deze campagne werd nog niet toegewezen. De raming bedraagt 17 miljoen frank.

Ook werd in 1994 een beperkte offerte-aanvraag gedaan voor het uitvoeren van een enquête bij de Vlaamse bevolking betreffende volgende onderwerpen : meer wegen ; kwaliteit huidige wegennet ; Wegenwerken ; noodzaak en hinder ; fietspaden ; doortochten ; aanpak mobiliteitsproblemen ; wegeenvignet voor personenwagens ; netheid van de wegen ; onbemande camera's en de Vlaamse Wegentelefoon. (Bijzonder bestek nr. DWB Z7/1156). Deze opdracht werd toegewezen aan Dimarso n.v. in Brussel. De notificatie werd verstuurd op 23 december 1994. Het vastgelegde bedrag bedraagt 915.800 frank.

Tenslotte werd er in 1992 en 1994 via een beperkte prijsofferteaanvraag een beroep gedaan op de privé-sector voor het drukken en versturen van de brochure Vlaanderen in Beweging. In 1992 gebeurde dit door middel van een beperkte prijsofferteaanvraag. De opdracht voor het drukken van 9 nummers (17.000 à 23.000 ex. per nr.) werd toevertrouwd aan de firma Slangen & Partners. Het bedrag dat hiermee gepaard gaat is 13.339.473 frank (BTW incl.). In 1994 werd terug een beroep gedaan op de privé-sector voor het drukken van dezelfde brochure (nr. 10, 11, 12 en 13). Ook dit gebeurde door middel van een beperkte prijsofferteaanvraag. De opdracht werd toegewezen aan de firma Slangen en Partners voor een bedrag van 4600.908 frank (BTW incl.).

**Vraag nr. 105
van 16 december 1994
van mevrouw V. DUA**

Orthofotokaarten van Vlaamse Gewest – Onderhandse aanbestedingen

Naar ik vernam zal de minister overgaan tot de onderhandse aanbesteding van orthofotokaarten op 1/25.000 voor het Vlaamse Gewest. In functie van deze mogelijke aankoop wil ik de volgende vragen stellen :

1. Is het mogelijk gelet op de Europese reglementering in plaats van gunning van overheidsopdrachten om een onderhandse overeenkomst af te sluiten voor een dergelijk project ?
2. In welke mate wordt dit project gecoördineerd met het Nationaal Geografisch Instituut ? Deze instelling geeft immers voor het Vlaamse grondgebied nieuwe topografische kaarten uit op dezelfde schaal van 1/25.000.
3. Hoe past de mogelijke aankoop van deze orthofoto's in het kader van het samenwerkingsverband GIS-Vlaanderen ? Zullen deze kaarten gebruikt worden als referentiebestand ?
4. Werd over de mogelijke aankoop van deze orthofotokaarten het advies ingewonnen van het wetenschappelijk comité GIS-Vlaanderen ?

Antwoord

1. Een onderhandse overeenkomst is mogelijk op

voorwaarde dat ze formeel gemotiveerd wordt en de wettelijke bepalingen en voorschriften ter zake worden nageleefd.

2. Een coördinatie met de topografische kaarten van het Nationaal Geografisch Instituut (NGI-kaarten) is niet mogelijk aangezien topografische kaarten en orthofotokaarten verschillende functionaliteiten hebben. Dit geldt niet alleen voor de kaarten zelf maar ook voor de digitale computerbestanden die bij de productie ervan gebruikt worden. Topografische kaarten en bestanden zijn vectorgeoriënteerd ; orthofotokaarten en digitale orthofotobeelden zijn rastergeoriënteerd. Beide soorten kaarten en bestanden steunen dus op totaal verschillende productietechnieken en zijn complementair m.b.t. het gebruik ervan.

Overigens dient te worden opgemerkt dat de nieuwe reeks NGI-kaarten, waarvan de productie is gestart omstreeks 1991-1992 nog niet beschikbaar is voor het ganse Vlaamse Gewest (dit zal slechts mogelijk zijn binnen een tiental jaar). De digitale orthofotobeelden die nodig zijn voor de productie van de orthofotokaarten, daterend van 1988 tot heden, zijn wel beschikbaar voor het ganse Vlaamse Gewest.

3. + 4. Het voorstel tot aankoop van 48 analoge orthofotokaarten 1/25.000 zou in het samenwerkingsverband rond GIS kunnen aan de orde komen (indien dit operationeel moest zijn), maar niet zozeer echter omwille van de analoge kaarten zelf, maar omwille van de mogelijke meerwaarde die een GIS-geïntegreerde aanpak van het project zou kunnen hebben. Ik heb hierover het advies van het wetenschappelijk comité gevraagd op 22 december 1994 doch heb dit nog niet ontvangen.

**Vraag nr. 107
van 22 december 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Ninoofsesteenweg in Lennik en Roosdaal – Heraanleg

De herinrichting van de Ninoofsesteenweg op het grondgebied van Dilbeek en Schepdaal levert een positief resultaat op.

Volgens de directie Wegen Vlaams-Brabant is het aantal ongevallen er opvallend sterk gedaald.

1. Bestaan er plannen om de Ninoofsesteenweg op dezelfde manier als in Dilbeek her in te richten in de richting Ninove, op het grondgebied van Lennik en Roosdaal ?
2. Werden hiervoor reeds de nodige kredieten vrijgemaakt ?
3. De aanbestedingen omtrent de herinrichting op de Ninoofsesteenweg van de kruispunten met de steenweg Asse-Edingen in Eizeringen en met de Poelbeekstraat in Roosdaal hebben plaats gevonden. Wanneer zullen de werken aanvangen ?

Antwoord

1. Het is de bedoeling om op langere termijn ook op het verder gelegen traject van de N8 Brussel-Ninove op het grondgebied van Lennik en Roosdaal een aanpassing van het wegprofiel door te voeren.
2. Op het programma 1994 werd de herinrichting van het kruispunt met de steenweg Asse-Edingen in Eizeringen aanbesteed en vastgelegd voor een bedrag van 20.878.436 fr.

Ook het kruispunt met de Poelbeekstraat in Roosdaal werd in 1994 aanbesteed en goedgekeurd voor een bedrag van 20.393.614 fr. Wegens beperkte kredieten kon deze aanneming niet meer worden vastgelegd in 1994. Ondertussen werd opdracht gegeven de nodige vastlegging te doen op het programma 1995.

Voor de verdere aanpassing van het wegprofiel zijn geen werken meer gepland op het 3-jarenprogramma 1995-1997.

3. De aanvang van de werken voor de herinrichting van het kruispunt met de steenweg Asse-Edingen te Eizeringen en het kruispunt Poelbeekstraat in Roosdaal mag worden verwacht in de lente van 1995.

Vraag nr. 108
van 22 december 1994
van mevrouw M. DE MEYER

Bouwovertradingen door gemeenten – Overtreding BPA

Indien een gemeente een bouwvergunningplichtig werk laat uitvoeren, in een gebied waarvoor een door de koning goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, zonder bouwvergunning, en daarna een negatief advies van de gemachtigde ambtenaar volgt :

1. moet dan bij vaststelling van de inbreuk door de gemachtigde ambtenaar steeds een PV worden opgesteld ;
2. dient het PV verzonden naar de Procureur des Konings bij de correctionele rechtbank van de plaats van overtreding ;
3. welke zijn in dit geval de herstelmogelijkheden ;
4. kan de overtreding indien zij strijdig is met de voorschriften van een bestaand BPA een geldig motief zijn tot het in herziening stellen van het bestaand BPA, om aldus een bestraffing te ontlopen ?

Antwoord

1. Elke overtreding moet worden vastgesteld bij proces-verbaal. Een stedebouwmisdrijf dat wordt vastgesteld door een door de minister aangewezen toezichtsambtenaar, dient door deze ambtenaar te worden geverbaliseerd. Het proces-verbaal moet onmiddellijk na de vaststelling van de inbreuk worden opgesteld.
2. Het proces-verbaal moet zonder uitstel worden verzonden aan de Procureur des Konings.

3. Zowel de gemachtigde ambtenaar van de administratie Ruimtelijke Ordening en/of het college van Burgemeester en Schepenen enerzijds als de belanghebbende derden anderzijds kunnen een vordering tot herstel instellen met dien verstande dat de rechten van de burgerlijke partij in geval van rechtstreeks herstel beperkt zijn tot de door de bevoegde overheid gekozen wijze van herstel.

Er kan worden gevorderd om ofwel de plaats in de vorige staat te herstellen ofwel bouwwerken of aanpassingswerken uit te voeren. Enkel deze twee sancties maken de overtreding stedebouwkundig ongedaan.

Wanneer de werken enkel vanuit het oogpunt van een goede plaatselijke ordening bezwaar opleveren maar niet strijdig zijn met een plan van aanleg, een bouw- of verkavelingsvordering kan ook een geldsom worden gevorderd, gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen.

4. Volgens de rechtspraak van de Raad van State kan geen verkavelingswijziging worden vergund met als enig doel de gevolgen van een bouwmisdrijf ongedaan te maken. In het arrest PLANCKAERT oordeelde de Raad van State dat in geval van wijziging van een verkavelingsvergunning, waardoor een bouwovertrading zou kunnen worden geregulariseerd, de wettigheid van deze wijziging afhangt van de mogelijkheid het bewijs te leveren dat de stedebouwkundige ordening na de wijziging van de verkaveling beter geregeld is dan onder de gelding van de oorspronkelijke verkavelingsvergunning.

Men kan stellen dat inzake BPA's waardoor overtredingen geregulariseerd zouden worden, de rechtspraak dezelfde tendenzen vertoont en alleszins eist dat aangetoond kan worden dat een BPA niet werd opgemaakt en goedgekeurd, uitsluitend onder het gewicht van voldongen feiten.

Vraag nr. 109
van 22 december 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Jachthaven-Leuvense vaart – Realisatie

De realisatie van de jachthaven in de Leuvense Vaart sleept langer aan dan gepland.

Het Vlaamse Gewest beloofde dat het uitbaggeren van de Vaart zou plaatsvinden eind 1994 of begin 1995.

1. Wanneer zal het uitbaggeren van de Vaart precies gebeuren ?
2. Wat is de kostprijs van dit gehele project ?

Antwoord

Het uitvoeren van baggerwerken in de vaartkom in Leuven is vooralsnog niet mogelijk gebleken wegens het ontbreken van een vergunning voor het storten van de specie. Dienaangaande werd een aanvraag ingediend. Het resultaat hiervan wordt afgewacht.

De kostprijs van de werken is sterk afhankelijk van de

oplossing die voor het storten van de specie kan worden weerhouden. Bijgevolg is het weinig zinvol hieromtrent thans een raming voorop te stellen.

Vraag nr. 113
van 30 december 1994
van de heer J. GABRIELS

De IJzeren Rijn – Toezegging vanwege de federale regering

Volgens recente persberichten zou de Vlaamse regering bij de onderhandelingen over de uitbouw van de hogesnelheidstrein (HST) toezeggingen gekregen hebben van minister van Verkeer Di Rupo in verband met de spoorverbinding voor goederen tussen de haven van Antwerpen en het Duitse Ruhrgebied, meer bekend onder de naam "de IJzeren Rijn".

De Vlaamse minister van Openbare Werken zou bij deze onderhandelingen deze eis namens de Vlaamse regering ter tafel hebben gelegd. Hiermee zou Vlaanderen zich hebben ingedekt tegen mogelijke nieuwe Waalse HST-eisen.

Graag had ik een antwoord op de volgende vraag

Minister Di Rupo zou het project van de IJzeren Rijn bij de commissie van de Europese Unie indienen. Welke andere concrete garanties heft de minister namens de Vlaamse regering van minister Di Rupo verkregen in verband met de IJzeren Rijn ?

Antwoord

Reeds meerdere malen heeft de Vlaamse regering haar standpunt bevestigd in verband met de IJzeren Rijn : de Antwerpse haven heeft nood aan een goede spoorontsluiting naar het oosten toe en naar de kanaaltunnel. In het VIP en het voorontwerp Structuurplan Vlaanderen is deze verbinding ook opgenomen als essentieel onderdeel van het Infrastructuurnetwerk.

De geografische situatie maakt dat de IJzeren Rijn (via Neerpelt en Weert (NL)) een zeer interessante verbinding vormt in de relatie tussen de haven van Antwerpen en het Ruhrgebied. Het is van strategisch belang deze verbinding te vrijwaren voor de lange termijn. Bij de voorspelde toename van het goederenverkeer en in het licht van de voorschrijdende Europese integratie, kan deze as dan uitgroeien tot een belangrijke hinterlandverbinding voor de Antwerpse haven.

De NMBS heeft hierrond naar mijn weten nog geen specifieke concrete studies uitgevoerd. De verbinding is echter wel ingebracht in het kader van het TEN-programma voor gecombineerd vervoer van de EU (project te realiseren binnen 10 jaar).

Op niveau van de EU is de IJzeren Rijn nog niet als prioritair project weerhouden, dit in tegenstelling tot de Betuwelijn. De EU heeft echter wel middelen vrijgemaakt voor een studie over de potentialiteit en de economische haalbaarheid aan de IJzeren Rijn.

Momenteel is deze studie in voorbereiding. De NMBS en het Vlaamse Gewest hebben een samenwerkingsverband opgezet voor deze studie, die overeenkomstig

afspraken binnen de Ministeriële Conferentie van Verkeer en Infrastructuur van 7 juli 1994, door het Vlaamse Gewest uitgevoerd zal worden, met een financiële tegemoetkoming van 1 mio ECU, ingevolge een beschikking van de Europese Commissie van 26 juli 1994.

De nodige afspraken met de federale minister en de NMBS werden hiervoor gemaakt.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 28 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Subsidies gemeentelijke sportpromotie – Buitengewone regeling

Volgens persberichten zal Bloso in 1995 een extra-subsidie van 27 miljoen frank besteden aan de gemeentelijke sportpromotie in het algemeen. Deze subsidie geschiedt buiten de regeling van het decreet van 1976.

De erkende sportdiensten begrijpen dit niet, te meer daar een extra-subsidie voor erkende sportfederaties wel volgens de decretale regels werd verdeeld.

Waarom wordt deze extra-subsidie voor de gemeentelijke sportpromotie niet binnen de gewone decretale regeling uitgekeerd ?

Antwoord

Ik deel in chronologische volgorde de ontwikkelingen betreffende dit ontwerp mee.

De raad van bestuur van het Bloso besliste op 20 juni 1994 om een nieuw artikel (Sectie 1, art. 41.12) in de begroting 1995 in te schrijven ten belope van 27 miljoen ter ondersteuning van sportpromotionele activiteiten van provincies en gemeenten.

De subsidiëring van de sportfunctionarissen (decreet '76) is ingeschreven op een ander artikel, namelijk Sectie 1, art. 41.11.

Op de vergadering van 29 juni 1994 werden door een lid van de raad van bestuur enkele criteria geformuleerd voor de verdeling van deze 27 miljoen.

Op de vergadering van 28 september 1994 werd aan de Blosoadministratie gevraagd naar de stand van zaken in dit dossier. De commissaris-generaal wees er toen op dat dit artikel geen decretale noch reglementaire basis heeft.

De commissaris-generaal drong toen ook aan op concrete richtlijnen terzake van de raad van bestuur vooreer door de administratie een voorstel op papier zou worden gezet.

De raad van bestuur besliste dan ook een gemengde werkgroep (raad van bestuur/administratie) in het le-

ven te roepen met een vertegenwoordiger van elke fractie van de raad van bestuur. Deze werkgroep kwam op 5 oktober 1994 bijeen.

Het verslag van deze werkgroep werd ter kennisgeving geagendeerd op de raad van bestuur van 16 november 1994.

Op vraag van 7 leden van de raad van bestuur, waaronder de 2 ondervoorzitters, werd dit punt ter beslissing voorgelegd op een extra-vergadering van de raad van bestuur op 30 november 1994 en werd het voorstel van beslissing goedgekeurd.

Bij brief van 2 december 1994 werd door de heer Geert Goubert, regeringscommissaris bij het Bloso, beroep aangetekend zodat deze beslissing opgeschort werd.

Ingeval de regeringscommissaris beroep instelt, beschikt de Vlaamse regering over een termijn van 20 werkdagen, ingaande de dag van de aantekening van het beroep, om de opgeschorte beslissing desgevallend te vernietigen. Deze termijn verstreek op 30 december 1994.

De beslissing van de raad van bestuur van het Bloso van 30 november 1994 omtrent de besteding van de kredieten op artikel 41.12 van de begroting 1995 ter ondersteuning van de sportpromotie op het provinciale en het gemeentelijke vlak werd bij MB van 23 december 1994 vernietigd, en wel om volgende redenen, opgenomen in het besluit :

- de beslissing is genomen ondanks de uitdrukkelijk voorafgaande waarschuwing van de voogdijminister ter gelegenheid van de bespreking van de Bloso-begroting 1995 in de Commissie Cultuur van de Vlaamse Raad (Stuk 15 (1993-1994) – Nr. 8 C – pag. 26-27) ;
- er kan niet worden gesteld dat deze beslissing rekening houdt met de geest van het “-voorstel van decreet houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdienst, de provinciale sportdienst en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (Vlaamse Raad – Stuk 527 (1993-1994) – Nr. 1), waarvan de bespreking aan de gang is, aangezien voor de aanwending van 16 van de 27 miljoen ook niet erkende gemeentelijke sportdiensten in aanmerking worden genomen ;
- de beslissing liep vooruit op de te verwachten goedkeuring van dit decreetsvoorstel (dat de vervanging beoogt van voormeld decreet van 7 december 1976) door reeds op 30 november 1994 te beslissen over de aanwending van middelen uit de begroting 1995 die voor de uitvoering van dit nieuwe decreet noodzakelijk kunnen zijn ;
- de beslissing schendt het algemeen belang doordat :
 - enerzijds op 16 november 1994 door de raad van bestuur beslist wordt tot een wijziging van de begroting 1994 waarbij voor de uitvoering van het decreet van 7 december 1976 in 1994 een extra-krediet van 16 miljoen wordt uitgetrokken, waarvoor voor het eerst sinds jaren, conform de wens van de Vlaamse Raad, het uitvoeringspercentage van het decreet merkbaar verhoogd wordt ;

- anderzijds 14 dagen later beslist wordt het krediet van 1995 voor de uitvoering van hetzelfde decreet te bevriezen op het initiële niveau van 1994, waardoor het uitvoeringspercentage van het decreet in 1995 opnieuw zeer gevoelig afneemt ;
- deze handelwijze aldus afbreuk doet aan een loyale uitvoering van democratisch tot stand gekomen decreten doordat in feite deze uitvoering ernstig wordt uitgehouden door te weigeren de nodige kredieten te voorzien ;
- indien de regeling vervat in het huidige decreet van 7 december 1976 niet langer aangepast is aan het gewenste sportbeleid t.a.v. regionale en lokale besturen, moet alles in het werk worden gesteld om zo spoedig mogelijk een nieuwe decretale regeling uit te vaardigen, eerder dan naast bestaande decreten eigen reglementeringen te ontwerpen zonder enige decretale basis.

**Vraag nr. 41
van 8 december 1994
van de heer M. OLIVIER**

Subsidieadviezen aan Nationale Loterij – Musea

In 1992 werd een eindadvies uitgebracht dat aan 12 musea een subsidie toekent voor een totaal bedrag van 17.700.000 frank.

In het subsidieadvies van 5 oktober 1993 wordt opnieuw aan 12 initiatieven een subsidie verleend voor een totaal bedrag van 19.550.000 frank.

Bepaalde bedragen werden fundamenteel verhoogd, andere werden verminderd. Bepaalde musea komen niet meer in aanmerking voor subsidie.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. of er criteria bestaan voor de toekenning van subsidies, en zo ja welke ;
2. of er controle gebeurt op de besteding van deze gelden, en zo ja op welke wijze.

Antwoord

De verdeling van de subsidies van de Nationale Loterij is afhankelijk van het ter beschikking gestelde budget, het aantal aanvragen en de beoordeling van de ingediende dossiers.

De subsidiëring wordt door de culturele instellingen rechtstreeks aangevraagd bij de Nationale Loterij. De Nationale Loterij stelt vervolgens een lijst op van de aanvragen. Het is op basis van die lijst dat ik advies uitbreng.

Voor mijn advies hanteer ik verscheidene criteria zoals de reeds bestaande erkenning of subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap, de culturele waarde van het project, de complementariteit van de aanvraag en de financiële behoefte van de culturele instelling.

De uiteindelijke beslissingsbevoegdheid voor de toekenning van de subsidies van de Nationale Loterij ligt bij de federale overheid. De controle op de besteding van de gelden is dan ook de taak van de Nationale Loterij.

vraag nr. 48

van 15 december 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Radio 1-programma De Kleren van de Keizer – Standpunt Pro Vita

In de uitzending De Kleren van de Keizer van Radio 1 dd. 19 november jl., trok een dokter van het Antwerpse Instituut voor Tropische Geneeskunde sterk van leer tegen Pro Vita. Hij reageerde voornamelijk tegen de stelling van deze vereniging dat meer dan 20 percent van de condooms geen afdoende bescherming biedt tegen het AIDS-virus. Tijdens dezelfde uitzending deelde de BRTN mee dat zij tevergeefs geprobeerd had hieromtrent iemand van Pro Vita te laten reageren. Dit klopt slechts gedeeltelijk. Uit informatie die ik heb ingewonnen, blijkt dat Pro Vita inderdaad niet is ingegaan op het verzoek aan een debat tijdens de uitzending deel te nemen, maar dat deze organisatie wel vooraf een persmededeling en een artikel uit haar ledenblad met betrekking tot het door haar ingenomen standpunt aan de betrokken radiomedewerkers had bezorgd. In een Actueel-uitzending over het feit dat een grootwarenhuisketen tijdens de kerstperiode ook maaltijdcheques aanvaardt als betaling voor koopwaar die niets met voeding te maken heeft, werd ook meegegeeld dat het betrokken grootwarenhuis niet aan het woord wou komen, maar tegelijkertijd werd toch melding gemaakt van een persmededeling die de BRTN van de directie van deze grootwarenhuizen ontving.

Is de minister niet van mening dat de openbare omroep in de betrokken uitzending van De kleren van de keizer op zijn minst hetzelfde had moeten doen en dus ook de luisteraar in kennis had moeten brengen van de inhoud van de persmededeling van Pro Vita ?

Antwoord

De vraag van het lid betreft het niet vermelden van het standpunt van Pro Vita inzake het gebruik van condooms als bescherming tegen aids. Die vraag is zonder voorwerp omdat het Pro Vita-standpunt t.a.v. condooms letterlijk wordt geciteerd in de uitzending.

Vraag nr. 49
van 15 december 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN – Nieuwswaarde WB-congres

Op 4 december jl. namen ruim 400 mensen in Antwerpen deel aan het congres van de Vlaamse Volksbeweging. De nieuwswaarde van dit evenement heeft niet alleen te maken met het feit dat de VVB al jarenlang één van de grootste Vlaamse strijdorganisaties is, maar ook met de politieke opdracht van het congres, m.a.w. "het lot van Brussel ten overstaan van een onafhanke-

lijk Vlaanderen". Deze nieuwswaarde werd door VTM onderkend vermits de privé-zender in de nieuwsuitzending van 4 december een stuk bracht over het VVB-congres. De BRTN oordeelde er anders over en rept in haar nieuwsuitzendingen van die dag met geen woord over deze manifestatie.

Is de minister de mening toegedaan dat de openbare omroep in deze zaak wel degelijk zijn informatieopdracht heeft vervuld ?

Antwoord

De nieuwswaarde van een gebeurtenis is een subjectief gegeven en dat heeft als gevolg dat alle redacties, van zowel de schrijvende pers als de omroepen, uit het totale nieuwsaanbod dag in dag uit een verschillende keuze maken. Het feit dat een andere redactie een bepaalde gebeurtenis wél behandelde zal daarom voor geen enkel journalist een argument zijn om van een verkeerde keuze te gewagen.

Evenmin is het aantal deelnemers van een bijeenkomst een journalistiek argument om de nieuwswaarde ervan af te meten. Het congres van de Vlaamse Volksbeweging is door de BRTN niet behouden in het nieuwsaanbod van 4 december omdat het thema op dat ogenblik niet op de politieke agenda stond.

Vraag nr. 50
van 16 december 1994
van de heer H. COVELLERS

Beroep op publiciteitsbureaus – "Slangen en Partners"

In het kader van het moderne beleid wordt vaak een beroep gedaan op publiciteitsbureaus.

Mag ik van de minister vernemen hoe vaak in 1993 en 1994 een beroep op een reclamebureau werd gedaan voor acties van het kabinet, de administratie en van instellingen die onder het toezicht of de voogdij van de minister staan.

Op welke manier werd de keuze van het publiciteitsbureau gemaakt ?

Voor welke activiteiten werd het bureau Slangen en Partners aangesteld ?

Antwoord

In 1993 en 1994 werd door mijn kabinet, de administratie en de instellingen die onder mijn toezicht of voogdij staan in beperkte mate een beroep gedaan op publiciteitsbureaus.

Het kabinet

In 1993 werd eenmaal beroep gedaan op een reclamebureau voor de aanmaak van een televisiespot, affiches en een folder van de campagne leesbevordering. De keuze gebeurde op basis van een onderhandse overeenkomst.

De administraties Kunst en Sociaal-Cultureel Werk

Deze administraties deden geen beroep op een reclamebureau.

1. Voor de huisstijloperatie bij de radio, televisie en corporate werd in 1993 en 1994 een beroep gedaan op volgende reclamebureaus :
 - Equator voor Radio 2, Radio Donna en de Nachtradio
 - Lintas voor Radio 1 en Radio Vlaanderen Internationaal
 - Quattro voor Radio 3 en Studio Brussel
 - VVL/BBDO voor televisie en corporate BRTN.
2. De keuze van de reclamebureaus werd gemaakt op basis van een beperkte offerteaanvraag en aansluitend bestek.

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme

Het VCGT gebruikt de diensten van reclamebureaus voor advertentiecampaagnes en direct marketing-activiteiten. Dit gebeurt in België zelf, in Nederland, Duitsland, Groot-Brittannië en Frankrijk. In elk van deze landen wordt samengewerkt met een ander, plaatselijk reclamebureau.

Elk van die bureaus is door de raad van bestuur aangesteld na een competitie tussen verschillende reclamebureaus. De samenwerking met de geselecteerde bureaus blijft gedurende enkele jaren bestaan, waarna een nieuwe competitie wordt georganiseerd.

Bloso

In uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord (slechte fysieke conditie van de jeugd) heeft het Bloso in 1993 en 1994 een landelijke Jeugdsportcampagne Als het Kriebelt, moet je Sporten uitgevoerd. Voor deze promotiecampagne werd een beroep gedaan op een reclameadviesbureau.

Voor de aanduiding van het reclame-adviesbureau werd volgende procedure gevolgd.

1. De raad van bestuur van het Bloso besliste in april 1992 om de toewijzing van de Jeugdsportcampagne aan een reclame-adviesbureau in twee fasen te laten verlopen.
2. In de eerste fase werden daartoe 15 reclame-adviesbureaus aangeschreven voor deelname aan de voor de campagne uitgeschreven prijsoffertewedstrijd.
3. Van de 9 deelnemende reclame-adviesbureaus, werden 4 reclame-adviesbureaus weerhouden voor de tweede selectieproef.
4. De 4 geselecteerde bureaus werden nadien uitgenodigd voor een omstandige briefing omtrent de richtlijnen en de inhoud van de tweede en definitieve selectieproef (2de fase).
5. Deze algemene richtlijnen en voorwaarden van het bestek i.v.m. het opmaken van de definitieve prijsoffertes werden nadien schriftelijk bevestigd aan de 4 weerhouden reclameadviesbureaus.
6. De voorstellen van de 4 reclameadviesbureaus werden voorgelegd aan de raad van bestuur van Bloso, ter beslissing. De definitieve aanwijzing van het reclameadviesbureau werd beslist door de raad van bestuur.

In geen van deze gevallen werd een beroep gedaan op het bureau Slangen en Partners.

Vraag nr. 55
van 20 december 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Radio 1-programma Voor de dag – Joden en Vreemdelingen

Het Radio 1-programma Voor de dag van zaterdag 10 december 1994 bracht, net voor het nieuws van acht uur, een stuk over een pas verschenen Franstalig boek met betrekking tot de jodenvervolgung die tijdens de bezetting in België plaatsvond. In haar laatste vraag wou de journaliste weten of er een vergelijking kon gemaakt worden tussen de situatie van de joden toen en die van de vreemdelingen nu. De vraag werd zo gesteld dat eruit kon geconcludeerd worden dat de joden ook vreemdelingen waren en zijn.

Is de minister niet van mening dat het op zijn minst sterk overdreven is het lijden van de joodse gemeenschap van toen te vergelijken met de situatie van de vreemdelingen van nu in ons land ?

Is de minister niet van mening dat het op zijn minst meer dan onhandig genoemd kan worden van de betrokken journaliste om de joden als vreemdelingen voor te stellen ?

Antwoord

In het gesprek wordt verwezen naar de Belgische staatsveiligheid die aan de regering in Londen meldde dat toen het grootste deel van de joden in ons land vreemdelingen waren. Een vergelijking met mensen van vreemde origine die thans in België verblijven lijkt dus niet onlogisch en is zeker niet kwetsend voor de huidige joodse gemeenschap in ons land.

Nergens in het gesprek wordt het lijden van de toenmalige joden vergeleken met de situatie van de huidige vreemdelingen. Er wordt enkel gezegd dat de problematiek van toen veel raakpunten vertoont met die van nu.

Vraag nr. 58
van 30 december 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-televisienieuws, 14 december 1994 – Antwerpse meerderheid en Vlaams Blok

Het Vlaams Blok was de onbetwiste overwinnaar van de gemeenteraadsverkiezingen van 9 oktober jongstleden in Antwerpen. Het Vlaams Blok is daarenboven ontegensprekelijk de grootste partij in de Scheldestad.

Een en ander brengt mee dat de andere politieke formaties er zich toe verplicht zagen een vrij heterogeen front te vormen om het Vlaams Blok uit het stadsbestuur te houden. Het gevolg hiervan was dat de onderhandelingen voor de vorming van een schepencollege tot 14 december jongstleden aangesleept hebben. Op die dag was het eindelijk zover. In het televisienieuws van 19.30 uur bracht de BRTN dan ook een heel stuk hieromtrent. Verbazend was wel dat verschillende mensen uit de meerderheid aan het woord kwamen terwijl het Vlaams Blok, die door zijn succes toch in

Antwerpen alle politieke kaarten door mekaar geschud heeft, zelfs niet genoemd werd.

Is de minister de mening toegedaan dat deze handelwijze strookt met de informatieopdracht van de BRTN en de objectiviteitsregel waaraan de BRTN zich moet houden ?

Het viel ook op dat in het betrokken stuk de leden van de nieuwe Antwerpse meerderheid helemaal niet omtrent hun programma aan de tand werden gevoeld. Strookt dit met de informatieplicht van de omroep ?

Antwoord

De BRTN kon in het halfachtjournaal van 14 december voor het eerst melding maken van het afronden van de coalitieonderhandelingen in Antwerpen.

Dezelfde avond werden de woordvoerders van de coalitiepartners in Ter Zake uitgebreid ondervraagd over hun programma. Bij die gelegenheid werd duidelijk gesteld dat in Antwerpen coalitie was gevormd tegen het Vlaams Blok, en ook daarover werden vragen gesteld.

De zondag daarop heeft de heer F. Dewinter, fractieleider van het Vlaams Blok, in De Zevende Dag uitgebreid kunnen debatteren met burgemeester Detiege en met schepen Vogels.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 9 van 9 november 1994 van de heer J. DE ROO

Bejaardenbeleid – Opvangmogelijkheden in arrondissement Gent-Eeklo

Het aandeel van de ouderen in onze bevolking groeit. Dit fenomeen van vergrijzing is een belangrijk gegeven voor het toekomstig ouderenbeleid.

1. Hoeveel bejaarden zijn er in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Hoeveel voorzieningen bestaan er momenteel inzake opvang van bejaarden in het arrondissement Gent-Eeklo, met name :
 - a) hoeveel rusthuizen met het aantal woongelegenheden ;
 - b) hoeveel service-flats met het aantal woongelegenheden ?

3. Welke bijkomende voorzieningen voor bejaarden worden gepland of zijn in realisatie en hoeveel bijkomende wooneenheden zal dit opleveren in het arrondissement Gent-Eeklo ?

4. Welke van deze bijkomende voorzieningen zullen met subsidiëring worden gerealiseerd in het arrondissement Gent-Eeklo ?

Antwoord

1. Op basis van de bevolkingsgegevens van 1 januari 1994 bedraagt het aantal bejaarden (dit is personen van 60 jaar en ouder) in het arrondissement Gent-Eeklo 107.791.

2. Op 1 januari 1995 telde dit arrondissement volgende bestaande voorzieningen voor bejaarden :

Rusthuizen	Woongelegenheden	Serviceflatgebouw	Wooneenheden
100	6.503	14	325

3. Op 1 januari 1995 werden volgende bijkomende voorzieningen voor bejaarden gepland :

a. Nieuwe inrichtingen

Rusthuizen	Woongelegenheden	Serviceflatgebouw	Wooneenheden
6	329	65	2.072

b. Uitbreidingen van bestaande inrichtingen

Rusthuizen	Woongelegenheden	Serviceflatgebouw	Wooneenheden
35	708	5	157

4. Volgende projecten worden hiervan met subsidiëring gerealiseerd (het betreft hier zowel de realisatie van nieuwe eenheden, de vervanging van bestaande eenheden als de aanpassingswerken aan bestaande eenheden) :

- a. 1 nieuw rusthuisproject. In totaal worden 1.223 woongelegenheden gerealiseerd, waarvan 842 ter vervanging van bestaande woongelegenheden ;
- b. 14 serviceflatgebouwprojecten met in totaal 328 wooneenheden.

Overzichtslijsten met betrekking tot de gegevens vermeld onder de rubrieken 1,2 en 3 zijn voor alle Vlaamse Gemeenten bij de afdeling Welzijnzorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn te bekomen (tel. : 02/507.33.91).

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 53
van 4 januari 1995
van de heer M. DIDDEN

Reconversie Actieplan voor Mijngemeenten – Invulling

Door de voorzitter van de Vereniging van lokale overheden in Europese steenkoolgebieden en namens de Limburgse mijngemeenten werd aan de minister de bezorgdheid geuit met betrekking tot de financiering van het sociale luik van het Toekomstcontract.

De Europese Gemeenschap gaf in het kader van Doelstelling 2 en Rechar II haar goedkeuring aan het zogenaamde Reconversie Actieplan voor de Mijngemeenten.

Zo trekt de Vlaamse regering 506 miljoen frank aan middelen uit voor de co-financiering van de bovengenoemde programma's. Naar ik verneem zegt de minister-president in een brief dat hij er zich van bewust is dat de uitgetrokken middelen onvoldoende zijn om alle projecten in het kader van Doelstelling 2 en Rechar II tot uitvoering te brengen. Daarenboven zegt hij dat de Vlaamse regering momenteel niet in staat is om de middelen voor de jaren 1996 en later vast te leggen.

Verder blijkt dat de Vlaamse regering nog ongeveer 750 miljoen frank zou moeten overmaken aan de SIM. Door de vereffening van de SIM kan deze transactie evenwel niet worden uitgevoerd. Het verschuldigde bedrag overmaken aan het Limburgfonds zou de oplossing zijn. Maar wat blijkt nu? Het Rekenhof maakt principiële bezwaren met betrekking tot de toekenning van de middelen. De termijn waarbinnen deze bedragen opvraagbaar zijn zou verstreken zijn.

In de huidige SIM-enveloppe zit nog ongeveer 1 miljard frank. Dit geld, dat vooral bedoeld was voor projecten rond opleiding, onderwijs en huisvesting, dreigt zonder bestemming te raken. De SIM zal weldra ophouden te bestaan en er is in het reconversiedecreet geen duidelijkheid voor het beheer van de sociale reconversie. Hierdoor dreigen vanaf 1995 heel wat sociale projecten in financiële ademnood te komen, met alle gevolgen van dien.

Dit staat dan in schril contrast met het beheer van de 24,6 miljard frank, waarvan 1,5 miljard voor de verliesfinanciering van NV Mijnen en 10 miljard voor de economische reconversie. Begin 1995 zal de Vlaamse regering een groot gedeelte van dit bedrag versassen, via de rekening van het Limburgfonds, naar de LRM.

Dit blijkt het gevolg te zijn van financieringsprotocollen die in het verleden zijn afgesloten. De LRM krijgt de opdracht dit geld te beheren en zinvol te besteden. De voorzitter van de LRM heeft laten weten dat deze middelen niet aangewend kunnen worden voor de sociale reconversie. Deze middelen moeten op een economisch verantwoorde wijze, lees: vanuit het profijtbeginsel, aangewend worden. Dit wordt door de minister-president bevestigd: "De LRM dient de 10 miljard frank intact te houden en er eventueel een meerwaarde aan te geven. De gelden kunnen dus niet als subsidies aangewend worden in de sociale sector". Wel suggereert de minister-president om de interesten en dividenden van dit kapitaal aan te wenden voor de sociale reconversie.

Graag had ik dan ook van de minister-president zeer concreet vernomen in welke mate het zogenaamde Reconversie Actieplan voor de Mijngemeenten door de Vlaamse overheid ingevuld zal worden.

Vraag nr. 54
van 10 januari 1995
van mevrouw M. DE MEYER

Doelgroepenbeleid – Stand van zaken

Het Vlaams regeerakkoord van 29 januari 1992 vermeldt een hoofdstuk „De uitbouw van een doelgroepenbeleid”. Daarin wordt gesteld dat de Vlaamse regering positieve actieplannen zou ondersteunen om tot een evenredige vertegenwoordiging van vrouwen, migranten en gehandicapten op de arbeidsmarkt te komen. De overheidstussenkomst in de opleidings- en tewerkstellingskosten van werknemers zou eveneens afhankelijk worden gemaakt van de ontwikkeling van gelijke-kansenplannen. Ook de overheid zelf zou op basis van een jaarlijkse doelgroepenplan een voorrangbeleid voeren ten voordele van deze groepen. Bijzondere aandacht zou daarbij gaan naar de verhoging van de inschakelingskansen van deze groepen in het opleidingsbeleid van bedrijven en overheidsinstaties zoals de VDAB, VIZO en het Onderwijs Sociale Promotie.

1. Hoeveel positieve actieplannen ondersteunt de Vlaamse regering op dit moment?
2. Is de overheidstussenkomst in de opleidings- en tewerkstellingskosten van werknemers vandaag afhankelijk van het bestaan van een gelijke-kansenplan?
3. Hoeveel staat het met de uitwerking van het jaarlijks doelgroepenplan op basis waarvan de overheid een voorrangbeleid ten voordele van deze migranten, vrouwen en gehandicapten wenst te voeren?
4. Wat is het huidige aandeel van de vrouwen, migranten en gehandicapten in het totale personeelsbestand (statutairen en contractuelen) van de Vlaamse overheid? Wat is hun aandeel in het totale personeelsbestand van de ministeriële kabinetten? Hoe evolueerde dit aandeel gedurende de periode sinds de vorming van de huidige Vlaamse regering?
5. Welke initiatieven werden genomen met oog op het verhogen van de inschakelingskansen van deze groepen in het opleidingsbeleid?

6. Wat is het aandeel van de vrouwen, gehandicapten en migranten in het totale cursistenbestand van de VDAB, het VIZO en het Onderwijs Sociale Promotie ? Hoe evolueerde dit aandeel gedurende de periode sinds de vorming van de huidige Vlaamse regering ?

Vraag nr. 56
van 11 januari 1995
van de heer J. DE ROO

Sociaal-economisch impulsprogramma – Resultaten

Het impulsprogramma van de Vlaamse regering werd ingesteld om verschillende subregio's in Vlaanderen bij te staan in het ombuigen van negatieve conjuncturen en vooral structurele sociaal-economische ontwikkelingen. In dit kader zou ik graag antwoord krijgen op een aantal vragen.

1. Wat is de globale eindconclusie inzake het impulsprogramma voor de verschillende subregio's ? Heeft het impulsprogramma een bijdrage geleverd inzake de ombuiging op korte, halflange en lange termijn voor de 8 subregio's ?
2. Welk budget werd totnogtoe besteed in de 8 subregio's ?
3. Heeft de subregio Meetjesland adequaat ingespeeld op de drie terreinen : infrastructuur, vorming en opleiding en op specifieke acties op basis van een goedgekeurde streekvisie en van de uitgestippelde krachtlijnen ?
4. Wat is het resultaat van het onderzoek dat het Hoog Comité van Toezicht instelde tegen de vzw Cervidae en tegen de gewezen streekmanager ? Was er volgens het Hoog Comité sprake van afwending van overheids gelden in het impulsgebied Meetjesland ?

Vraag nr. 58
van 13 januari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Samenwerking met Chinese Volksrepubliek – Mensenrechten

Vlaanderen werkt meer en meer met de Chinese Volksrepubliek samen. Er werd een initieel samenwerkingsakkoord inzake onderwijs afgesloten met de Chinese Volksrepubliek.

De Vlaamse Vereniging voor Volksontwikkeling en Technisch Bijstand (VVVB) stelt universitair gediplomeerden ter beschikking van de Volksrepubliek om er in het hoger onderwijs les te geven. Ook landbouwdeskundigen worden naar ginder gestuurd. Dit alles zonder dat iemand zich blijkbaar bekommert om het feit dat mensenrechten in China niet bestaan.

Er mag in dit opzicht ongetwijfeld worden verwezen naar de wijze waarop de studentenbeweging voor meer democratie op het Plein van de Hemelse Vrede in het bloed werd gesmoord.

Is de minister-president van mening dat wij met een

regime van deze aard normale betrekkingen kunnen onderhouden ?

Zou een terughoudendheid die duidelijk verwijst naar de afkeer voor de marxistische dictatuur in dat land niet beter op zijn plaats zijn ?

Bekommert de Vlaamse regering zich hoe dan ook nog om de mensenrechten ?

Vraag nr. 59
van 13 januari 1995
van de heer L. BARBE

Idealspun (Beaulieu) – Terugbetaling overheidssteun

Op 20 september 1994 velde de rechtbank van Kortrijk vonnis in het dossier Idealspun (Beaulieu). De Europese Commissie had reeds jaren geleden beslist dat het bedrijf overheidssteun ontvangen had in strijd met de communautaire wetgeving. Het Europees Hof van Justitie had die beslissing bevestigd.

Volgens het vonnis van de rechtbank van Kortrijk moet Beaulieu 274 miljoen frank, vermeerderd met de interesten sedert de ingebrekestelling op 19 december 1988 en verminderd met het reeds terugbetaalde deel van de steun, terugbetalen aan de NV Gimvindus. Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad.

Het is uiteraard in het belang van de gemeenschap dat dit vonnis zo snel mogelijk wordt uitgevoerd.

1. Hoe ver staat het met de uitvoering van het vonnis ? Werd het bedrag reeds aan hoofdeiser NV Gimvindus terugbetaald ?
2. Zal dit vonnis zo snel mogelijk worden uitgevoerd of wacht de minister op het vonnis in beroep ?

Vraag nr. 68
van 13 januari 1995
van de heer L. BARBE

Fabelta Zwijnaarde (Beaulieu) – Terugbetaling overheidssteun

Op 25 februari 1994 velde de rechtbank van Koophandel in Gent vonnis in het dossier Fabelta Zwijnaarde (Beaulieu). De Europese Commissie had reeds jaren geleden beslist dat het bedrijf overheidssteun ontvangen had in strijd met de communautaire wetgeving. Het Europees Hof van Justitie had die beslissing bevestigd.

Volgens het vonnis van de rechtbank van Gent moet Beaulieu 725 miljoen frank, vermeerderd met de interesten sedert de ingebrekestelling op 19 december 1988 terugbetalen aan de overheid. Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad.

Het is uiteraard in het belang van de gemeenschap dat dit vonnis zo snel mogelijk wordt uitgevoerd.

1. Hoe ver staat het met de uitvoering van het vonnis ?
2. Zal dit vonnis zo snel mogelijk worden uitgevoerd of wacht de minister op het vonnis in beroep ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 116
van 4 januari 1995
van de heer E. BEYSEN

Geluidsarme cementbeton – Studies en proeven

De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer wenst van de erbarmelijke toestand van de wegverharding van de N255 Edingen-Ninove en de N272 te Heme en Galmaarden, gebruik te maken om verschillende soorten geluidsarme cementbetonverharding uit te testen. In de te vernieuwen wegvakken zullen een reeks proeven uitgevoerd worden ten einde de karakteristieke eigenschappen van elke soort verharding te bepalen. Kostprijs : 95,2 miljoen frank.

1. Is het de allereerste keer dat dergelijke studies en proeven worden uitgevoerd ?
2. Zo niet, welke gingen hieraan vooraf en wat was de kostprijs ervan ?

Vraag nr. 117
van 4 januari 1995
van de heer M. DIDDEN

Reclame- en wegwijzervervuiling – Gegevens

Langsheen de openbare wegen staan zeer veel reclameborden. De minister heeft de intentie orde te brengen in de wegwijzers langs de wegen. Dat is lovenswaardig, maar ook de publiciteitspanelen vormen een belangrijke verstoring van de visuele orde. Deze visuele vervuiling heeft niet alleen ruimtelijke aspecten, maar vormt evenzeer een storend element voor de verkeersveiligheid. Ook de overheid laat zich niet onbetuigd bij het aanbrengen van allerhande, meestal moraliserende publiciteit langs wegen en autosnelwegen.

Graag had ik vernomen of er wettelijke of decretale beschikkingen zijn om deze visuele vervuiling aan te pakken. Mag ik tevens vernemen welke de kosten voor de Vlaamse regering zijn van het bestaande pakket publiciteitspanelen.

M.a.w., hoeveel panelen zijn door de overheid opgesteld langs de openbare wegen en wat is de totale kostprijs hiervan ? Wat zijn de kosten verbonden aan het studie-, opmaak- en aanplakwerk van deze vorm van reclame van de overheid ?

Graag had ik al deze kosten op jaarbasis gekend.

Verder zou ik willen vernemen of de privé-instanties die werden geraadpleegd met het oog op deze publiciteitscampagnes hun opdracht op basis van een publieke inschrijving, dan wel via onderhandse opdrachten gegund kregen. In het laatste geval had ik graag de redenen vernomen van de keuze voor onderhandse opdrachten, aan wie de opdracht werd toegewezen en voor welk bedrag.

Vraag nr. 118
van 10 januari 1995
van de heer L. BARBE

N462 (Meerlaan) in Zottegem – Uitblijven beloofde bi-flash-installatie

Aangaande de in rand vermelde installatie heeft de minister op mijn vraag nummer 186 van 3 maart 1994 o.a. het volgende geantwoord : “Ter beveiliging van de in- en uitgangen van scholen langs gewestwegen, heb ik echter beslist dat thans wel bi-flash-installaties kunnen geplaatst worden en dit op kosten van het gewest. Hiertoe dient wel een aanvraag te gebeuren van de schoolgemeenschap via de gemeente/stad. Bij navraag op de administratie blijkt hiervoor wel de passende aanvraag gedaan te zijn zodat en bi-flash-installatie aldaar mag verwacht worden tegen 1 september 1994.”

Tot mijn verbazing en teleurstelling stel ik vast dat de beloofde installatie nog altijd niet geplaatst is. Graag verneem ik dan ook de reden van dit uitstel, temeer daar in de deelgemeente Erwetegem ter hoogte van de Stedelijke Basisschool gelegen aan dezelfde weg wel een bi-flash-installatie werd geplaatst en dit reeds in september.

Kan de minister mij meedelen wanneer de bi-flash-installatie geplaatst zal worden ter hoogte van het Koninklijk Atheneum aan de Meerlaan in Zottegem ?

Vraag nr. 121
van 11 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Campagne tegen zwerfvuil – Overtredingen in Oost-Vlaanderen

In aansluiting op mijn parlementaire vraag nr. 33 van 4 november 1994 en het antwoord van de minister in het Bulletin van Vragen en Antwoorden 1994-1995, nr. 5, zou ik het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. hoeveel keer de aangestelde ambtenaren “moesten” (konden) ingrijpen in Oost-Vlaanderen en met welk gevolg (vermaning, boete, . . .) ;
2. op welke plaatsen de overtredingen in Oost-Vlaanderen werden vastgesteld ;
3. of de gelegitimeerde ambtenaren, bij vaststelling van inbreuken, een beroep hebben gedaan op andere personen die bevoegd zijn voor het verbaliseren ?

Vraag nr. 122
van 10 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Renovatie Oostendse haven – Verbinding Kennedy-verkeersplein met wijk De Bolle

De Vlaamse regering besliste op 7 september opdracht te geven tot de bouw van een nieuwe zeesluis in Oostende. De Oostendse regio is de Vlaamse regering in het algemeen en de bevoegde minister in het bijzonder zeer dankbaar om dat besluit, dat van groot econo-

misch belang is voor de toekomstige ontwikkeling van heel het havencomplex, van Oostende en van de regio.

Voor het goed functioneren van de haven en voor de nieuwe investeringen, zoals de bouw van de zeesluis, moeten de verbindingen met het hinterland uiteraard optimaal zijn. Dat geldt zowel voor het economisch rendement van de haven zelf, als voor het beperkt houden van de overlast voor de omgeving.

Op het vlak van het wegennet heeft Oostende een zeer goede verbinding met het hinterland, via de snelwegen A10/E40.

Er mankeert evenwel een schakel : (1e verbinding Kennedy-verkeersplein met de wijk De Bolle. Deze verbinding is niet alleen belangrijk voor de haven, maar ook voor een goede verkeersontsluiting in de regio.

Een definitieve oplossing lijkt slechts mogelijk na realisatie van de nieuwe zeesluis. Maar er zijn anderzijds mogelijkheden voor een bevredigende voorlopige oplossing.

Struikelblokken zijn dan weer het relatief dure project (700 miljoen frank). Men moet immers over de dokken en onder een brede spoorwegbundel. Verder wordt de samenwerking tussen de NMBS en de administratie voor Wegeninfrastructuur bemoeilijkt door de subsidiëeringsregeling voor de NMBS.

Nochtans zijn er binnen het programma Transeuropese Netwerken, opgezet door de Europese Unie in het kader van het verdrag van Maastricht, mogelijkheden voor subsidiëring van het project Kennedy-De Bolle.

Vraag nr. 123
van 10 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Renovatie Oostendse haven – Werken in voorhaven

De Vlaamse regering besliste op 7 september opdracht te geven tot de bouw van een nieuwe zeesluis in Oostende. De Oostendse regio is de Vlaamse regering in het algemeen en de bevoegde minister in het bijzonder zeer dankbaar om dat besluit, dat ook de optie inhoudt om de Oostendse handelshaven op termijn verder uit te bouwen.

De beslissing is een logisch gevolg van de werken die momenteel in de voorhaven aan de gang zijn en die een betere toegankelijkheid voor de RMT-jumbo ferry Prins Filip beogen.

Met een relatief kleine bijkomende investering zouden evenwel ook de handelshaven en het toerisme rechtstreeks nut kunnen halen uit de werken in de voorhaven. De minister zal het met mij eens zijn dat de volledige havenzone nieuwe kansen moet krijgen via een degelijk onderbouwde planning die niet enkel rekening houdt met de commerciële mogelijkheden van de haven zelf, maar ook met de stedelijke, toeristische en industriële functie van het gebied.

1. Wat is de termijn voor de huidige werken in de voorhaven ? Kan die termijn bespoedigd worden ? Wat is de precieze omschrijving van de werken ? Hoeveel kosten ze ?

2. Is het mogelijk een aantal kleinere aannemingen aan het project toe te voegen, met het oog op een groter economisch rendement van de handelshaven ?

Vraag nr. 124
van 10 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Renovatie Oostende haven – Nieuwe zeesluis

De Vlaamse regering besliste op 7 september opdracht te geven tot de bouw van een nieuwe zeesluis in Oostende. De Oostendse regio is de Vlaamse regering in het algemeen en de bevoegde minister in het bijzonder zeer dankbaar om dat besluit, dat van groot economisch belang is voor de toekomstige ontwikkeling van heel het havencomplex, van Oostende en van de regio. De administratie voor Leefmilieu en Infrastructuur voorziet voor de bouw van de nieuwe zeesluis in een investeringsschema van ca. 700 miljoen frank per jaar, tot en met het jaar 2000.

De bouw van de nieuwe zeesluis zou volgens dat schema een zestal jaren in beslag nemen. Vraag is of die termijn gehandhaafd kan worden, gezien (mogelijke) andere prioritaire maritieme werken (met Nederland is een overeenkomst getroffen voor het verdiepen van de Schelde ; Zeebrugge dringt aan op de bouw van het Wielingendok ; Gent beschouwt de bouw van het Kluisdok eveneens als prioritair).

Oostende vreest – zoals het verleden bewijst niet helemaal onterecht – dat er druk op de Vlaamse regering zal worden uitgeoefend om de kredieten voor Oostende te beperken en dus over langere termijn te spreiden.

Volgens deskundigen lijkt het nochtans mogelijk de nieuwe Oostendse zeesluis in drie jaar te bouwen. Een langere termijn betekent uitstel van rendement en nodeloze verlenging van overlast voor de streek door de grote werken.

Daarnaast is de toestand van de huidige sluis dermate slecht dat voor rampen kan worden gevreesd.

1. Van welke uitvoeringstermijn gaat de Vlaamse regering uit voor de bouw van de nieuwe zeesluis ? Hoeveel kost de investering ?
2. Beschouwt de minister de nieuwe zeesluis in Oostende als prioritair, boven de genoemde projecten in Zeebrugge en Gent ? Waarom niet of in welke mate ?
3. Is het mogelijk die termijn te versnellen ? Zo ja, heeft de minister initiatieven daartoe genomen ? Zo neen, waarom niet ?
4. Wat is de toestand van de huidige sluis ? Als die toestand gevaarlijk is, heeft de minister ondertussen veiligheidsmaatregelen getroffen. Welke maatregelen ? Hoeveel kosten ze ?

Vraag nr. 125
van 11 januari 1995
van de heer J. ANSOMS

HSL-verbinding Antwerpen-Rotterdam – Combinatie met goederenlijn

Onlangs werd er tussen de Nederlandse en de Vlaamse regering een principieel akkoord gesloten omtrent de procedure die ertoe moet leiden een keuze te maken voor het HSL-tracé ten noorden van Antwerpen.

Zoals algemeen bekend, gaat de voorkeur van de Vlaamse regering uit naar het Havenwegtracé en dit van de Nederlandse regering naar het E19-tracé.

Via de media vernemen wij nu dat een Nederlandse planoloog het idee heeft gelanceerd om, tegelijk met de aanleg van de HSL, ook een goederenspoor te realiseren. Het betreft een voorstel van planoloog J. van der Veen uit Delft. In zijn voorstel kiest hij resoluut voor het Havenwegtracé, vermits dit deze combinatie mogelijk maakt. De verbinding Rotterdam-Antwerpen zou dan deel uitmaken van een nieuwe goederenlijn Rotterdam-Antwerpen, die dan als onderdeel zou kunnen fungeren van een goederenspoorstelsel dat hij Ara-beir noemt (Antwerpen, Rotterdam, Amsterdam, Betuwe, IJzeren Rijn)

Ons lijkt dit in elk geval een waardevol alternatief.

Wordt deze mogelijkheid mee in onderzoek genomen in de voorliggende studie die als basis zal dienen voor de uiteindelijke keuze van het HSL-traject ten noorden van Antwerpen ?

Vraag nr. 126
van 11 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Turnhoutsebaan in Antwerpen – Heraanleg

Zijn er in de begroting voor 1995 gelden opgenomen voor de heraanleg van de Turnhoutsebaan in Antwerpen ?

In voorkomend geval, hoeveel is voor de heraanleg uitgetrokken ? Hoe zien de plannen er uit, in grote lijnen ? Wanneer wordt aanbesteed ? Wanneer kunnen de werken starten ?

Vraag nr. 130
van 11 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Weegbruggen en mobiele aswegers – Stand van zaken

In aansluiting op mijn vraag nr. 295 van 7 juni 1994 en het antwoord van de minister in het Bulletin van Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 18, zou ik het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. hoeveel van de geplande weegbruggen er werden geplaatst na de installatie van die in Wetteren, waar en wanneer ;
2. of de bestaande mobiele aswegers reeds definitief

werden opgesteld (Kruishoutem en Honsem op de autosnelwegparkings) ;

3. welke van de geplande 19 nieuwe aswegers reeds definitief werden opgesteld, waar en wanneer ;
4. wat de functioneringskosten zijn op jaarbasis per weegbrug, respectievelijk asweger ;
5. of reeds een evaluatie werd gemaakt van installaties en bereikte resultaten, zowel preventief als repressief, inclusief de minkosten voor onderhoud van de betrokken wegen.

Vraag nr. 131
van 11 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Renovatie Oostendse haven – Aanpassing waterwegen

De Vlaamse regering besliste op 7 september opdracht te geven tot de bouw van een nieuwe zeesluis in Oostende. De Oostendse regio is de Vlaamse regering in het algemeen en de bevoegde minister in het bijzonder zeer dankbaar om dat besluit, dat van groot economisch belang is voor de toekomstige ontwikkeling van heel het havencomplex van Oostende en van de regio.

Voor het goed functioneren van de haven en voor de nieuwe investeringen zoals de bouw van de zeesluis, moeten de verbindingen met het hinterland uiteraard optimaal zijn. Dat geldt zowel voor het economisch rendement van de haven zelf, als voor het beperkt houden van de overlast voor de omgeving. Transport geschiedt niet alleen over autowegen, maar ook via spoor- en waterwegen. In Europa tracht de overheid het transport over waterwegen te promoten. In Vlaanderen richtte de minister daartoe de V.Z.W. Promotie Binnenvaart Vlaanderen op.

Voor de haven van Oostende is het zeer belangrijk dat, rekening houdend met de beschikbare vloot, een verbinding tot stand komt tot Gent voor schepen van 2.000 ton, 3 m diep.

Hiervoor zijn een aantal aanpassingswerken nodig :

- het op gabariet brengen van de doortocht Brugge op het kanaal Brugge-Gent, en van een gedeelte van het kanaal tot de sluis van Schipdonk ;

aanpassing van het kanaal Oostende-Brugge tot Plasendale aan een diepte die overeenstemt met de diepte van de nieuw te bouwen zeesluis in de Oostendse haven ; gezien de sluis 250 m lang is, 36 m breed en 10 m diep, moet dit kanaal in feite ook een diepte van 10 m krijgen, waar dit nu maximaal 5 m is.

In het renovatieplan van de haven staan deze werken vermeld, evenwel niet in het programma van het Vlaams ministerie van Openbare Werken. Het is belangrijk dat die verdieping gelijktijdig gebeurt met de bouw van de sluis. In het andere geval dreigt het optimaal rendement van de sluis te worden uitgesteld.

1. Heeft de minister besloten de doortocht Brugge op het kanaal Brugge-Gent en een gedeelte van dat kanaal tot de sluis van Schipdonk op gabariet te

brengen ? Zo ja, hoeveel gaat dat kosten ? Zo neen, waarom niet ?

2. Heeft de minister besloten het kanaal Oostende-Brugge (tot Plassendale) te verdiepen tot 10 meter ? Zo ja, voor wanneer is de uitvoering van deze werken gepland en hoeveel gaan ze kosten ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 132
van 11 januari 1995
van de heer M. VAN DER POORTEN

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 79
 van 11 januari 1995
 van de heer M. Van der Poorten
 Blz. 378.

vraag nr. 133
van 11 januari 1995
vau de heer J. DE MOL

BEASEC-project – Meetapparatuur

1. Wie is eigenaar van de meetapparatuur
2. Welke andere apparatuur behoort tot dit BEASEC-project ? Wie is de eigenaar hiervan en hoe gebeurt de eventuele overdracht ?

Vraag nr. 134
van 12 januari 1995
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Gewestwegen arrondissement Aalst-Oudenaarde – Investeringsprogramma 1994-1995

Graag had ik van de minister vernomen wat het investeringsprogramma 1994-1995 inhoudt voor de gewestwegen in het arrondissement Aalst-Oudenaarde.

Vraag nr. 135
vau 12 januari 1995
van de heer J. DE ROO

Investeringsprogramma 1994-1995 – Uitgaven arrondissement Gent-Eeklo

Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het investeringsprogramma voor de gewestwegen in het arrondissement Gent-Eeklo en dit voor 1994-1995, met vermelding van de geschatte uitgaven ?

Vraag nr. 136
van 13 januari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Expressweg Antwerpen-Knokke – Duur van de werken aan de tunnel in Zelzate

De werken aan de tunnel in Zelzate op de expressweg Antwerpen-Knokke duren nu al maanden, tot ergernis

van vele automobilisten die deze expressweg gebruiken. Ondertussen is men nog altijd enkel bezig met de eerste koker. Men kan zich voorstellen dat het economisch leven en het toerisme door de lange duur van de werken schade oplopen.

1. Wanneer zijn deze werken precies gestart ?
2. Welke termijn is er voor deze werken bepaald ?
3. Zijn er sancties voorzien voor de aannemer, indien de voorziene termijn wordt overschreden ? Zo ja, welke dan ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 137
van 13 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Wegtransport – Overschrijden van het toegelaten gewicht

Verschillende instanties waaronder de SERV hebben aangedrongen op een betere controle van de regelgeving inzake wegtransport, inzonderheid wat het overschrijden van het toegelaten gewicht betreft. Dat zorgt immers voor de gevaarlijke spoorvorming, voor beschadiging van de bruggen en meer algemeen voor een snelle slijtage van de wegen. De SERV deed dat in "Vlaanderen, het logistieke hart van Europa. Rapport van de Sectoriële Commissie Goederenvervoer" (1992). Meer controle is ook de aanbeveling van de professoren G. Blauwens, G. Allaert, M. Beuthe en C. Delepierre-Dramais die in 1993 voor toenmalig vice-eerste minister en minister van Verkeerswezen en overheidsbedrijven G. Coëme een studie hebben geschreven "Voorstellen voor een mobiliteitsbeleid". Het Comité van Wijzen pleit eveneens voor een striktere controle in haar rapport "Road Freight Transport in the Single European Market" dat het in opdracht van de Europese Commissie in juli 1994 afleverde.

De minister heeft in 1994 het aantal automatische vaste meetplaatsen voor weging van vrachtwagens verhoogd. Volgens de beleidsnota bij de begroting 1995 wordt 60 miljoen Belgische frank uitgetrokken op het rollend driejarenprogramma 1995-1997 om langs iedere autosnelweg één of meer meetplaatsen te installeren.

1. Hoeveel automatische vaste meetplaatsen voor weging van vrachtwagens zijn momenteel in dienst ? Waar staan ze opgesteld ?
2. Hoeveel controles werden er in 1994 uitgevoerd ? Wat waren er de resultaten van ?
3. Welke sancties zijn eventuele overtreders opgelegd ?
4. Kan de rijkswacht volgens de minister voldoende manschappen inzetten ?
5. Wie is er buiten de rijkswacht nog betrokken bij de controles ?
6. Heeft de minister eventueel via de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur inspraak bij het beteugelingsbeleid van Justitie inzake het overschrijden van het maximum gewicht ? Is de minister tevreden over dat beteugelingsbeleid ?

7. Zijn er statistieken waaruit zou blijken dat de plaag van de overschrijding afneemt ?
8. Beschikt de minister over een studie die de schade van de overschrijding becijfert ? Wat zijn de voornaamste resultaten daarvan ?

Vraag nr. 138
van 13 januari 1995
van de heer M. MAERTENS

Toegangswegen tot Diksmuide – Toepassing van het ontwerp Structuurplan Vlaanderen

Onlangs werd door het bestuur, op voorstel van de Diksmuidse verkeerscommissie, een verkeersbord geplaatst op de E40 (A18) tussen Jabbeke en Veurne bij kilometerpaal 30/9, waarbij het zwaar verkeer van + 7,5 ton aangeraden wordt de richting Diksmuide niet via uitrit 4 (Middelkerke) te nemen, maar wel via uitrit 3 (Nieuwpoort). De bedoeling ervan is het zwaar verkeer niet meer langs het gerenoveerde Diksmuide Marktplein te laten verlopen, maar wel via Kaaskerke en de Hoge Brug Diksmuide te laten dwarsen.

Tegen deze wijziging rijzen belangrijke verkeerstechnische bezwaren :

- a. de enige "black-point" inzake verkeersonveiligheid op het grondgebied Diksmuide, met name Lettenburg op de N35 tussen Pervijze en Kaaskerke, wordt daardoor nog onveiliger ;
 - b. een deel van de N369 Middelkerke-Diksmuide, die door bedoelde maatregel wordt ontlast, behoort volgens het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen tot het secundaire wegennet le categorie. De N369 is daarenboven bijna dubbel zo breed als de aangewezen N35, is over de hele lengte voorzien van een volledig afgescheiden fietspad, dwarst geen enkele dorpskom en beschikt over geen enkele gevaarlijke bocht. De aangeraden N35 daarentegen behoort tot het in het Structuurplan genoemde lokale wegennet, waarvan het Structuurplan stelt dat : „op het lokaal wegennet primeert de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid op de afwikkelingsnelheid”. Daarenboven beschikt de N35 slechts gedeeltelijk over enkele fietsstroken, met name tussen Pervijze en Kaaskerke, omvat deze verschillende gevaarlijke bochten onder meer tussen Ramskapelle en Pervijze en op Scheewege in Oostkerke, is die bijna de helft smaller dan de N369, en dwarst ze de dorpskommen van Pervijze en Kaaskerke ;
 - c. de N369 komt voorbij geen enkele school, de aangeraden N35 daarentegen komt voorbij de schoolpoorten van de dorpscholen van Pervijze en Kaaskerke en voorbij de uitgangen van het KTA in Kaaskerke, een zeer ruim bevolkte middelbare school ;
 - d. op de N369 is de verkeersintensiteit de helft lager dan op de N35, waar zich op de piekuren geregeld files voordoen. Vanuit het oogpunt van de bescherming van de zwakke weggebruiker, zowel fietsers, bejaarden als schoolkinderen, is deze omlegging van het zwaar verkeer dan ook niet aanvaardbaar. Alleen enkele oversteekplaatsen in het centrum van Diksmuide, waar het zwaar verkeer trouwens zeer traag verloopt, worden daardoor ontlast.
- a. Is aan de plaatsing van het verkeersbord op de E40 een uitgebreid verkeersleefbaarheidsonderzoek voorafgegaan ? Zo neen, waarom niet, zo ja, welke waren de conclusies daarvan ?
 - b. Is deze **verkeersingreep** verzoenbaar met het ontwerp Structuurplan Vlaanderen ? Zo ja, op basis van welke opties in het Structuurplan opgenomen, zo neen, waarop wordt van de opties in het Structuurplan afgeweken ?
 - c. Welke verschillende verkeersremmende infrastructuren worden op de N35 gepland, welke is de kostprijs ervan, werd de kostprijs vergeleken met alternatieve mogelijkheden om de N369 te behouden ? Zo neen, waarom is dit niet gebeurd ?
 - d. Welke andere verantwoording is er om een drukke en onveilige weg te belasten (N35) met zwaar verkeer van + 7,5 ton, en om een rustige veilige toegangsweg (N369) te ontlasten van het zwaar verkeer, dan het beveiligen van de zijdelingse doorgang van het Marktplein van Diksmuide ?
 - e. Zal het bord op de E40 worden verwijderd of niet en waarom ? Werd de mogelijkheid overwogen de verkeersaanduidingen op de autowegen zo te plaatsen dat de toevoer van zwaar verkeer naar Diksmuide enkel gebeurt via de N369 (vanuit Ieper A19) waar zich het industrieterrein bevindt, en zo neen, waarom gebeurde dat niet ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 69
van 12 januari 1995
van de heer J. DECORTE

Beursschouwburg Brussel – Tijdelijke sluiting

Ik lees op pagina twee in de Beurskrant (huisorgaan van de Beursschouwburg, de minister zeker welbekend) – we schrijven december 1994, het nummer is getiteld „Twee witte pagina's” en verder ongedateerd – dat de Beursschouwburg van plan is zijn deuren te sluiten „van augustus tot december 1995”.

Bij gebrek aan fondsen, zo heet het, kan er niet verder worden geprogrammeerd.

Ik laat deze tactiek van publieksgijzeling en haar mogelijk desastreuze gevolgen voor een al moeizaam opererende schouwburg even buiten beschouwing. Vergelijkbaar hebben trein-, tram-, metro en/of busstakingen tot nu toe enkel en aanwijsbaar verdere vervreemding van het publiek in de hand gewerkt.

Nu hoeven we de boeken niet open te slaan om te weten dat in een schouwburg niet de programmatie, maar de loonkosten het leeuwedeel van het budget uitmaken. En daarover gaat mijn vraag.

Welke gevolgen heeft deze al dan niet gedwongen

„sluiting” voor de loonlast ? Ik heb het zowel over de vaste als over de losse medewerkers. Met andere woorden, wat zijn de voornemens van directie en/of raad van bestuur daaromtrent ?

Hoeveel mensen blijven er in dienst tijdens die vijf maanden ? Welke functies blijven bemand en welke niet ? Vallen er ontslagen ? Zo ja, hoeveel en voor welke posten ?

Heeft de directie (het artikel was niet ondertekend) over de sociale en menselijke implicaties van zo'n sluiting nagedacht of gaat het om lichtzinnigheid, een zoveelste „schreeuw om meer” ?

Ten slotte : wie zal tijdens en na de sluiting het beleid uitstippelen in de Beursschouwburg ? Ik neem aan dat de directie – wat het verdere loonplan betreft – eerst in eigen vlees snijdt. Of doet ze zoals de kapitein van het, niet eens alleen op deze manier, toch stilaan zinkende schip en zegt ze aan de bemanning : „Spring maar eerst, ik blijf wel achter” ?

Van het „inschatten van vluchtafstand” gesproken (zie bovenvermeld artikel) !

Vraag nr. 70
van 13 januari 1995
van de heer H. OLAERTS

Vlaamse musea – Budgetten voor aankoop kunstwerken

In kunstmiddens worden vragen gesteld bij het gelijktijdig voortbestaan van zowel de toelagen aan de musea van de Vlaamse Gemeenschap (MUHKA 52 miljoen en KMSKA 59,5 miljoen), als van de budgetten voor de aankoop van belangrijke kunstwerken (20 miljoen).

Met name zou dit leiden tot een versnippering van de toch reeds bescheiden middelen, bovendien worden de betrokken instanties vaak bemand door dezelfde personen.

Voorgesteld wordt om de budgetten voor de aankoop van belangrijke kunstwerken te verdelen over de musea. Op deze wijze zouden deze gelden bijdragen tot de verdere uitbouw van de collecties van de Vlaamse musea.

Kan de minister dit voorstel overwegen ? Zo neen, waarom niet ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 47
van 10 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Avondlijk openbaar vervoer – Evaluatie

Gebruikers van het openbaar vervoer formuleren vaak

bezwaar tegen het feit dat de lijnbussen 's avonds vrij vroeg vaak niet meer rijden. Dit geldt zowel voor het streekvervoer, maar ook voor de stadslijnen.

Ik neem als voorbeeld Oostende, meer bepaald de lijnen 4 “Sas Slijkens-Groenendijk”, 7 “Steensedijk” en 14 “Conterdam”. Na deelname aan avondactiviteiten (concerten, toneel, een avondje-uit enz.) is men op eigen kracht aangewezen om thuis te geraken. Ik neem aan dat deze problematiek ook geldt voor andere middelgrote en kleinere agglomeraties in Vlaanderen.

Uiteraard staan de mensen 's avonds niet te drummen om het openbaar vervoer te nemen. Maar anderzijds bevestigen experimenten zoals de nachtbus (bijvoorbeeld op drukke uitgaansnachten), dat er op minder evidente tijdstippen toch een bepaald cliënteel ontwikkeld kan worden. Wellicht is dat potentieel cliënteel thans groter geworden door de recente vermindering van het toegelaten alcoholgehalte in het bloed.

1. Hoe evalueert de minister het aanbod van laat-avondlijk (nachtelijk) openbaar vervoer in grote en middelgrote stedelijke agglomeraties in Vlaanderen ? Wat waren met andere woorden de resultaten van vroegere experimenten in dat verband ?
2. Staan er nieuwe dergelijke experimenten op het getouw ? Welke ?
3. Wordt overwogen om, afhankelijk van de resultaten, van bepaalde experimenten een blijvend gebruik van maken ?

Vraag nr. 48
van 10 januari 1995
van de heer L. GOUTRY

Verkeerscirculatieplan Brugge – Pilotproject De Lijn

Sinds 28 maart 1992 loopt in Brugge het verkeerscirculatieplan met daaraan gekoppeld het pilotproject van De Lijn.

1. In hoeverre houdt De Lijn een permanente evaluatie van dit project en op welke wijze ?
2. Wat zijn de resultaten voor het jaar 1994 en wat is hierin de evolutie ten opzichte van 1993 en 1992 ?
3. Welke concrete plannen heeft De Lijn om in Brugge verdere experimenten op te zetten en in welke zin ?
4. Heeft het geslaagde experiment in Brugge gezorgd voor een nieuwe aanpak van De Lijn in stedelijke gebieden, zo ja, in welke steden en met welk resultaat ?

Vraag nr. 49
van 11 januari 1995
van de heer M. MAERTENS

IJzeren Rijn – Uitbreiding tot Duinkerke

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen behelst, zowel in zijn ontwerpessie (5 april 1994) als in zijn laatste

versie van 10 november 1994, een capaciteitsuitbreiding en een snelheidsverhoging voor het primair spoorwegennet voor goederenvervoer, door de opwaardering van de IJzeren Rijn via het tracé Chunnel-De Panne-Gent. Dit tracé zou voor de HST een geringere bundeling opleveren en een mogelijk toekomstig knelpunt in Lille vermijden.

Tevens zou uit de studie van Prognos blijken dat de IJzeren Rijn een voldoende rendabiliteit haalt.

Verder blijkt het dossier ook aan bod te zijn gekomen tijdens de besprekingen tussen de gewesten en de NMBS. Op de Interministeriële Conferentie voor Infrastructuur en Verkeer blijkt ook te zijn overeengekomen dat de Vlaamse regering daaromtrent een studie zou laten uitvoeren.

Uit het Franse AGUR-document van oktober 1994, "Transport en Commun Transfrontalier étude d'opportunité de la voie ferrée Dunkerque-Adinkerke", uitgevoerd in het kader van Interreg IV-6, blijkt ook dat het doortrekken van de spoorlijn Calais-Duinkerke-Gent-Brussel over de lijn 73 voor passagiersvervoer, tot de opties van de Franse overheid behoort.

Daartegenover blijkt de IJzeren Rijn noch in het plan Star-21, noch in het NMBS-ondernemingsplan te zijn opgenomen. Nochtans was ze reeds op 29 oktober 1993 opgenomen in de lijst van de prioritaire projecten waarin, voor een latere fase, in het TEN wordt voorzien.

Bovendien werd voor de studie ervan door de EU-commissie Infrastructuur aan de federale regering 1 miljoen ECU toegezegd.

Ten slotte zou een ontubbeling van de lijn 73 en een grensoverschrijdende uitbouw van personen- en goederenvervoer een bijzonder grote invloed uitoefenen op de Westhoek, met name :

- vermindering van de verkeersdmk van het goederenvervoer over de weg ;
- andere oriëntatie van de industriezones ;
- snellere verbinding met het centrum van het land en met de Chunnel.

Aangezien een aantal opties met elkaar in tegenspraak lijken, of althans nog onvoldoende duidelijk zijn, wens ik te vernemen :

1. welke afspraken ter zake reeds werden gemaakt door de Vlaamse regering op de verschillende niveaus, met name de EU, de federale regering, de NMBS en de Franse overheden, en op welke data ;
2. op welke wijze, voor welke soort vervoer en binnen welke tijdsperiode de IJzeren-Rijnverbinding met de Chunnel tot stand gebracht kan worden ;
3. of daarbij lijn 73 op zijn volledige lengte ontubbelde kan worden en of in Diksmuide een nieuwe spoorwegbmg over de IJzer noodzakelijk zou zijn of niet, en waarom ;
4. welke waarborgen er in de beleidsplannen zijn opgenomen om de open ruimte van de Westhoek te vrijwaren voor nieuwe spoorlijn-gebonden industrieterreinen ;

5. welke de conclusies zijn van de Prognos-studie inzake de verbinding Gent-Duinkerke-Calais ;

6. of daarnaast door de Vlaamse regering nog een nieuwe studie werd besteld, zo ja, bij welk bureau, met welke opdracht (tegen welke datum en met welke budgettaire middelen) ;

7. welke de verschillende politieke standpunten zijn in het dossier ?

Vraag nr. 50
van 11 januari 1995
van de heer L. BARBE

Bronbossen in Vlaamse Ardennen – Beleid

In opdracht van Aminal werd door Econnection een studie uitgevoerd "Bronbossen van de Vlaamse Ardennen". In dit uitgebreide en boeiende werk wordt er op gewezen dat er in de Vlaamse Ardennen nog heel wat bronbossen zijn, met tal van zeldzame dieren en planten. Namen als hangende zegge, heelkruid en vuursalamander zeggen genoeg.

Er blijken echter tal van bedreigingen te zijn : overbemesting, incidentele lozingen, recreatie, erosie, ruimen of inkapselen van beken, onzorgvuldig bosbeheer enzovoort.

Het rapport wijst erop dat door eerder kleine ingrepen deze bronbossen kunnen bewaard blijven (deels afsluiten, uitbreiden van het bos, afsluiten van beheersovereenkomsten, begeleiding van privé-eigenaars, gericht aankoopbeleid enzovoort). Zes deelbekkens werden aangeduid als aandachtszone.

Deze materie behoort niet enkel tot de bevoegdheid van de minister van leefmilieu. Ook de minister bevoegd voor ruimtelijke ordening en de minister voor de bescherming van landschappen dienen volgens mij bij hun beleid rekening te houden met de besluiten van deze studie.

Kan de minister mij meedelen op welke manier hij in zijn beleid rekening houdt met de besluiten van deze studie ?

Vraag nr. 51
van 11 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn – Controle van Rekenhof op NV Streep

Het Rekenhof wil dat De Lijn alle teksten in verband met de NV Streep zou bezorgen die het Hof noodzakelijk acht om zijn controletaak naar behoren te vervullen. Dat schrijft het Hof in zijn verslag over de Vlaamse Vervoermaatschappij van 19 april 1994. Tot op dat ogenblik had de minister "geen bijkomende inlichtingen verstrekt". Het Hof vindt dit noodzakelijk om "na te gaan of de aan de NV Streep gegunde opdracht wettelijk verantwoord was en of hiermee de belangen van de overheid (VVM en Vlaams Gewest) het beste werden gediend".

1. Heeft de minister sindsdien de bijkomende inlichtingen verstrekt ?

2. Moeten alle rechtshandelingen die de VVM met de NV Streep stelt onder de controlebevoegdheid van het Rekenhof vallen ?

Vraag nr. 52
van 11 januari 1995
van de heer M. VAN DER POORTEN

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 79
 van 11 januari 1995
 van de heer M. Van der Poorten
 Blz. 378.

Vraag nr. 53
van 11 januari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Monumenten en Landschappen – Overzicht en planning wetenschappelijk onderzoek

De begroting Monumenten en Landschappen voorziet steeds in een bedrag voor wetenschappelijk onderzoek.

Kan de minister een overzicht geven van de onderzoeken die de laatste jaren verricht en tevens reeds enig inzicht geven in de bestaande planning terzake ?

Vraag nr. 54
van 11 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

IJzeren Rijn – Financiering door Europese Unie

De Europese Unie heeft in 1994 een financiële bijdrage van 1 miljoen ECU toegekend aan de Vlaamse regering voor een studie over de IJzeren Rijn. Dat stelt minister Di Rupo in antwoord op mijn parlementaire vraag van 16 juli 1994. Het gaat meer bepaald om “een studie naar de potentialiteiten en de socio-economische haalbaarheid” van de IJzeren Rijn.

Uit het antwoord op dezelfde vraag blijkt dat de unie in 1993 3,1 miljoen ECU gegeven heeft voor de goederenlijn Athus-Maas en dat 10 miljoen is toegezegd voor Rivage-Gouvy.

1. Is dat bedrag inderdaad toegezegd ?
2. Is de studie gemaakt ? Wat zijn de voornaamste krachtlijnen ervan ?
3. Welke besluiten trekt de Vlaamse regering uit de studie ?
4. Welke stappen zet de Vlaamse regering om een financiering te krijgen van de Unie voor de uitwerking van de IJzeren Rijn ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

**VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN**

Vraag nr. 24
van 11 januari 1995
van de heer M. VAN DER POORTEN

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 79
 van 11 januari 1995
 van de heer M. Van der Poorten
 Blz. 378.

Vraag nr. 25
van 11 januari 1995
van de heer J. GABRIELS

OCMW – Registratieproblemen

In het verleden verklaarde de bevoegde minister in antwoord op mijn parlementaire vragen dat de resultaten van de registratie tijdig meegedeeld zouden worden aan de OCMW's.

- “In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat alles in het werk zal gesteld worden om tijdig de verwerkte gegevens ter beschikking te stellen van de OCMW's”. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, nr. 12, blz. 144)
- “In verband met de verwerking van de gegevens kan ik het geachte lid meedelen dat de administratie en het Centrum voor Bevolkingsstudieën zich inspannen om de registratieverslagen binnen een redelijke termijn aan de OCMW's over te maken”. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 7, blz. 281)
- Op mijn vraag van 23 februari 1989 of de administratie in staat zou zijn de hen toegezonden formulieren zodanig snel te verwerken dat de OCMW's nog tijdig hun jaarverslag konden klaarmaken, ontweek de minister handig de vraagstelling, zodat minstens de indruk gewekt werd dat er geen probleem dienaangaande was. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1988-1989, nr. 8, blz. 254)

Ter zake wil ik aan de minister volgende vragen stellen.

1. Welk is de reden waarom de OCMW's die tijdig hun formulieren indienden bij de administratie, einde 1994 nog steeds niet de gegevens voor het dienstjaar 1993 ontvingen ?
2. Begrijpt de minister de ontmoediging van de maatschappelijk werkers die de manuele registratie als een nodeloze ballast ervaren, vermits hen de resultaten toch niet meegedeeld worden ?

3. Welk is de reden dat de nodige software eind december 1994 nog steeds niet ter beschikking werd gesteld van de OCMW's die op een geautomatiseerde wijze willen registreren, en dit ondanks de brief van de administrateur-generaal van 26 november 1993 aan de Vlaamse OCMW's waarin hij schreef dat de software begin 1994 gratis ter beschikking zou worden gesteld ?
4. Op 7 maart 1991 schreef de toen bevoegde minister een brief aan de voorzitter van de Federatie van Vlaamse OCMW-maatschappelijk werkers, waarin hij stelde dat "klachten over te zware werkbelasting van de maatschappelijk werkers vaak voortspruiten uit een verkeerde werkmethode. Het invullen van formulieren wordt uitgesteld tot het einde van het jaar. Onder tijdsdruk dient dan het karwei op twee of drie weken te worden geklaard. Een betere oplossing bestaat erin om het formulier wezenlijk deel te laten uitmaken van het dossier en de gevraagde gegevens te registreren naarmate de informatie daaromtrent uit de contacten met de cliënteel be-

schikbaar is." Hoe kunnen de maatschappelijk werkers dagelijks registreren wanneer het ministerie de nodige software niet ter beschikking stelt ?

Vraag nr. 26
van 13 januari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

OCMW's in Voeren – Overtreding taalwetgeving

De Vlaamse regering stelt dat inzake het toezicht op de OCMW's in Voeren en de randgemeenten praktisch geen overtredingen van de taalwetgeving werden vastgesteld.

Kan de minister mij meedelen om hoeveel overtredingen en klachten het sedert 1988 gaat ?

Waaruit bestaat het toezicht op de OCMW's waarover de Vlaamse regering het heeft ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
25	18.11.1994	H. Olaerts	<i>KS-enveloppe – Afwikkeling</i>	395
28	24.11.1994	J. Van Eetvelt	<i>Scheepsbouw in Vlaanderen – Reconversieplannen Vlaamse regering</i>	395
33	28.11.1994	J. Valkeniers	<i>Vrijstellingen aan universiteiten – Evaluatie</i>	396
38	08.12.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Werkgelegenheid in Voeren – Catering service</i>	396
51	30.12.1994	H. Suykerbuyk	<i>Interministerieel Comité voor beroep tegen grote winkelprojecten – Aanpassing aan regionalisering</i>	396
53	0 04.01.1995	M. Didden	<i>Reconversie Actieplan voor Mijngemeenten – Invulling</i>	407
54	0 10.01.1995	M. De Meyer	<i>Doelgroepenbeleid – Stand van zaken</i>	407
55	10.01.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Rijdsels Museum voor Schone Kunsten – Nederlandstalige vermeldingen</i>	371
56	0 11.01.1995	J. De Roo	<i>Sociaal-economisch impulsprogramma – Resultaten</i>	408
58	0 13.01.1995	F. Van den Eynde	<i>Samenwerking met Chinese Volksrepubliek – Mensenrechten</i>	408
59	0 13.01.1995	L. Barbé	<i>Idealspun (Beaulieu) – Terugbetaling overheidssteun</i>	408
60	0 13.01.1995	L. Barbé	<i>Fabelta Zwijnaarde (Beaulieu) – Terugbetaling overheidssteun</i>	408
67	24.01.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vrijwaring Vlaams karakter van Rand rond Brussel – Omvang van vooropgestelde maatregelen</i>	371
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
70	10.01.1995	J. De Meyer	<i>Studie VMM over waterkwaliteit Denderbekken – Methodologie</i>	371
71	10.01.1995	M. Seghers	<i>Zoniënwoud – Plukken van paddestoelen</i>	373
72	10.01.1995	E. Beysen	<i>Sociale woningbouw – Overheidssteun infrastructuurwerken</i>	374
73	10.01.1995	J. De Bremaeker	<i>Kweek van struisvogels voor vleesproductie – Vlaremsituatie en maatregelen</i>	374
74	10.01.1995	J. De Bremaeker	<i>Afvalwaterzuivering – Normen voor privé-installaties</i>	375
75	10.01.1995	J. De Bremaeker	<i>Milieuvergunningvoorwaarden – Informatisering</i>	376
76	11.01.1995	G. Cardoen	<i>Uitbaggering Markerivier – Methode en gevolgen</i>	376
77	11.01.1995	L. Barbé	<i>Bronbossen van Vlaamse Ardennen – Beleid</i>	376
78	11.01.1995	L. Barbé	<i>Hoge Gezondheidsraad – Aanpassing adviessysteem en de staatshervorming</i>	378

79	11.01.1995	M. Van der Poorten	<i>Tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in het departement – Gegevens</i>	378
80	11.01.1995	L. Steenwegen	<i>Afbraak oude melkerij in Asse – Overtreding milieuwetgeving</i>	378
81	11 .01 .1995	H. Suykerbuyk	<i>Premie voor aanpassingswerken aan woning – Veiligheidsaanpassingen</i>	379
82	13.01.1995	H. Brouns	<i>Controle Maaswater – Meetstations</i>	380
83	13.01.1995	J. Geysels	<i>NV Aquafin – Overeenkomst met Europese Investeringsbank</i>	380
94	02.02.1995	L. Steenwegen	<i>Motorbrandstof en milieu – Gebruik LPG</i>	381

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

21	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N70 in Beveren</i>	397
90	12.12.1994	P. Desmet	<i>Waregemse ring – Afwerking</i>	397
91	12.12.1994	P. Desmet	<i>Gewestweg N382 in Waregem kruispunt Vredestraat-Bieststraat – Problemen</i>	398
92	12.12.1994	P. Desmet	<i>N382 traject Sint- Eloois- Vijvel Wielsbeke – Afwerking</i>	398
100	14.12.1994	R. Van Hooland	<i>N437 Nazareth-Leerne – Verkeersoverlast</i>	399
104	16.12.1994	H. Coveliers	<i>Beroep op publiciteitsbureaus – „Slangen en Partners”</i>	399
105	16.12.1994	V. Dua	<i>Orthofotokaarten van Vlaamse Gewest – Onderhandse aanbestedingen</i>	400
107	22.12.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Ninoofsesteenweg in Lennik en Roosdaal – Heraanleg</i>	400
108	22.12.1994	M. De Meyer	<i>Bouwovertredingen door gemeenten – Overtreding BPA</i>	401
109	22.12.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Jachthaven Leuvense vaart – Realisatie</i>	401
113	30.12.1994	J. Gabriels	<i>De ZJzeren Rijn – Toezegging vanwege de federale regering</i>	402
116	○ 04.01.1995	E. Beysen	<i>Geluidsarme cementbeton – Studies en proeven</i>	409
117	○ 04.01.1995	M. Didden	<i>Reclame- en wegwijzervervuiling – Gegevens</i>	409
118	○ 10.01.1995	L. Barbé	<i>N462 (Meerlaan) in Zottegem – Uitblijven beloofde bi-fiash-installatie</i>	409
119	10.01.1994	H. Olaerts	<i>Gemeenteraad Voeren – Franstalige tussenkomsten</i>	381
120	10.01.1995	J. De Bremaeker	<i>Gemeentelijke milieuambtenaren – Personeelssterkte</i>	382
121	○ 10.01.1995	R. Van Hooland	<i>Campagne tegen zwerfvuil – Overtredingen in Oost-Vlaanderen</i>	409
122	○ 10.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Grember-Oostendse haven – Verbinding Kennedy-verkeersplein met wijk De Bolle</i>	409
123	○ 10.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Renovatie Oostendse haven – Werken in voorhaven</i>	410
124	○ 10.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Renovatie Oostendse haven – Nieuwe zeesluis</i>	410

125	0	11.01.1995	J. Ansons	<i>HSL-verbinding Antwerpen-Rotterdam – Combinatie met goederenlijn</i>	411
126	0	11.01.1995	H. Van Dienderen	<i>Turnhoutsebaan in Antwerpen – Heraanleg</i>	411
127		11.01.1995	R. Van Hooland	<i>Nieuwe structuurplanning – Planbaten en -schade</i>	382
128		11.01.1995	H. Van Dienderen	<i>Fluisterasfalt – IJzelvorming</i>	383
129		11.01.1995	L. Barbé	<i>Koninklijk Gesticht van Mesen – Vordering wegens planschade</i>	384
130	0	11.01.1995	R. Van Hooland	<i>Weegbruggen en mobiele aswegers – Stand van zaken</i>	411
131	0	11.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Renovatie Oostendse haven – Aanpassing waterwegen</i>	411
132	0	11.01.1995	M. Van der Poorten	<i>Tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in het departement – Gegevens</i>	412
133	0	11.01.1995	J. De Mol	<i>BEASEC-project – Meetapparatuur</i>	412
134	0	12.01.1995	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Gewestwegen arrondissement Aalst-Oudenaarde – Investeringsprogramma 1994-1995</i>	412
135	0	12.01.1995	J. De Roo	<i>Investeringsprogramma 1994-1995 – Uitgaven arrondissement Gent-Eeklo</i>	412
136	0	13.01.1995	F. Ghesquière	<i>Expressweg Antwerpen-Knokke – Duur van de werken aan de tunnel in Zelzate</i>	412
137	0	13.01.1995	H. Van Dienderen	<i>Wegtransport – Overschrijden toegelaten gewicht</i>	412
138	0	13.01.1995	M. Maertens	<i>Toegangswegen tot Diksmuide – Toepassing van het ontwerp Structuurplan Vlaanderen</i>	413
166		27.01.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fluisterasfalt – Gevaar bij ijzel</i>	385

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

16		28.10.1994	H. Olaerts	<i>Subsidies gemeentelijke sportpromotie – Buitengewone regeling</i>	402
41		08.12.1994	M. Olivier	<i>Subsidieadviezen aan Nationale Loterij – Musea</i>	403
48		15.12.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN Radio 1-programma De Kleren van de Keizer – Standpunt Pro Vita</i>	404
49		15.12.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN – Nieuwsaarde WB-congres</i>	404
50		16.12.1994	H. Coveliers	<i>Beroep op publiciteitsbureaus – „Slangen en Partners”</i>	404
55		20.12.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN Radio 1-programma Voor de dag – Joden en Vreemdelingen</i>	405
58		30.12.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN televisienieuws – Antwerpse meerderheid en Vlaams Blok</i>	405
65		10.01.1995	M. Bourgois	<i>Gemeentelijke openbare bibliotheken – Subsidiëring</i>	385
66		11.01.1995	L. Barbé	<i>Fietsroutes – Normen inzake bewegwijzering</i>	386
69	0	12.01.1995	J. Decorte	<i>Beursschouwburg Brussel – Tijdelijke sluiting</i>	413

70	0	13.01.1995	H. Olaerts	<i>Vlaamse musea – Budgetten voor aankoop kunstwerken</i>	414
72		16.01.1995	F. Van den Eynde	<i>BRTN-uitzending Geert Hoste Koning – Censuur</i>	386
73		16.01.1995	F. Van den Eynde	<i>BRTN-uitzendingen – Gebruik epitheta</i>	386
74		19.01.1995	J. Valkeniers	<i>„Vlaamse Beweging” in Frans-Vlaanderen – Relatie met Franse overheid</i>	387
75		20.01.1995	W. Verreycken	<i>VTM – Reclame voor Geneesmiddelen</i>	387
77		24.01.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Jeugdherberg Voeren – Ontslag uitbaters</i>	387

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

64		10.01.1995	L. Martens	<i>Pedagogische begeleidingsdiensten ARGO – Vervroegd uitreden personeel</i>	387
65		11.01.1995	G. Cardoen	<i>Pensioen leerkrachten – Laattijdige vaststelling definitief bedrag</i>	388
66	A	11.01.1995	M. Van der Poorten	<i>Tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in het departement – Gegevens</i>	388
69		20.01.1995	G. Annemans	<i>Lessen godsdienst en moraal – Mogelijkheid tot vrijstelling</i>	389
70		20.01.1995	M. Didden	<i>Leerplicht – Kinderen van zigeuners en woonwagenbewoners</i>	390
88		24.01.1995	M. Olivier	<i>Reorganisatie ministerie Vlaamse Gemeenschap – Aanwijzing afdelingshoofden en stafleden</i>	3 9 0

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

47	0	10.01.1995	P. Van Grembergen	<i>Avondlijk openbaar vervoer – Evaluatie van het aanbod</i>	414
48	o	10.01.1995	L. Goutry	<i>Verkeerscirculatieplan Brugge – Pilotproject De Lijn</i>	414
49	0	11.01.1995	M. Maertens	<i>IJzeren Rijn – Uitbreiding tot Duinkerke</i>	414
50	0	11.01.1995	L. Barbé	<i>Bronbossen in Vlaamse Ardennen – Beleid</i>	415
51	0	11.01.1995	H. Van Dienderen	<i>De Lijn – Controle van Rekenhof op NV Streep</i>	415
52	o	11.01.1995	M. Van der Poorten	<i>Tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in het departement – Gegevens</i>	416
53	0	11.01.1995	L. Steenwegen	<i>Monumenten en Landschappen – Overzicht wetenschappelijk onderzoek en planning</i>	416
54	0	11.01.1995	H. Van Dienderen	<i>IJzeren Rijn – Financiering door de Europese Unie</i>	416

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

9		09.11.1994	J. De Roo	<i>Bejaardenbeleid – Opvangmogelijkheden in arrondissement Gent-Eeklo</i>	406
---	--	------------	------------------	---	-----

23		11.01.1995	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Aanleg woonwagenterreinen – Subsidies voor Aalst</i>	391
24	○	11.01.1995	M. Van der Poorten	<i>Tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in het departement – Gegevens</i>	416
25	o	11.01.1995	J. Gabriels	<i>OCMW – Registratieproblemen</i>	416
26	o	13.01.1995	L. Van Nieuwen-huysen	<i>OCMW's in Voeren – Overtreding taalwetgeving</i>	417

L. PEETERS, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

20		13.01.1995	F. De Man	<i>HZV-besmetting – Brochure voor prostituées</i>	392
21		13.01.1995	F. Ghesquièrè	<i>VFZK – Steun aan steden en gemeenten</i>	393
22		13.01.1995	F. De Man	<i>Drugverslaafden – Behandeling en begeleiding</i>	393
23		13.01.1995	L. Barbé	<i>Hoge Gezondheidsraad – Aanpassing adviessysteem en de staatshervorming</i>	394